

L I S T
of precious metals, diamonds, platinum and other valuable objects selected at
BRENNBERGBÁNYA:-

Number of cases	Sign	Average weight	Notes
41	GOLD	45 Kgrs....	(containing plain golden objects; wrists, cigarette cases, chains etc;
35	GOLD.WATCH.	....	(men's and women's wrist and pocket watches;
18	GOLD.JEWEL.	35 Kgrs....	(jewelry adorned with semi-precious (and other ornamental stones;
8	DIAMOND	38 Kgrs....	(jewelry adorned with precious (stones; genuine pearl sets;
3	GOLD.COIN	100 Kgrs....	(sundry coins and gold bars.
<u>105</u>			

Total 105 cases, and
2 strong boxes containing picked
diamonds and strings of genuine
pearl.

Of the above stock, the following
were taken to St. Anton partly by Govt.
Commissioner DR. TOLDI, partly, upon
his order, by Gendarm.Capt. DR. BALOGH:-

31 cases, bearing the sign - GOLD
2 " " " " GOLD.COIN
3 " " " " GOLD.WATCH
8 " " " " DIAMOND

Total 44 cases, and
2 strong boxes containing selected diamonds.

American military authorities carried off
in the rolling stock from Verfen:-

10 cases marked	- GOLD
1 " "	- GOLD. COIN
18 " "	- GOLD. JEWEL.
32 " "	- GOLD. WATCH.
<u>Total 61</u>	

SUMMARY:

Carried away by DR TOLDI	....	44 cases
" " AMERICANS	....	61 "
Total		105 cases, and 2 strong-boxes.

2 /.

11523

CZA \$53.1669

R E P O R T

on the number of trucks of the treasure train, as well as on changes that occurred therein in the meantime.

STATE OF DEPARTURE:-	Number of trucks	Trucks shunted off en-route	Notes
Pulled out from BRENNBERGBANYA	46	1	
Shunted off in WILHELMSBURG		-	
Shunted off in HOFGARTEN		6	
Shunted off in WERFEN		1	
Total	46	8	
less	8		
Balance	38 trucks		

In " 14 " were billeted officials and the escort.

Thus, a Total of 24 trucks containing valuable effects, was carried off by American military authorities.

The following is a specification of valuable objects included in the above 25 railway carriages:-

Truck No. and sign	Contents	Current No's of cases
69142 DR.	Silver	1 to 95
134715 MAV	"	95 to 199
144000 MAV	"	200 to 270
132599 IT.	"	271 to 374
268738FR	"	375 to 458
55438	"	459 to 623
174137 MAV	"	624 to 684
130064 MAV	"	685 to 830, and 17 bundles walking sticks with silver handle (25 pieces each)
207557 FR	"	831 to 981
191307BELG.	"	982 to 1118, and one case silver ingot
123559	"	1119 to 1272, and 13 typewriters, 3 calculating machines, 4 clocks
127260 MAV.	"	1173 to 1441
6533 BELG.	"	1142 to 1560, and 65 walking sticks with silver handle, and 3 cases Chinaware decorated with silver
91482 DR.	" not as yet selected	

3 /.

115284

C2A SS3. 1669

Truck No. and sign

113513 MAV

128062 MAV

78155 DR

136632 MAV

129711 FR

24014 DR

63016 BEG.

contents

(continued) and 2 bundles walking sticks, and cases No. 1 to 95, containing clothes, as well as the stock of the Museum of the township GYOR; ten cases containing 11 banners and 25 bundles of pictures, total 425.

Cases "T/poro" Nos 1 to 115. Containing also valuable objects from Szombathely, as well as one No. 107142, market P (or B/the translator/) containing clothes.

5 typewriters. Several cases, bearing no sign, containing clothes, were loaded into this truck and the previous two ones. Silver watches in cases No 1 to 5; Pocket watches in cases No 1 to 5; wrist watches in case No 1; wrist and pocket watches in cases No 1 to 3; clocks in cases No 1 to 2; wrist watches in case No. 5. 1 case telescopes; 7 cases stamps; 2 cases pictures, 1 case antiquities; 3 cases photographic cameras; chinaware in cases No. 251 to 364; 1 case gramophones; pocket watches in cases no 7 to 12; clocks in cases No 4 to 8; silver watches in cases 9 to 13; wrist watches in case no 2; silver jewels in cases No 2 to 7.

860 selected Hungarian hand made carpets in Persian fashion;

885 ditto,

and 100 pictures of artistic value;

1018 selected Oriental carpets;

half-loaded with not as yet selected effects from SZOMBATHELY;

containing hay, carpets and foodstuffs of the Gendarmerie.

Total 25 trucks, the carpets from the last truck were transferred into another carriage. The total of trucks handed over was therefore 24.

It should be noted that transfers en-route might have changed the location in the trucks of the stock, but not its quantity.

115285

CZA 563 1649

January 14, 1947

My dear Mr. Goldmann:

I write with further reference to your letters of July 12, 1946 and November 12, 1946 and Mr. Oscar Gass's letter of December 12, 1946, to the Secretary of State, with respect to the valuables taken from the SS General Kurt Becher, which came into the custody of the U.S. Forces, Austria.

I am happy to inform you that this Government has acted favorably upon your request that the valuables be delivered to the Jewish Agency for Palestine as trustee, upon the conditions set forth in your communications. On December 24, 1946, the Commanding General, U.S. Forces, Austria, was accordingly authorized by cable from the War Department to deliver the valuables to the accredited representatives of the Jewish Agency for Palestine as trustee against intemized receipt. By the same cable, U.S. Forces, Austria were requested to support an application for permit to remove the property from Austria.

Sincerely,

J. H. Hilldring
Assistant Secretary

Mr. Nahum Goldmann
The Jewish Agency for Palestine
2210 Massachusetts Avenue, N.W.
Washington, D.C.

115286

Central Zionist Archives 553 1669

January 14, 1947

My dear Mr. Monsky:

I refer to your letter of July 23, 1946, written jointly with the President of the World Jewish Congress to the Secretary of State with respect to Jewish Property removed from Hungary.

I am glad to inform you that decisions have been taken with respect to the two known deposits of property of the nature to which you refer. The Commanding General, U.S. Forces, Austria, is ready to deliver assets found in the so-called Hungarian Gold Train to accredited representatives of the Inter-Governmental Committee on Refugees, pursuant to Article 8 of the Paris Reparations Agreement. He has been further authorized to deliver the so-called Becher deposit of correspondence between that organization and the Department of State.

Sincerely,

J. H. Hilldring
Assistant Secretary

Mr. Henry Monsky
Chairman, Interim Committee
American Jewish Conference
521 Fifth Avenue
New York 17, New York

115287

CZA S53.1669

January 14, 1947

My dear Mr. Leavitt:

I write with further reference to your letters of July 12, 1946, and November 6, 1946 to the Secretary of State with respect to a trainload of property formerly belonging to Jews in Hungary, found by the U.S. Forces, Austria.

I am glad to inform you that the Commanding General, U.S. Forces, Austria, has determined that the property in question comes within the Directive given him by this Government with respect to property to be devoted to the fund for non-repatriable victims of German action under Article 8 of the Paris Reparations Agreement. The property will accordingly be delivered by the Commanding General, U.S. Forces, Austria, to the accredited representatives of the Inter-Governmental Committee on Refugees.

The Inter-Governmental Committee on Refugees has been informed of this decision.

Sincerely,

J. H. Hilldring
Assistant Secretary

Mr. Moses A. Leavitt
The American Jewish Joint
Distribution Committee, Inc.
270 Madison Avenue,
New York 16, N.Y.

115288

CZA S53.1669

January 14, 1947

My dear Mr. Slawson:

Reference is made to your letter of September 16, 1946 to the Secretary of State with respect to the letters of the American Jewish Joint Distribution Committee and the Jewish Agency for Palestine, dated July 12, 1946 with respect to certain Hungarian Jewish property found in the U. S. Zone of occupation in Austria.

Of the two known deposits, the Commanding General, U.S. Forces, Austria, has been authorized to deliver the so-called Becher deposit to the Jewish Agency for Palestine as trustee, upon conditions substantially as outlined in your communication. He has found that the other deposit, assets of the so-called Hungarian Gold Train, falls within the Directive from this Government with respect to the fund for non-repatriable victims of German action, pursuant to Article 8 of the Paris Reparations Agreement. That property will accordingly be delivered to the accredited representatives of the Inter-Governmental Committee on Refugees.

Sincerely,

J. H. Hildring
Assistant Secretary

Mr. John Slawson
The American Jewish Committee
386 Fourth Avenue
New York 16, New York

115289

CZA S63 1669

January 14, 1947

My dear Mr. Goldmann:

I write with further reference to your letter of July 12, 1946 to the Secretary of State with respect to a trainload of property formerly belonging to Jews in Hungary, found by the U.S. Forces, Austria.

I am glad to inform you that the Commanding General, U.S. Forces, Austria, has determined that the property in question comes within the Directive given him by this Government with respect to property to be devoted to the fund for non-repatriable victims of German action under Article 8 of the Paris Reparations Agreement. The property will accordingly be delivered by the Commanding General, U.S. Forces, Austria, to the accredited representatives of the Inter-Governmental Committee on Refugees.

The Inter-Governmental Committee on Refugees has been informed of this decision.

Sincerely,

J. H. Hilldring
Assistant Secretary

Mr. Nahum Goldmann
The Jewish Agency for Palestine
2210 Massachusetts Avenue, N.W.
Washington, D.C.

115290

CZA. S53.1669

January 14, 1947

My dear Mr. Wise:

I refer to your letter of July 23, 1946 written jointly with the Chairman, Interim Committee of the American Jewish Conference to the Secretary of State with respect to Jewish property removed from Hungary.

I am glad to inform you that decisions have been taken with respect to the two known deposits of property of the nature to which you refer. The Commanding General, U.S. Forces, Austria, is ready to deliver assets found in the so-called Hungarian Gold Train to accredited representatives of the Inter-Governmental Committee on refugees, pursuant to Article 8 of the Paris Reparations Agreement. He has been further authorized to deliver the so-called Becher deposit to the Jewish Agency for Palestine, pursuant to an exchange of correspondence between that organization and the Department of State.

Sincerely,

J. H. Hilldring
Assistant Secretary

Dr. Stephen S. Wise
President
World Jewish Congress
1834 Broadway
New York, New York

115291

CZA S53.1669

January 14, 1947

My dear Mr. Leavitt:

With further reference to your letters of July 12, 1946 and November 19, 1946 to the Secretary of State with respect to the valuables taken from the SS General Kurt Becher which came into the custody of the U.S. Forces, Austria, I attach for your information a copy of my letter of this date to the Jewish Agency for Palestine.

Sincerely,

J. H. Muldring
Assistant Secretary

Enclosure:

Copy of letter to Jewish Agency for Palestine.

Mr. Moses A. Leavitt
The American Jewish Joint
Distribution Committee, Inc.
270 Madison Avenue
New York, 16, N.Y.

115292

CZA S33.1469

January 14, 1947

My dear Mr. Goldmann:

I write with further reference to your letter of July 12, 1946, and November 12, 1946 and Mr. Oscar Gass's letter of December 12, 1946, to the Secretary of State, with respect to the valuables taken from the SS General Kurt Becher, which came into the custody of the U. S. Forces, Austria.

I am happy to inform you that this Government has Acted favorably upon your request that the valuables be delivered to the Jewish Agency for Palestine as trustee, upon the conditions set forth in your communications. On December 24, 1946, the Commanding General, U. S. Forces, Austria, was accordingly authorized by cable from the War Department to deliver the valuables to the accredited representatives of the Jewish Agency for Palestine as trustee against inten~~itized~~ receipt. By the same cable, U. S. Forces, Austria were requested to support an application for permit to remove the property from Austria.

Sincerely,

J. H. Hilldring
Assistant Secretary

Mr. Nahum Goldmann
The Jewish Agency for Palestine
2210 Massachusetts Avenue, N.W.
Washington, D.C.

115293

CZA S53.1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N. Y.
HANOVER 2-3795

January 17, 1947

Mr. Eliezer Kaplan
Jewish Agency for Palestine
Jerusalem, Palestine

Dear Mr. Kaplan:

The Agency, The Joint Distribution Committee, The American Jewish Committee, The American Jewish Conference and the World Jewish Congress, were officially notified by the State Department on January 14, 1947, concerning disposition authorized by the Department with respect to the "Becher Deposit" and the "Hungarian Gold Train".

Enclosed herein are copies of letters which were despatched to the above named organizations by Assistant Secretary of State, General J. H. H illdring.

These letters constitute official confirmation of my report to you in Basle, and of the contents of my cable dated January 2nd, 1947.

With kind regards, I am

Cordially yours,

~~MAURICE M. BOUKSTEIN~~

MMB : tm

cc: Jewish Agency for Palestine
London

Jewish Agency for Palestine
New York, N.Y.

115294

CZA S53.1669

NARA APPROVED

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

JEWISH AGENCY FOR PALESTINE

Head Office, Austria

Telephone 1277

329/47

Salzburg, 24 Getreidegasse

11.6.1947

לככ',
מר. א. קפלן,
הסוכנות היהודית
ירושלים.

מר. קפלן היקר,

אבי יוזע שאותה מטבחינו לדעת מתי גורל ההיכוב הייחודי
השוויד אשר נתפס עם תום הקרים באוסטריה והנמצא ברשות השלטונות
האכביים, הנה מעת פרושים במייה שאבינו לדיוקני.

עת עתה ידוע לי על שלשה ריבורי רכוש, האחד הוא
אותו Becher Deposit אשר אריאן וטיררי שלו בו ותמצו כיום
בשוויין צדקה חתום בטחוני שלטונות המכט עד להחלטת הסוכנות על
טיקום העברתו. איבנו יוזע אם אריאן הספיק לטסור לך את כל הפרטים.
המעוניין בפקדונו זה חיו שבעות אחד הפקידיים האmericאים בזאלברג
בלקח עם פקדונו זה פקדונו אחר שהיה טסור באותו קופה. הצבע נסה
לעכוב את אריאן וטיררי שיבאו בלורית משטר קצין, אך אחר את הסעודה
בתוצאת אלחמלאת משרד המפקח על הרכוש ומר פאר בורינה הווסכם
כى אף פקדונו זה, היידוע בשם Antettman Deposit ישרר ברשותו.
רכוש זה הגדיל את הערך בפחות %20. הנה כי אין קבלנו פאי-מה
بعد האבזבנה שקבלנו מקרון ערך פקדון בכיר. בשעות נלקח אף פקדון
שלישי היידוע בשם Jerensky Deposit. כולם מטעות דרות וערכו
פערט, אך הצבע תופע את החזרתו והגבני מטפל בזיה.

ביטויו האחרובנים פאגטי בטגע עם ריבורי רכוש השבי
הידוע בשם "רכבת הזהב" The Golden Train מר. שורץ מסעום הוועדה
חברי ו-טשלתית לפלייטים (I.G.C.R) הצעה יחד עם מס' פאר מומחים
לחערכת רכוש זה, לאירועו ולשלוחו לאדמות הבעית. הערכה דහירה
בירות קובעת רכוש זה בשלשה מיליון זולר. הוא כולל שטחים, ארגזים
סלאים אדרונות ותקשי-שי. זבח ויחלומים. (רכוש זה בכללותו אף שלוש
מאות טרננות אטנויות, ביניין יקרות ערך למדוי, אשר השלטונות
האכביים החליטו להחזיר לטשלת אוונגריה לאחר שזו טעה שזו
נכחה מהמויזארן הטשלתי בבודפשט; עוד נשאר לבאי כרוכם המפליה
האורוגרית לזהות את התמננות בנכחות אנטיש. ח- I.G.C.R. ורשות
האכביים), מר. שורץ וטומחים יצטרכני לשבותו בזאת עוזה שש שבעות
לחבחתה העברת. אם הפרות, אשר חלק גDOI מה איבנו יותר כמצב
טוב ותורסות שטח רב, יש לדעת מר. שורץ להזארך באהת מאכזות
איירופה, הבטיחה היא לשוני-צרית. חלק מתחבשי-שים היקרים הוועברן
כבר לטרנסקופרט ומסם יוטסן לארכות-חברית, שארכות הסחרות תלכזה
בדרך חיים מנמל ברמן. לדעת הסומחים היה צורך לחקים בארכות-חברית
גוף למכירת הסחורות. יש להזכיר, שביבירה זו תדרוך לפחוות שנתיים
ימים, אולם מה שורץ מודיע לנו I.G.C.R. מר ארטמן מלבדו,
הסכים להרשות קבלת חילואת מיידית לא קטנה בערכות התמורה.

115295

CZA S53. 1669

NAPA APPROVED
APRIL 1947

הסוכנות היהודית לארץ ישראל
JEWISH AGENCY FOR PALESTINE

Head Office, Austria,

Telephone 1277

Salzburg, 24 Getreidegasse

(קפלן, ירושלים)

- 2 -

הרביזוז החלישי מזו Ciום בפרנקפורט. לדבריו ספר שורץ סגייר ערכו לפחות לשחה מל'וונטים זילר. רובו והב' תכשיטים ואבניהם יקרות. יחד עם החלק הכספי מכאן יושם כל זה לארכזות הברית. שורץ מעוניין להקדימ את התהסחה בכל האפשרויות מה-30 בינוי תעבור אף חועדה הב' נ-טשלתית לסוכותה - D.R.O. והוא חושש שהאדונים החדשניים יעשו קשיים מיחדיים.

לפי היידיעות הסגינוט אלוי הרוי כל הרכישת הנמצאה Ciום ברשות הצבא לטובתנו הוא חלק לא גדול מהרכישת אשר בתמם סיד עט תום המלחמה. במחציתם נאלצורה, שבתם בשפה כיוון ריכוז רכוש אחד, היינו במשך הזמן 18 נקבותיו שוכן איננו רוצה להתחילה בכל מיני חוקירות גלויות על הנעלם לפניו אשר יבשיך את המשען אשר יש לו בידו להצלחה מידית. נensus הכו-חוות-הטעומדים לשנותם כאן אנו מושגים ומתחשים בדוחירות הבה לבב יברולע. אורחים מלבד הגנוב שאננו נתן לאלו' בזקן ידוע שברשות השלטונות הבריטיים באיזור הברית וברשות השלטונות הזרים באיזו רוח הצרפת' ישם חלקיים לא קשניים של רכוש שודד שנתרטס ויש לחוץ על שתי המשלות לנחוג ברכוש זה כפי שנהגו שלטונות האמריקאים.

אשתדל להעמידך על מצב העניינים מדי פעם בפעם.

על עבودתי כאן ועל מצב היהודים והרגשותם אופר לך בהזדמנות הבאה.

ברוב ברכות לך ולגב' קפלן,

ז/או

115296

CZA S53. 1669

553/1669 8/1/83
X
TRANSLATION

Minister of Foreign Affairs

Direction des Conventions
Administratives et Sociales

PARIS 25 Oct 47

Dear Sir,

On receiving your letter of 26 September, I made a point of again going carefully into the question of the non-monetary gold found in Germany, which is to be handed over to IRO, in accordance with Article 8 of the Final Act of the Conference on Reparations, and with the Five Power Agreement of 14th June 1946, to help towards the resettlement of non-repatriable victims of German action.

As regards the fact that no non-monetary gold has been found in the French Zone of Germany, I have to inform you that General Koenig has been instructed to see that further investigations are made.

As M. Guérin de Beaumont stated, the French Government is anxious that as a symbol, a small part of any gold which may be found should be allocated to the families of French victims of the Nazis who were deported and died in exile; negotiations are at present in progress to this end.

Furthermore, the French definition of the expression "non-monetary gold" will depend on negotiations at present going on with the Governments of the United States and the United Kingdom. The American Government, acting entirely on its own initiative, has paid over five tons of monetary gold to the Austrian Government, and the non-monetary gold found in the "Hungarian train" to the IRO. In acting thus, it is considered Austria as a part of Germany, as far as the application of Article 8 (non-monetary gold) is concerned, and as a third party in the putting into effect of Part III of the Final Act of the Conference on Reparations (monetary gold). The French Government is of the opinion that there should be unity of policy in applying the Final Act, and that the same criterion should be adopted for both monetary and non-monetary gold. It is therefore waiting for a reply from the Governments in Washington and London, before deciding whether Austria, and articles whose value ~~cannot be determined~~, should be taken into account in its definition of non-monetary gold.

Yours etc.

P. PERIER

Mr. Hallam-W. Tuck
PCIRO
Geneva

CZA 553 2128

115297

- 2 -

all three Governments have now arrived, that he has approached the Swiss Government and that he hopes to have a favourable reply within a fortnight. Abba promised to look after that affair and to keep me informed of developments.

3) Sales of goods in America. A number of difficulties have arisen because the people, who formed the committee to organise and control the sales some time ago, did so on the assumption that the goods would be permitted into the United States duty free. However, the efforts in this respect failed, in addition to which some people of the public, who heard about the forthcoming sale, already made claims on things which may belong to them. That, too, made a very unfavourable impression upon the members of the committee, who are afraid that the number of claims will become so numerous that they do not like to have to deal with them. They are also afraid of the prospect that some of the claimants might go to court. Mr. Kramer, the chairman of the committee, suggested, therefore, either to re-ship the goods to Europe, or in any case to postpone the sale until the autumn, especially as he thinks that the sorting and valuing of the goods will take a very long time. He as well as General Wood of IRO were pressing on Abba to come immediately to the States to settle the whole affair. Although I did not deny the necessity for him to go, I had to press for settling of another matter which has some bearing on the goods already in the States. There is still a very considerable number of crates with goods of all kinds in Salzburg, which the Hungarian Government and the Hungarian Jews tried to get back. If you have the London bulletin of J.T.A. of January 13th and 20th they contain some notes about that. If the goods in Salzburg are not removed immediately they might be lost forever. I, therefore, wanted Abba to see to it that all the goods are taken out immediately, but that can only be done if they are brought to Bremen and shipped to the United States because there is no possibility of storing them in Germany. They cannot be shipped to Bremen before IRO in the United States agrees to it. That is the situation and I am expecting information from Abba about further developments. I shall let you know as soon as I hear from him.

4) In the meantime part of the silver has been sold in London for a very good price, which will bring in about £42,000. I arranged with Abba that that amount, too, should be paid into the account of the Agency.

5) With regard to IRO's participation in transportation, you already know from my letter of 26th January which I sent you through Zagagi, that the budget containing the provision of 9,022,000 dollars, has been accepted (I hope that you have not been misled by a typing error in my letter of 26th January where it is stated as pounds instead of dollars). Immediately after the conference PCIRO officials asked me when we were going to

(contd)

115298

CZA 553 2128

make concrete suggestions as to how we intend to carry through the transport operations. That was the reason for my asking you for information in my cable mentioned above. I promised them that they will hear from us as soon as we ourselves know when the operations are going to begin. In this connection, yesterday I had a telephone call from Mr. Shint in Paris who told me about the instructions he brought from you. He wanted me to come immediately to Geneva, but I told him that we have to ascertain first whether the man we want to see will be available for us (PCIRO officials, too, do a lot of travelling). I spoke to Mr. Jacobsen on the telephone in Geneva and he told me, as I expected, that he was just leaving for Italy and he would not be back before Tuesday, 17th February. I, therefore, arranged to see him in Geneva on Wednesday, the 18th. I shall arrive in Geneva on Tuesday and shall first discuss with Shint the matters we want to raise with Jacobsen.

6) Becker Deposit. I received from Posner the list of the Becker deposit and discussed it with Abba. We came to the conclusion that it would not be advisable to carry through our suggestion in transferring the deposit to IRO because it is a very small sum and in view of the difficulties we are just facing in New York, it would be easier to sell the things in the free port of Geneva. I also made some contact with people who were willing to act as valuers, without any cost to us and to help us with the liquidation, but Posner could not come to a decision because he thought that we are under some obligation to speak to Bigar about it before we sell to anybody through someone else. Bigar was not in Geneva and should be back about the 18th. As I will be in Geneva during that time I shall try to take that matter up again, although I still do not know how we are going to overcome the difficulty which will arise again with Saly Meyer, who was willing to give his signature if we transfer the things to IRO, but who will probably make great difficulties if we intend to sell in Switzerland.

7) Theresienstadt Money. I discussed that affair with Abba and he agreed that we should work on it together. When he returns from the States he will come via London to see Sir Herbert Emerson, who has got some material about that affair. I have also heard from Mrs. Michaelis that Akiva Levinsky of the Youth Aliyah has got some information. I am trying to get it from him so as to collect all the material available before we decide what steps we are going to take.

8) I cabled to you to-day as follows:-

"LEAVING 17TH FOR GENEVA TO MEET SHINT AND TO SEE
JACOBSEN 18TH WILL RETURN LONDON 20TH"

With kind regards,
Yours,

S. ADLER-RUDEL

115299

CZA 553 2128

NOV 24 1971

D.

March 19th, 1946.

GR/MDT

R. KAPLAN, Esq.
The Jewish Agency for Palestine,
P.O.B. 92 - Jerusalem

Dear Chawer Kaplan,

I am sending you the following information after having discussed it with Mr. Baharal, who also believes that the matter is within the scope of your activities.

1. Property of Hungarian Jews seized by U.S. Forces in Austria

When the Russians approached Budapest at the end of 1944, The Szalassi-Government decided to remove the confiscated Jewish property which was stored in the vaults of the Hungarian National Bank. This property was loaded unto a freight-train of 24 trucks, which proceeded in the direction of Germany. This train with the exception of eight trucks was later on seized by the U.S. Forces near Salzburg (Austria). The eight other trucks were taken over by the French. The Americans unloaded the train and it was found that it contained boxes of gold, diamonds, golden watches, jewels, silver, fur coats, paintings, three thousand Persian carpets, cameras, stamp collections, China, etc. and especially ritual objects confiscated from nearly all the Hungarian synagogues.

All this property was stored in a ware-house near Salzburg, where it is still heavily guarded by the Americans.

The Hungarian Government, formed after the war, opened negotiations with the American occupation authorities in Austria for the return of this property to Hungary. These negotiations did not yield any results as the Americans considered the whole thing as enemy property.

During my visit to Budapest at the end of January 1946, I discussed the problem with Mr. Stoekler, president of the Neologue communities, Mr. Kahan Frenkel, president of the Orthodox communities, Geyer, president of the Zionist Federation and other personalities. I explained to them that there is only one way to attain the return of this property, the formal declaration of the Hungarian Government that this is Jewish property and that a Jewish representative body should enter into negotiations with the American authorities. This committee should address itself formally to an international Jewish organisation as the Jewish Agency for Palestine and ask its assistance in America. Secondly, I demanded that this committee should include representatives of the Zionist Federation in Hungary and the local Jewish Agency's representative. The help of the Jewish Agency or other world Jewish organisations should be depending upon an undertaking of this Hungarian Jewish representative body that the funds should be put at the disposal of a general Jewish reconstruction and resettlement fund and that only a minor part of this property should be returned to the remaining Jews in Hungary. These suggestions were accepted and the Jewish organisations entered into negotiations with the Hungarian government with regard to the appointment of a Jewish committee with power of attorney. The Government accepted this idea because it was aware that under the prevailing conditions itself could not achieve any progress.

115300

CTA S53 278

On my return to Vienna in February, I contacted the head of the American Finance division in Austria, Col. Marget, an excellent Jew. He confirmed the facts about the property and stated that its estimation runs between fifty million to onehundredtwenty million dollars. The large difference is due to the fact that the contents of the boxes were not counted piece by piece but only roughly estimated. Although the American authorities recognized that it is Jewish property, they did not take any special action but are awaiting a general ruling concerning enemy property which might only be given after the conclusion of a peace-treaty with Hungary. They even did not send a special report to Washington about the whole matter. He agreed that the line of action to be taken for the release of this property should be direct negotiations of an international Jewish organisation with the top-level authorities in Washington. He furthermore endorsed the idea that only a Jewish committee from Hungary should represent the case and not the Hungarian Government. He held the opinion that if the American Government can receive sufficient guarantees that the funds will not be returned to Hungary where they might be confiscated by the Government or even seized by the Russians as reparations, America will be ready to put the property at the disposal of an international Jewish body for the purposes of relief and resettlement for Nazi persecuted Jews. He suggested that the Jewish Agency or another Jewish organisation in America should take up the matter immediately with the U.S. authorities by submitting to them a short memorandum on the case. This would induce the War-Department to ask for a detailed report from the U.S. Occupation-Command in Austria.

In my last letter to Mosche I mentioned shortly the case, but I am not sure if it was given to you. I think it might be important if the Jewish Agency would take an interest in the case at its present stage and open negotiations in America. Our position would be strengthened at a time when these funds might be released and placed for distribution and disposal. Mr. Baharal suggested to entrust Mr. Newman or somebody else of our Washington office with the matter.

I am enclosing an unofficial report made by the Hungarian in charge of the train. This report is not complete. I discussed the whole case with Judge Rifkind whose views are in conformity with those of mine described in this letter.

2. The Moshe Schweiger deposit

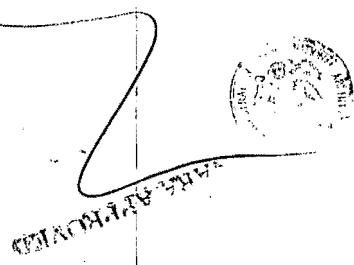
From the enclosed copies you will learn the present stage of this affair. The enclosed memorandum I handed over to Judge Rifkind, who promised to take the matter up with General McNarney or directly after his return to the States with the appropriate authorities. I informed Tuvia accordingly to get in touch with Rifkind and to inform us about any progress in this matter. It seems to me that Reznik of the Joint should know much more about the whole business, but is keeping back his information for reasons unknown to me.

Yours most cordially,

Gideon Ruffer

115301

CZA S53 2128

THE AMERICAN

851937

O

~~55912108~~

24th May, 1946.

GR/TW

N. Goldman, Esq.,
The Jewish Agency for Palestine,
2210, Massachusetts Ave.,
WASHINGTON, D.C.

Dear Nahum,

I returned this week from Budapest and Vienna and would like to inform you on various matters of common interest.

I. The Jewish Property Carried Away from Hungary to Germany, the so-called Gold-Train.

At the occasion of my visit to Budapest I negotiated with the Hungarian Government on this subject and obtained from the Prime Minister the enclosed letter. The decisive talk about this matter I had with Minister of State Racosi, head of the Communist Party, a Jew, and the man who runs the show today in Hungary. He explained to me that the gold-train is part of a much bigger problem with which Hungary is confronted today, the question of the release and repatriation of the enormous assets carried away by the Germans to Germany and Austria and now under Allied, particularly American control. He mentioned the following "Hungarian property": 35 tons of gold, 216 industrial plants, more than 500 boats and barges fire-brigades, etc. The Allies refused so far to enter into negotiations with the Hungarians on the question of the release of this property and even prevent the Hungarian Government's emissaries from locating the property. Although the damages Hungary has caused to America during the war are insignificant and although the Government has offered to pay to the U.S.A. an adequate indemnification, the American Government does not agree at present to undertake steps to restitute this Hungarian property. According to Racosi, this attitude can only be explained by the fact that the U.S.A. want to bear political pressure on the Hungarian Government and keep back these funds for bargaining reasons. He understands that the situation of

115302

CZA 553 228

the Jewish property is quite different and that there is a good chance to get it released, provided the Jewish Agency will deal with the matter in America separately from the general Hungarian claim. I explained to him that we would be prepared to take up the matter on two conditions:

- (a) That the whole business will be declared as a matter of purely Jewish concern, which must find its expression in the fact that the much talked about Hungarian Jewish Committee should be appointed immediately, which would be regarded by us as our official partner and representative in Hungary, and
- (b) that the released property should serve the purposes of rehabilitation of the Jews, victims of fascist persecutions, without stipulating that this property should be repatriated to Hungary or restituted only to Hungarian Jews. He accepted these two conditions and instructed the Prime Minister to write an official letter, the same day, to the Jewish Agency in this sense, and to prepare the decree concerning the appointment of a Jewish Committee dealing with the question of the restitution of the Jewish property at present under Allied custody.

The same day I saw the Secretary of State of the Prime Minister who gave me the enclosed letter, the draft of which I had submitted to him earlier. There are three points in this letter to which I want to draw your attention.

- (1) "The Jewish property carried away from Hungary." - and not the property of the Hungarian Jews. In fact this captured train contains the property of Jews of the present Rumania, Jugoslavia, Czechoslovakia, who mostly were murdered by the Germans after having been delivered to the slaughter houses by the Hungarians.
- (2) "These assets may serve the purpose of restitution of Jews who fell victims to fascist persecution." - and not the restitution of the Hungarian Jews solely.
- (3) "The Jewish Agency is requested to intervene in the interest of the release and restitution" - and not of repatriating this property.

In Vienna I enquired with the competent U.S. authorities on the actual position of this property and the question of restitution of Hungarian assets in general. The position is that there are no specific directives concerning the Jewish property, although it is kept separately and a special inventory was made. The matter is in the hands of the division "Restitution and Reparations", under Col. Paul, at U.S.F.A. Vienna, and dealt with as Hungarian property. A short time ago Washington sent tentative directives regarding the question of restitution of former enemy property, but as these instructions were incomplete and too vague they were returned to Washington for reconsideration. One of the points was that the Area Commander may decide if the restitution to

115303

CZA 553 2/28

the former enemy government is justified and will not be detrimental to the local economy. At present the question of release of any Hungarian property is not under discussion. In a conversation which I had with General Tate, Clark's deputy, after my return from Budapest, I raised the question of the gold-train and told him about the Hungarian Government's request to the J.A. He was very pleased that the matter will now be dealt with entirely by Jewish organisations and the fact that we do not intend to claim the return of these assets to Hungary. He confirmed that at present there is no chance for Hungarian property to be restituted to the Hungarian Government, but agrees that we should state a separate case with regard to the Jewish property. As long as he does not receive special instructions from Washington he has to treat these assets like all the other Hungarian property. He therefore suggested to take the matter up immediately with the State Department and to demand a special ruling for this Jewish property. He thinks that the request from the Hungarian Government to the J.A. will be very helpful for these negotiations as the only reason for not returning Hungarian property to Hungary is the consideration that these assets may after their arrival in Hungary be taken over by the Russians. The fact that the Hungarian Government recognises that the Jewish property should be used for general rehabilitation and reconstruction purposes and schemes and not be sent back to Hungary may be a decisive factor for the U.S. Government to come to a favourable decision regarding the release of the property. I requested General Tate to give orders to take particular care of the gold-train as it contains many valuable perishable goods, which might be spoilt unless properly stored.

On my way back I visited Salzburg where I contacted the local Hungarian government representative, a very good Jew, who promised his full cooperation. I arranged there that former Hungarian government officials who were in charge of this property during the fascist regime or who accompanied the train will make out affidavits stating the Jewish origin of the property and the circumstances under which it was confiscated by the Hungarian Fascist Government and later shipped to Germany, resp. Austria.

The second part of the train which was captured by the French is according to the latest information I received, kept near Innsbruck.

I suggest that the following procedure should be adopted:

- 1) to enter into negotiations with the U.S. Government State Department and treasury on the question of special ruling re release of the gold-train property.
- 2) To suggest that these funds should be used for emigration and settlement and rehabilitation, ~~week in Hungary itself~~. It is a curious situation that great amounts of dollars are sent from America to Hungary every month for Jewish relief, whereas large funds could be made available which are now unused under American custody.

115304

CTA 553 2128

3) A special committee should be appointed from government and Jewish organisations in the U.S.A. to handle the case. The first thing is that a detailed inventory should be made on the grounds of which a precise estimation of the value could be obtained. In case the American Government is prepared to deal with the matter, a delegation of this committee should be sent to Austria to examine the property, to make arrangements with the American military authorities for its preservation and to negotiate with Hungarian Jewish Committee about the use and disposal of the property.

4) It is necessary that the appropriate Washington Authority ask U.S.F.A. Restitution and Restoration Division immediately for a detailed report including the summary inventory compiled.

Today I had a talk with Mr. Mason ~~and~~ Professor Ginsberg's Deputy of the U.S. Reparations Delegation. They had never heard about the matter before and they are eager to work on it. I submitted to Mr. Mason their memorandum, copy of which is enclosed. He is going to Paris tomorrow and will take up the matter with the U.S.A. State Department Representative working on the preparation of the Peace Treaties. He will think about a special ruling which will most effectively guarantee the use of this property for Jewish purposes. There are two possibilities for it:

- (a) that it should be declared as United States' war booty and then disposed of by special legislation, or,
- (b) ~~or~~ be declared as part of the non-monetary gold and added to the common pool from which Jews will be allocated large amounts for rehabilitation and resettlement.

In spite of Mr. Mason's intervention, I suggest that you should take up the matter direct with the State Department, asking them for special handling of this Jewish property in Salzburg, and issue all detailed instructions to the U.S. military authorities in Austria. It would be helpful if you emphasise that on the grounds of our negotiations with the Hungarian Government we eliminated the danger that Hungary would claim these Jewish assets back.

II. Concerning the Question of Emigration of Hungarian Jews.
I received definite declarations from Ministers of the three parties and especially from Racosi and Rajk, Minister of Interior (Communist), that the Jews who want to leave will be permitted to do so. Racosi even went so far as to say: "and even if they take with their transports some minor fascists we don't care." Whereas I was compelled to reply: "I suggest, Minister Racosi, that for the export of fascists the Government should build up

115305

CZA 553. 2128

its own organisation." He replied: "This is not a matter of organisation, it is a problem of transport. We haven't got enough trains and lorries to ship all the fascists we should get rid of." These remarks you must see in the light of a wild press campaign which was conducted during the last weeks against the Zionist organisation, which was accused of slave trade and assistance in the escape of fascists. I also talked about the arrest of the shaliach Rosenfeld, and his assistants and was promised by Racosi and Rajk their immediate release. The assistants came out of prison the same day, Jona three days later.

III. The Situation of the Hungarian Jews is very tense. Militant antisemitism is growing daily and especially the Jews in the country and provincial towns want to leave and are going over the borders. The Zionist organisation is very poorly represented from lack of leading personalities, so that it is easy for the non-Zionists to take the lead and to speak in the name of the Hungarian Jewry and especially to represent the Jews with the Government. The question of restitution of Jewish property is at present under Government consideration and it is possible that it will be decreed that all Jewish property left behind without heirs will be declared as property of the Jewish community and handed over to a Jewish Reconstruction fund. Of course the Government will be very cautious in its restitution policy and a large part of Jewish property will be exempted from restitution as lands, industrial plants, etc.

IV. The fact that we have no central body dealing with the question of restitution of Jewish property causes the loss of an enormous Jewish fortune and property which otherwise might have been secured for Jewish purposes. There are many people and organisations who deal with the problem from time to time but unless we do set up a central office for Jewish Rehabilitation and Restitution which includes the leading Jewish Organisations and has its own machinery experts and staff, we will not advance the solution of this problem upon which a considerable part of all of our constructive immigration schemes must depend for their finaniciation. I suggest that this office should be established in the very near future and should have its seat in London, Paris or Geneva, with representatives in all countries concerned. Only the organised and declared will of World Jewry and especially of that part which belongs to the states which won the war, will have the necessary influence on the former fascists. States or German occupied countries to undertake the necessary steps for a complete restitution of all Jewish property to Jewish individuals and the Community.

V. I should like to know the position of the Schweiger deposit and what steps have been taken in America to clarify the situation especially with regard to Reuben Resnik and the U.S. officers wh

115306

CZA 553 2B8

had taken over the valuables from Moshe Schweiger. Judge Rifkind promised to do something in this matter and I ask you to be kind enough to keep in contact with him.

VI I received today your cable re Newman files. I'll try to meet Rabbi Bernstein on his way to Frankfurt. Please let me know more precisely what he is supposed to do in this matter and if he has the backing of the appropriate Washington authorities.

I hope you will inform me in due course about the steps taken by you in the matters mentioned in this letter.

With my best regards,

Yours very sincerely,

Gideon Ruffer

115307

CZA S53 2128

2
WPA AIR MAIL

82

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3795

September 17th, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan
Jewish Agency for Palestine
Jerusalem, Palestine

Dear Mr. Kaplan:

It will please you to know that substantial progress has been made in connection with our work for the release of Hungarian-Jewish assets located in the American Zone of Occupation in Austria. During the past few months I have conducted a series of conversations - on the one hand with officials of the State Department, and on the other hand with officials of Jewish organizations, such as the Joint Distribution Committee, the American Jewish Committee, the American Jewish Conference and the World Jewish Congress - with a view to inducing the State Department to issue the necessary directive to the Military Government in Austria to release to the Agency and to the Joint Distribution Committee the assets contained in the so-called "Becher Deposit" and the so-called "gold train".

In the early stage of these conversations complete accord was reached with the Joint Distribution Committee, first, in the manner of approaching the State Department where we mutually supported each other, and, secondly, with respect to the distribution of assets if and when they become available to us. In this regard the formula worked out between the Joint Distribution Committee and the Agency with respect to the disposition of reparation funds made available under the Paris agreement were agreed upon, also with respect to the Hungarian assets.

There was some division of opinion inside the State Department as to the disposition of this problem. General Hilldring's division was generally in favor of our approach after they obtained what they regarded as necessary assurances to the effect that the assets will be used for the benefit of Hungarian Jews inside, as well as outside of Hungary, and that the Hungarian Jewish community would have a voice in the distribution of the assets. The section of the State Department in charge of the political relations between the United States and Hungary was not prepared to go along without further consideration because it appeared that the Secretary of State had made some general statement on the subject which could be construed to mean that a Hungarian request for the repatriation of all assets looted from Hungary would be granted.

115308

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N. Y.
HANOVER 2-8795

-2-

September 17th, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan

Two important developments then took place. On the one hand the Hungarian Government decided to send to Washington a member of its Cabinet, named Mr. Nyaradi, to deal with this question, and on the other hand the American Jewish Committee, the World Jewish Congress and the American Jewish Conference (the latter two in a joint communication) raised with the State Department the whole question of restitution of Jewish property, including the property in question. This made it impossible for the State Department to continue to deal exclusively with the Jewish Agency and the Joint Distribution Committee on this problem. At the same time, Under-Secretary of State Clayton apprised all of the above named organizations of the impending arrival of Mr. Nyaradi who was coming to the United States for the purpose of discussing with the United States Government and with Jewish leaders the question of the disposition of this property. It became clear therefrom that our best chance lay in getting the American Jewish Committee, the World Jewish Congress and the American Jewish Conference to support the request made by the Jewish Agency for Palestine and the Joint Distribution Committee. To get this support I asked Mr. Leavitt of the Joint Distribution Committee to take the matter up with the American Jewish Committee and I, in turn, conferred first with the American Jewish Conference and then the World Jewish Congress.

After agreement was reached with these organizations separately, a joint meeting with representatives of all five organizations was arranged on September 10th, 1946 where general agreement was reached, including the text of the draft of a letter to be sent by the American Jewish Conference, the World Jewish Congress and the American Jewish Committee supporting the request of the Jewish Agency and the Joint Distribution Committee as contained in identical letters delivered simultaneously to the State Department by the Joint Distribution Committee and the Jewish Agency for Palestine (I acted for both of them) on July 12th, 1946. Copies of the letters of the Jewish Agency of July 12th and of the draft letter agreed upon at the above mentioned conference of September 10th are enclosed herewith.

Mr. Nyaradi has not yet arrived in the United States. We should be happy in the thought, however, that when he does come he will find a wholly united Jewish front on the question of the Hungarian assets now located in the American Zone in Austria.

115309

MAURICE M. BOUKSTEIN

COUNSELOR AT LAW

32 BROADWAY

NEW YORK 4, N. Y.

HANOVER 2-3785

~3~

September 17th, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan

I am enclosing herewith also copy of a letter from several Hungarian Jewish organizations to the Joint Distribution Committee. It is in effect a copy of the communication addressed to the Jewish Agency in London. This communication may present some difficulties. For obvious reasons, the Hungarian Jews had to speak in vague terms. However, Dr. Joseph Schwartz has seen General Hilldring and has communicated to him what the Hungarian Jews have stated to him orally concerning their desire for the disposition of Hungarian Jewish property.

Because of their preoccupation with so many other, and undoubtedly more important things, the offices of the Jewish Agency in London have not kept me au courant with developments on this matter on your end. Time and again it was rather embarrassing to have to get information from the Joint Distribution Committee and even other sources. I hope that this may be corrected as soon as possible in order that we may function as efficiently as possible.

You will notice the difference in our approach with respect to the "Becher Deposit" and the "gold train". We deemed it necessary to make this difference in view of certain information which we have obtained, particularly as regards certain commitments which may have been made to the Hungarian Government. There are several gaps in our attempt to prove title to the "Becher Deposit" and I may have to communicate with you about this matter at a later date.

Mr. Nyaradi is expected in Washington within the next week or two. I shall keep you informed of developments.

Sincerely yours,

MAURICE M. BOUKSTEIN

MMB:LG
Encls.
VIA AIRMAIL

115310

MARY APPERLY

JY
NY
1531166
IX.1946

To Messrs.

M.M.B r i c k s t e i n , New-York

Oscar Gaus, Washington

We have been informed by Mr. Blaizer Kaplan that you are instructed to deal with the matter of the so called "Hungarian valuables", stolen during the war and carried away by the Germans to Salzburg at the same time he told us to get immediately in touch with you in settling this affair.

Above all, one circumstance must be made clear which will be of essential influence on the use of these values after their release and which might also greatly influence the negotiations now in progress.

We believe it is not necessary to repeat particulars of the whole business. As you know, before the deportation of the Hungarian Jews the Germans collected the Jewish valuables and carried them away first to Budapest then to Salzburg where they have been secured by the American troops.

The representatives of the Hungarian Jews with the knowledge and support of the Hungarian Government are now laying claim to these valuables and intend to bring them back to Hungary, probably at the request of the Hungarian Government and for the purpose of indemnification of individuals /letter of the Palestine Office, Budapest, to the Jewish Agency, London, dated July 19, 1946/. The whole affair is considered by the representatives of the Hungarian Jews as well as by the Hungarian Government as if the Salzburg valuables -as a matter of course- were the exclusive common property of persons whom to represent they have the only right. The situation, however, is as follows:

The valuables in question were taken away from the Jews living in the territory of Hungary of that time/1944/. After the war, however, this territory underwent great changes, Hungary being obliged to concede to Czechoslovakia, Rumania and Yugoslavia those regions which had been annexed by her after the so called Vienna Arbitration of 1938. Thus, the value-those delivered at that time by the Jews living in the above mentioned regions /who now, as far as they survived- are inhabitants of that country to which their domicile has fallen/ can by no means be judged as belonging to a property which can be claimed by representatives of

115311

B.C.

the /today/Hungarian Jews only.

It is generally known, and must be admitted by the Budapest Jews, that the deportation of the Hungarian Jews actually started with the transportation of the Jews living then in the regions now re-cessed to the neighbouring countries. The Jews of inner Hungary had the possibility - and made great use of it - to get into safety their valuables. Some, the Jews of Budapest - and one third of all Hungarian Jews lived there - were not deported, neither were their valuables carried away. For the time being we are not in the position to give the exact percentage of the share of the now non-Hungarian Jews in the Hungarian property, but it will be a very considerable quota. As to the share of the Jews in Czechoslovakia now represented by us, it can be put down by 85%, since on the territory now re-cessed by Hungary to Slovakia formerly lived about 30.000 Jews and the number of the Jews living in 1944 in former Czecho-Slovakia /the surviving Jews of which made use of their right to option of citizenship/ option and in their overwhelming majority, 80 %, declared themselves for Czechoslovakia /amounted to about 100.000/.

In contrary to the Hungarian Jews the Jews of Slovakia would prefer to use their respective share to settlement purposes in immigration countries /chiefly in Palestine/.

The only legitimate representative body of the Slovak Jews, the Central Union of the Jewish Religious Communities in Slovakia, Bratislava /Ústredný svet Židovskych náboženskych obcí na Slovensku, Bratislava/ authorizes by the enclosed letter the Jewish Agency to see to the interests of the Slovak Jews in this matter at the competent places.

At the advice of Mr. Kaplan we discussed the affairs also with Dr. Nathan Goldmann. In the opinion of Dr. Goldmann, for the time being it would not be wise to put forward our claims, since by emerging of new circumstances the progress of the negotiations could be disturbed. Thus, the matter is to be treated in the future, too, as a purely Hungarian one, and our claims will be satisfied after with the previous consent of the competent Hungarian authorities after the release of the valuables and after their delivering to the Jewish Agency as trustee. We shall now get in touch with the Hungarian Jews in order to reach an agreement with them according to this suggestion.

Should this way win our opinion the most suitable /the participation of the Czechoslovak Government could be avoided by it/ prove to be impracticable, i.e. should the Hungarian plenipotentiaries of our claims persist in declaring that the valuables

3.

belong exclusively to them and that the whole property is to be brought back to Hungary, further, should they now already refuse to give their consent, by which, after the release of the valuables, the share -yet to be agreed upon- of the Czechoslovak Jews is to be left without any procedure at the Jewish Agency - in this case you may use the enclosed Power against the Hungarian claims. - In this case the Czechoslovak Government must be invited to participation just as had been the Hungarian Government. Then it would be our task to reach an agreement with the Czechoslovak Government.

We wish to ask you to keep us informed about this matter, and naturally we, too, shall let you know all about it.

This letter is being sent to you through the office of the Jewish Agency, Paris, and we ask you to let us have your reply the same way, i.e. through the aforementioned office, addressed to Dr. Chajim Posner.

A copy of this letter is being sent simultaneously to:

Jewish Agency, London
Jewish Agency, Paris

With a sincere Shalom

Oscar Krashansky

WATER SUPPLY

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3785

-3-

October 21st, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan

decide what course to follow in this connection.

It is important to bear in mind that our friends in the State Department are confronted with considerable objection from the people in charge of political relations with Hungary. Some months ago the Secretary of State wrote the Hungarian Prime Minister, on the occasion of the latter's visit in Washington, that Hungarian property which was looted and transferred out of Hungary would be repatriated. No exception seems to have been made in that communication which would exclude from repatriation of such assets as the Becher Deposit and the Hungarian Gold Train. On the other hand, the Hungarian Prime Minister did not specifically mention the Becher Deposit and the Hungarian Gold Train, and for this reason our friends in the Department thought that it would be best not to force the issue on the higher levels, but to take advantage of the opportunity presented by the above mentioned directive on non-monetary gold. In the meantime the Hungarian Government seems to have received assurances from the French Government that that part of the Gold Train which found its way into the French Zone of Occupation in Germany will be returned to Hungary and the American Government may, therefore, be confronted with an uncomfortable precedent.

I am sure you realize that developments may be such that we will have to make a decision on the spot and that it may not be possible to communicate with you freely, particularly if you are in Palestine at the time. On the other hand, I shall try to delay final decision until I hear from you as to whether or not you will be coming to America before going to the Congress.

With respect to the Becher Deposit we lack certain evidentiary facts to bolster our claim for legal title to the property. The affidavits which Dr. Goldman brought from Switzerland some months ago are not quite adequate. It may be necessary to obtain additional information from Switzerland. I shall see how the situation develops in Washington and shall keep you advised by cable of such additional steps as may be required.

I hope you will let me know whether you were successful in getting Dr. Schwartz to go to Vienna as I suggested to you in the course of our conversation on the telephone the other day.

The World Jewish Congress, on grounds which seem dubious to me, refused at the last moment to join the American Jewish Conference and the American Jewish Committee in supporting our request for the Becher Deposit and the Hungarian Gold Train. They base their refusal on the alleged desires of the Hungarian Jewish Community to have the property returned to Hungary. They take this position notwithstanding

115314

MAURICE M. BOUKSTEIN
 COUNSELOR AT LAW
 32 BROADWAY
 NEW YORK 4, N.Y.
 HANOVER 2-3798

-2-

October 21st, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan

The drafted directive had been submitted to the American Military Government in Austria for comment, and their reaction was favorable. In the dispatch from the American Military Government containing their comments on the proposed directive, it is stated that the Becher Deposit would be definitely considered as non-monetary gold, and perhaps also the Hungarian Gold Train. There is thus an indication, but no guaranty, that if we acquiesce in the present proposal of the State Department, all of these assets would not be returned to Hungary, but would be turned over to the I.G.C. to be disposed by them as aforesaid. This in itself represents a very substantial gain. For this reason I felt that while we continue here to press our claim with the State Department it would be of the utmost benefit to have someone competent (and I suggested to you Dr. Schwartz of the J.D.C.) go to Vienna, and probably also to Salzburg, in order to discuss informally on the spot with the Military Government personnel this whole question, and to receive from them, assurances that the assets in question would be treated as non-monetary gold. This, of course, is our second choice. The line which I have already taken with the State Department is that,

a) With respect to the Becher Deposit I continued to insist that the Jewish Agency and the J.D.C. are entitled to possession by reason of their title to the property, which stems from the fact that the property was delivered to Becher by, and returned by him to, a representative of the Jewish Agency and the J.D.C., and that it is, therefore, not looted property in the ordinary sense. I am continuing to press also for the other.

b) We continue to press also for direct delivery to the J.D.C. and the Jewish Agency of the Hungarian Gold Train.

My impression at the present time is that with respect to the Becher Deposit we may succeed in preventing its falling even into the hands of the I.G.C. On the other hand there is a good chance that the assets of the so-called "Hungarian Gold Train" would not be returned to Hungary but would be turned over to the I.G.C. under the terms of the above mentioned directive relating to non-monetary gold. The directive is couched in extremely favorable terms. The definition of "non-monetary gold" is very broad, and it emphasizes the necessity of making such assets available for the rehabilitation and resettlement of displaced persons in order thereby to reduce the burden which would otherwise fall upon the American Government.

I heard from Colonel Bernstein about the difficulties you are having with the I.G.C. We have decided to talk matters over with Eli Ginzburg whom we expect to meet within the next few days. Mr. Leavitt will also be present at that meeting and we shall then

CZA 553 1669

503 / 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3798

309/34 20445

October 21st, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan
Jewish Agency for Palestine
Jerusalem, Palestine

Re: Hungarian-Jewish Assets

Dear Mr. Kaplan:

Events have so developed that I found it necessary to inconvenience you and telephone you in London on Friday, October 18th, 1946 in order to get your instructions with respect to further action in connection with this matter.

During the past few weeks I have kept the matter "warm" in the State Department pending the prospective arrival of Mr. Nyaradi, Hungarian Vice-Minister for Displaced Property. However, I was informed by the State Department last Wednesday that they have received word to the effect that Mr. Nyaradi has postponed his impending trip to America, and that it is not certain whether he will come at all. The understanding with the State Department was that they would defer their final decision until after Mr. Nyaradi has had an opportunity to discuss this problem with the representatives of the J.D.C. and the Jewish Agency in America, whose position is now officially supported by the American Jewish Conference and the American Jewish Committee in communications addressed to the Secretary of State. As Mr. Nyaradi was not coming at the present time, and may not come at all, the question arose as to whether we should press the Department for an immediate decision. Before telephoning you I had discussed the position with Mr. Leavitt of J.D.C. He agreed to my recommendation that we should not let matters slide until Mr. Nyaradi arrives. I stated to Mr. Leavitt, however, that I would have to consult you about this question of policy.

The situation in the State Department at present is substantially this. They would like to avoid specific instructions to the American Military Government in Austria. They would rather give the Military Government an opportunity to consider the Becher Deposit and the Hungarian Gold Train as "non-monetary gold", and for this reason a directive has been drafted instructing the American Military Government to deliver to the Intergovernmental Committee on Refugees all "non-monetary gold" located in their area. The drafted instructions, as I saw them, state specifically that all non-monetary gold should be delivered to the I.G.C. to be disposed by the latter in accordance with the provisions for the disposition made of non-monetary gold under the terms of the Allied Reparations Agreement.

CZA S53 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N. Y.
HANOVER 2-8785

-4-

October 21st, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan

the representations made orally by Dr. Schwartz to Asst. Secretary of State General Hilldring, that the Hungarian Jewish Community would rather see these assets applied towards the rehabilitation and settlement of Hungarian Jews than have them returned to Hungary where, in the final analysis, it will be subject to the control of the Hungarian Government. The best I could do with the World Jewish Congress was to persuade them not to make any contrary representations to the State Department.

I hope that your trip to Palestine will not be as difficult as you probably anticipate.

With warmest regards,

Cordially yours,

MAURICE M. BOUKSTEIN

MMB:LG
VIA AIRMAIL

115317

MAILED
JAN 1

CJA 553 1669
MAURICE M. BOUKSTEIN

COUNSELOR AT LAW

32 BROADWAY
NEW YORK 4, N. Y.
HANOVER 2-8795

October 23rd, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan
Jewish Agency for Palestine
Jerusalem, Palestine

1519/54 20446

3.11

Dear Mr. Kaplan:

I was in Washington again yesterday to follow up developments on Hungarian assets. You will be pleased to know that the directive instructing the delivery of the Becher Deposit to the Jewish Agency and the J.D.C. has already been drafted and is now actively under consideration by various sections of the State Department. This is the ordinary routine before such directives are sent out.

Inasmuch as considerable discussion was had by the various parties concerned in the State Department prior to the drafting of the directive by General Hilldring's division, I am hopeful that no serious objections will now be raised and that within a relatively short time the directive will be on its way, through the War Department, to the American Military Government in Vienna. Thought should now be given to the machinery to be set up by the Agency and the J.D.C. for the handling of this matter. I shall write you about this in a few days.

The State Department has decided to take an increasingly active interest and participation in the affairs of the I.G.C. Accordingly, Mr. Joel Fisher is being designated by the State Department as a Deputy to Mr. Emerson. I am meeting with Mr. Fisher soon. We happen to have some mutual friends who tell me that he is energetic and aggressive. I was informed also that he is being instructed to pursue a certain policy.

No decision has as yet been reached with respect to a separate directive on the Hungarian Gold Train. We arrived at a general understanding, however, that the decision will not be delayed so as to hinge upon the arrival of Mr. Nyaradi.

Viewing this problem as objectively as possible, we have to admit that the legal case for the delivery of the Hungarian Gold Train assets to the I.G.C., as non-monetary gold, is considerably better founded than the case for the delivery of the assets to the Agency and the J.D.C. The important thing in this whole situation is a community of interest which we have been able to develop, namely, that the ownership of the assets being of Jewish origin, they should be made available for the rehabilitation and resettlement of Jewish victims of fascist persecution, and should not be returned to Hungary where they might be put to other uses.

115313

CZA 553 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 8-3795

-2-

October 23rd, 1946.

Mr. Eliezer Kaplan

The J.D.C. and ourselves will continue to press for the request which we have made with the State Department, but my evaluation of the situation is that the I.G.C. has by far the better chance of getting them and that J.D.C. will favor this arrangement. It is, therefore, important to determine what improvements we can bring about in the attitude of the I.G.C. and in our relations with them. The appointment of Mr. Joel Fisher as the American Deputy is an important step in that direction.

Cordially yours,

Moshe
MAURICE M. BOUKSTEIN

MMB:LG
VIA AIRMAIL

115319

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3795

(179 36196)

London, December 23rd, 1946

Mr. Eliezer Kaplan
Basle
Switzerland

Dear Mr. Kaplan:

This is a summary report of my trip to London, Basle and Paris, in re:

I. Hungarian Assets:

A. "Becker Deposit" - As a result of the conferences with Dr. Kestner and his associates from Hungary, with Pino and with Arthur it is clear that:

a. We should take over these assets from the American Military Government in Austria only if we can get the State Department to agree to waive its present requirement of restitution of identifiable property to surviving owners wherever possible, to which we are at present committed. A draft of declaration by the former members of Vaadat Bahazahah in Hungary was prepared by me and sent to Mr. Hammer for signature by Dr. Kestner and the others. This affidavit, when received, will be submitted to the State Department in Washington.

b. There are apparently some Joint claims which can be charged against these assets, and these will have to be examined by the Agency and the Joint jointly.

c. The question of taking over these assets may become real very soon. Therefore if you should decide not to take them in the name of the Agency under the terms of the State Department, arrangements should be made to have these assets also declared as "non-monetary gold", in which case they will be handed over to the I.G.C.R. under the terms of the Paris Reparations Agreement, as extended to apply also to Austria in a recent directive.

B. "Hungarian Gold Train"

a. The work which I have carried out during the past year in attempting to have these assets saved for Jewish purposes rather than be returned to Hungary is now nearly completed. I have been advised informally that the directive on "non-monetary gold" - with our efforts drafted so as to include these Hungarian assets-

115320

Mr. Kaplan

-2-

London,

Dec. 23, 1946

has been sent out from Washington to the American Military authorities in Austria, as well as a cable from the State Department stating that in their opinion these Hungarian assets are within the definition of "non-monetary gold". Under the arrangement, therefore, these assets will be turned over to the I.G.C.R. for liquidation and the application of the proceeds in accordance with the "Letter of Instructions" sent to the I.G.C.R. on the distribution of Reparations money, non-monetary gold and heirless assets in neutral countries under Article VIII of the Paris Reparations Agreement. The value of these assets is unknown, there being no detailed inventory. (In one of Ruffer's memos the value of \$30,000,000.00 is mentioned). However, whatever their value, to the extent that these assets are in the American Zone of Austria (Salzburg) they have been saved for Jewish purposes and will not be handed over to the Hungarian Government.

b. Eight carloads of these assets are, according to information in the State Department, held by the French who have managed to shroud the whole matter with mystery, and have thus far refused to give information even to the State Department. These car-loads are said to contain much gold and diamonds. It is also reported that the French have been considering turning these assets over, or what is left of them, to the Hungarian Government in return for some economic consideration. I have, therefore, seen Mr. Andre Blumel in Paris and have asked him to assist us in dealing with this matter, with a view to (1) withhold action by the French until the American Government has acted and (2) then arrange for the same disposition as that made by the United States - namely, turn over to I.G.C.R. under the same terms. Mr. Blumel promised his cooperation. At my request he agreed to investigate the whereabouts and status of these assets and communicate with Dr. N. Goldman or myself. However, this must be followed up in Paris, which I hope you will do.

II. I.G.C.R. - As a result of many conferences the following emerges:

1. \$12,500,000. will shortly be made available by Sweden under the Paris Agreement. The Swedish Minister in London and the Swedish delegate at the I.G.C.R. Assembly, just completed in London, have so stated.

2. The Jewish Agency is not on record as having submitted, even unofficially, any proposal, scheme or request for funds to which it is entitled under the Paris arrangement.

115321

Mr. E. Kaplan

12/23/46

3. It is imperative for many reasons which I have stated to you orally to submit without delay a proposal and request for funds. I have discussed the draft which was prepared in Basle with friends in I.G.C.R. upon my return to London and they regard it as very good.

4. I.G.C.R. officials who have recently been put in charge of these matters will, I believe, proceed energetically to obtain the non-monetary gold, about which nothing has been done so far. There are a number of technical problems to be handled such as inventories and appraisals, before these assets can be taken over from the Military Government in Germany and Austria. Thereafter the question of liquidation will arise. This should be carefully studied.

5. At my request, Officials of I.G.C.R. have been to Germany a few days ago and report that there seem to be considerable quantity of "non-monetary gold". They have stated the necessary negotiations for the release of these assets by A.M.C. They will soon be in Austria and will arrange an inventory of the "Hungarian Gold Train". The question of appraisal is difficult to handle and they may need to bring appraisers from America for this purpose.

6. Liquidation of non-monetary gold. The question of control of the machinery of liquidation, where and when liquidation should be made (Switzerland, U.S.A. South America, etc.) should be explored by Jewish Agency and Joint Distribution Committee jointly with I.G.C.R. For internal Jewish reasons, it may be better to let I.G.C.R. handle the liquidation. On the other hand, the Jewish Agency and the Joint Distribution Committee should see to it that it is done as quickly and efficiently as possible, and in the best market.

7. The efficacy of our friends in the I.G.C.R. will depend to a large extent on help which the Jewish Agency and the Joint Distribution Committee will give them from time to time on a variety of problems, and on maintaining good and constant contact with them. The probable results in terms of funds justify a good effort and the assignment of competent personnel to this task.

8. The I.G.C.R. should be watched carefully because of political reasons, inasmuch as it may lay the groundwork for activities to be carried on later by I.R.O. when it begins to function.

115322

Mr. E. Kaplan

12/23/46

III. Conference with Dr. J. Schwartz - J.D.C.

We discussed the following matters:

1. Reparations and Restitutions:

a. Subject to final agreement between you and Dr. Schwartz, we agreed that the Jewish Agency and the Joint Distribution Committee proposals should be filed soon with I.G.C.R., at the same time, if possible. Both organizations have a common front and a common objective in resisting Emerson's plan of becoming "the trustee and not the paymaster" of reparation funds, as he plainly intends to do. The implications and dangers are obvious and far-reaching. In that way it may be possible to forestall the Agudah, Ort, Vaad Hatzalah and others whom Emerson would like to see also involved as beneficiaries. He will probably continue to seek a change in the arrangement incorporated in the Letter of Instructions.

b. Restitution in Germany under the proposed law involves a Jewish Trustee for heirless and unclaimed Jewish property. Schwartz is eager to see you as quickly as possible to determine the policy to be followed by the two operating agencies, J.D.C. and J.A., which will be charged, if they agree, with the whole problem and its practical administration in Germany. This requires building up an organization. I shall write you from New York about the legal aspects.

c. Whether or not the J.A. should want to be in the policy-making body, while it is in fact the administrator (with J.D.C.) of this project, is a question of high policy which you must settle. I have not come to a conclusion on this question. I shall communicate with you as soon as I see what has happened in New York since I left.

2. Dr. Schwartz agreed to show me the correspondence of J.D.C. with I.G.C.R. re reparation funds and we agreed to meet in Paris last Saturday and accordingly I went there. However, he was detained in London and did not arrive in Paris until after I left. His papers are in Paris. It is important that you see them and particularly Emerson's reply to J.D.C.'s proposal (unofficial). Schwartz agreed wholly with my line on Emerson, as I stated it to you.

115323

Mr. E. Kaplan

12/23/46

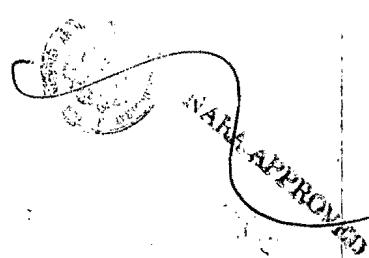
3. Schwartz is extremely eager to meet with you for many other reasons, particularly U.J.A. allocation problems. It would have been useful if I could be present in the discussion on matters of reparations and restitution; but, as I am returning to New York today this will not be possible. Please let me know what you have agreed with Dr. Schwartz on these matters.

As for the future, I expect Hammer will bring your instructions. It is doubtful whether I shall be able to continue to give as much time to Agency matters as heretofore. Much will depend on conditions in New York and in Washington. But, whatever happens, I wish you to know that being responsible to you in the work which I have done is a privilege I hold dear, and that I shall always gladly respond to any call which I may receive from you.

Yours, as ever,

Maurice Bookstein
MAURICE BOOKSTEIN

115224

AIR MAIL.

R 81-1-47

הסוכנות היהודית בארץ ישראל

THE JEWISH AGENCY FOR PALESTINE

TELEPHONE: MUSEUM 3815 (6 LINES)

TELEGRAMS: "ZIONIBURO, LONDON"

CODES: BENTLEY'S AND MOSSE'S.

38
77, GREAT RUSSELL STREET,

LONDON, W.C.1.

January 16th, 1947.

In reply please address the Secretary:

and quote the following Reference No.:

JL/RSt 1947

Mr. J.N. Behar,
83, Avenue de la Grande Armee,
PARIS.

My dear Behar,

Thank you for sending me a copy of your letter of the 13th inst.,
to Mr. Kaplan regarding the gold train in the French Zone. Dr. Goldmann
has been dealing with this matter here. He spoke to Mr. Spanien yesterday,
and he has also written to Jarblum to get into touch with Blumel. I attach
herewith copy of a cable from Boukstein which Goldmann has sent to Jarblum.
I also attach herewith a copy of my talk with Dr. Kullmann of the I.G.C.
for your personal information.

With kindest regards,
Yours sincerely,

J. Linton

115325

CZA S53 1669

COPY OF CABLE FROM BOUKSTEIN - WASHINGTON - DATED 14/1/47

ZIONIBURO LONDON

1266 CHARGUERAUD CHIEF ECONOMIC SECTION FRENCH FOREIGN OFFICE CAN GIVE BLUMEL ALL AVAILABLE INFORMATION REGARDING FRENCH PART HUNGARIAN GOLD TRAIN PARIS STOP CHARGUERAUD ADMITTED TO IRWIN MASON THAT FRENCH HAVE THESE CARLOADS FURTHERMORE US EMBASSY PARIS ADVISED THAT FRENCH ORDERED INVENTORY OF THEIR PORTION OF HUNGARIAN GOLD TRAIN FOUND IN FRENCH ZONE AUSTRIA STOP BELIEVE RUFER AND ARTHUR KNOW NAME OF GERMAN COLONEL IN INNSBRUCK WHO IS KNOWN TO FRENCH AND WHO REPORTEDLY POSSESSES 2 = 1/2 TONS UNCUT DIAMONDS ORIGINALLY BELONGING HUNGARIAN GOLD TRAIN STOP THIS ITEM SHOULD BE CAREFULLY TREATED TO FORESTALL ADVANCE NOTICE TO THIS COLONEL AND FRENCH ARMY OFFICERS WHO BELIEVED HELPING HIM STOP WRITING FRIENDS IGC THEY OBTAIN ALL INFORMATION AVAILABLE FILES MILITARY GOVERNMENT AUSTRIA REGARDS

BOUKSTEIN

115326

CZA 553 166a

Confidential

NOTE ON A TALK WITH DR. G.G. KULIMANN - DEPUTY-DIRECTOR OF THE INTER-GOVERNMENTAL COMMITTEE ON WEDNESDAY, the 8th JANUARY, 1947,
at 4.45 p.m.

After a few words about the Zionist Congress and the prospects of a settlement and of Jewish immigration into Palestine, I mentioned that I had two points to raise. The first concerned the gold train in Austria. I said that we had heard that the Military Government had been authorised to hand over the train to the Inter-Governmental Committee. As the contents of this train were part of the non-monetary gold, we were naturally interested that the Inter-Governmental Committee should get hold of it as quickly as possible. I also mentioned that there was a similar problem to a part of the train in territory under French occupation. Dr. Kullmann said that they were ready dealing with both matters. The new Deputy-Director, Mr. Joel Fischer, and the Reparations Officer, Mr. Schwartz, were at present on the Continent, and they would deal with the train in Austria and would also take up the question with the French Government. They would press the French Government to be as liberal in its interpretation as to what constituted non-monetary gold, as the American Government had been.

Dr. Kullmann said that when Messrs. Fisher and Schwartz returned to London in about a fortnight's time I should see them. A great many technical arrangements would have to be made in regard to the custody, classification and the sale of the contents of the non-monetary gold.

I asked Dr. Kullman what was the estimated value of the non-monetary gold. He said that at one time the figure had been as low as three million dollars, but now he would put the figure as 30 million dollars. I said that my original guess had been in the neighbourhood of 25 to 50 million dollars, and that I had been disappointed when I had heard some months ago that it was expected to realise only some five million dollars.

I then turned to the second point, and asked whether the Inter-Governmental Committee had already some money at its disposal out of the 25 million dollars from the German assets. Dr. Kullmann replied in the negative. He said that they had hoped to receive the equivalent of 12½ million dollars from the Swiss Government, but so far it had not materialised. There was still some outstanding problems between the Swiss Government and the Allied Governments which had not yet been settled. I believe that one of them is the fixing of a rate between the German Mark and the Swiss franc. On the other hand, the Swedish Parliament had voted 50 million Kroner as an advance, but it had attached certain conditions which were at variance with the instructions which the Director of the Inter-Governmental Committee had received in regard to the use of the monies made available by the Final Act of the Paris Reparations Conference. The matter was now being straightened out between the Director and the Swedish Government.

CZA 553 1669

115327

I said that I had desired to ask for an advance on account of expenditure which the Jewish Agency was making, and would make for the settlement and rehabilitation of eligible persons, but as there was no money available yet, I supposed that there was no purpose in putting forward such a request. Dr. Kullmann replied that the J.D.C. had made such a suggestion, but they had replied that they would prefer to deal with concrete projects. I then said that in Basle we had worked out a number of projects amounting to over one million three hundred thousand pounds, and that these projects were embodied in a letter from Mr. E. Kaplan, Treasurer of the Jewish Agency for Palestine, to Sir Herbert Emerson. This letter was dated the 15th December, but as I had only returned to London at the beginning of the week, it could not be submitted before. The letter with a covering letter would be sent to Sir Herbert Emerson the following day.

Dr. Kullmann said that he hoped that we had been careful in regard to the type of expenditure and had followed the list given in the letter of August last. I said that we had had that letter in mind, but if there were any divergencies, perhaps they would give me an opportunity of discussing the projects with him before we received an official reply to Mr. Kaplan's letter. Dr. Kullmann thought that was a reasonable suggestion, but that such a discussion had best take place with Messrs. Fisher and Schwartz who were dealing with questions of reparations. He said that he would introduce me to both gentlemen as soon as they returned to London.

- - - - -

115328

CZA S53 1669

NARA APPROVAL
REPRODUCTION

CEA S53 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3795

January 31st, 1947.

Mr. I. J. Linton
Jewish Agency for Palestine
77 Great Russell St.
London, W.1, England

LS19/44 48190
16-87

Dear Linton:

I cabled you from Washington yesterday as follows:

"JOEL AND ABBA SHOULD SEE REINSTEIN AMERICAN
EMBASSY SOONEST POSSIBLE ON NEGOTIATIONS WITH
FRENCH CONCERNING NONMONETARY GOLD REGARDS"

I hope you were able to communicate the contents of the cable to Mr. Schwartz and to Mr. Fisher without delay.

While in Washington yesterday I was informed that there are active negotiations going on with the French concerning the whole question of non-monetary gold under their authority, including the eight carloads of the Hungarian Gold Train. The person who apparently knows most on this subject is Mr. Reinsteins, who is one of the experts attached to the American Delegation at the Conference of the deputies of the Big Four on the draft Treaty for Germany, now in London.

I have commenced negotiations now on another aspect of reparations. As you know, item under the provisions of Article VIII of the Paris Reparations Agreement, the neutral countries were to turn over to the Jewish Agency and the J.D.C. jointly, 95% of the heirless funds in their possession. The Swiss Government particularly has been delaying action and requested that the Allied Governments furnish it "for its guidance" with information concerning procedures which they have adopted in their respective countries relating to the disposition of heirless funds of similar origin. Though the Allies are under no obligation to turn over such funds, as the Agreement deals only with heirless funds in neutral countries, they were nevertheless embarrassed by the Swiss inquiry. The Government of the United States, at least, felt that it was in no position to press the Swiss Government as long as it gave no indication of what it would do in the situation. However, such matters are not within the control of the federal government, and the whole problem had to be referred to the several states. Actually there would only be five or six states involved, such as New York, Pennsylvania, Massachusetts, Ohio and one or two others as foreign nationals kept deposits primarily in large banks in the country, which would be concentrated in those states. As you can readily understand, this problem involves many complicated questions and even State constitutional

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-8795

-2-

January 31st, 1947.

Mr. I. J. Linton

questions. The federal government is in a position to do no more than call the question to the attention of the Governors of the several states who, in turn, must take the matter up with their legislatures. You will have some idea of the complications involved from the enclosed letter and Memorandum which was sent to Governor Dewey of New York.

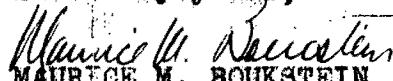
This is not a question of lobbying only. It involves banks, banking laws, brokerage houses and the laws of escheat and abandoned property, in addition to state constitutional questions. It is not the kind of matter in which you can get by with some political pull. It is quite possible that such questions will, in the end, have to be determined by the courts. Any of the large New York banks could, and some probably will, take the position that they are trustees of the funds involved, that the proposed legislation could not affect deposits made prior thereto, and that they would want a court order before they would turn over any funds or securities.

On the other hand, I am of the opinion that it is ~~inadvisable~~ for the American Government to leave the impression with the Government of Switzerland that it, in turn, is under no obligation to proceed with the implementation of that phase of Article VIII of the Paris Reparations Agreement unless and until the United States itself has taken appropriate steps, and I have, therefore, urged upon the State Department the sending of a communication to the Government of Switzerland to this effect.

This matter is now "in the works". It will take some time and will require continued prodding, but the officials in the Department concerned with this question have agreed in principle with this approach, and a formula is being worked out which I hope will be satisfactory.

I shall, of course, continue to keep you informed on this matter. I think you should advise Fisher and Schwartz of the contents of this letter and suggest to them that I.G.C., on its part, should continue to press the neutral countries to turn over the heirless funds. Mr. Schwartz is particularly concerned with this question.

Sincerely yours,

 MAURICE M. BOUKSTEIN

 MMB:LG
VIA AIRMAIL

c/o - Jewish Agency for Palestine-N.Y.

-Jerusalem-

115330

- 2 -

"This letter is sent to you with the knowledge and consent of the American Jewish Joint Distribution Committee."

We desire to inform you that we agree to the disposition of the said assets in accordance with the proposals set forth in the above quoted letter of the Jewish Agency for Palestine.

Respectfully yours,

Moses A. Leavitt
Secretary

CC

115331

CZA 553 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-8795

8579/34 3/1/47

January 3rd, 1947.

Andre Blumel, Esq.
68 rue Pierre Charbon
Paris, France

My dear Mr. Blumel:

May I, first of all, take this opportunity to express to you my sincere appreciation for your kindness and courtesy to me during our recent meeting at your office in Paris, at which time you gave me the opportunity to discuss with you the problem of the eight car-loads of the so-called "Hungarian Gold Train" which are reported to be in the possession of the French authorities.

You will recall my telling you at that time that sixteen car-loads of the original twenty-four car-loads of the "Hungarian Gold Train" were held in custody by the American Military authorities in Salzburg, Austria. The aforementioned twenty-four car-loads contain thousands of items of valuable personal property, including gold, diamonds, works of art, silverware, tapestries, furs, etc., etc., which the Germans took from nearly all of the Jews in Greater Hungary during the latter part of the war, as well as religious ornamental items which had been removed by the Germans from nearly every synagogue in Hungary.

You will recall my telling you that on behalf of the Jewish Agency for Palestine, and in cooperation with the American Jewish Joint Distribution Committee, I had been conducting negotiations with the Department of State in Washington with a view to the issuance of instructions to the American Military authorities in Austria to have the contents of the above-mentioned sixteen car-loads declared as "non-monetary gold" under the terms of Article 8 of the Paris Reparations Agreement, and, as such, to have them delivered to the Intergovernmental Committee for Refugees, the proceeds thereof to be applied for the relief and rehabilitation of Jewish victims of Nazi aggression, inside and outside of Hungary.

According to reports received in the United States, the French authorities were considering the return to the Hungarian Government of the above-mentioned eight car-loads which they hold. At the request of Dr. Nahum Goldmann I, therefore, sought your assistance in this matter, to the end that the French authorities should be persuaded to withhold any action pending formal disposition by the American authorities of the above-mentioned sixteen car-loads; and that the French authorities should then follow the example of the United States. You graciously acceded to this request and said that you would investigate the matter with the appropriate French authorities.

I am now glad to inform you that the American Government has taken final action in this matter. In accordance with the decision of

(ZA 553 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3795

-2-

January 3rd, 1947.

Andre Blumel, Esq.

the State Department and the War Department, the American Military Government in Austria has been advised that the above-mentioned sixteen car-loads of personal property are to be treated as "non-monetary gold" within the meaning of Article 8 of the Paris Reparations Agreement, and that, as such, the same should be turned over to an accredited representative of the Intergovernmental Committee for Refugees (of which Sir Herbert Emerson is the Director, with offices in London). Under the terms of a Letter of Instructions which the French Government, acting in the name of the Allied powers, parties to the Paris Reparations Agreement, issued in August, 1946, the Intergovernmental Committee for Refugees will use the proceeds of this "non-monetary gold" for the relief and rehabilitation of Jewish victims of Nazi persecution to the extent of 95%. The Jewish Agency for Palestine and the American Jewish Joint Distribution Committee have been designated in that Letter as the appropriate field organizations to receive the funds from the Intergovernmental Committee for Refugees for the above-named purposes. The American Embassy in Paris has been instructed to advise the French Government of the above-mentioned action by the American Government. Presumably the French Government is thus fully informed.

I need hardly state how important it is to have the French Government dispose of this type of property in a manner so as to prevent its return to Hungary, where it most likely will be neither returned to its original owners, many of whom are now dead; nor used for the benefit of the Jewish Community. Indeed, equity and justice require that the precedent now set by the American Government should also be followed by the French. We have felt all along that the precedent established by the American Government would thus facilitate a similar handling on the part of the French authorities. It would be an act of fairness and justice on the part of the French Government which I am sure would be deeply appreciated by Jewish and world public opinion.

I have cabled Dr. Goldmann a full report and have requested him to communicate with you. I hope that you will find it possible on your part to offer your full and valuable cooperation. It was not an easy matter to get satisfactory action on this side. I can quite realize that similar complications and difficulties will no doubt arise also in dealing with the French authorities. I feel, however, that the important cause for which these assets are being sought justifies the efforts which must be made in a situation of this sort, a cause to which all of us are irrevocably committed - the alleviation of the suffering of the victims of Nazi aggression.

May I again express to you my very sincere appreciation for your kindness and cooperation.

Sincerely yours,

MMB:LG
VIA AIRMAIL

MAURICE M. BOUKSTEIN

115333

CZA 553 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER S-6796

859/4 47820

28.1.47

January 16th, 1947.

Dr. Nahum Goldmann
Jewish Agency for Palestine
77 Great Russell St.
London, England

Dear Dr. Goldmann:

This will acknowledge receipt of your cable of January 13th stating as follows:

"LEARN FROM BLUMEL NO TRANSPORT GOLD TAKEN
PLACE INTO HUNGARY STOP BLUMEL ASKS FOR MORE
DETAILS CONCERNING SUPPOSED TRANSPORT PLEASE
CABLE"

Confinm
and my reply dated Washington, January 14th, 1947, stating as follows:

"1266 CHARGUERAUD CHIEF ECONOMIC SECTION FRENCH
FOREIGN OFFICE CAN GIVE BLUMEL ALL AVAILABLE
INFORMATION REGARDING FRENCH PART HUNGARIAN GOLD
TRAIN STOP CHARGUERAUD ADVISED TO IRWIN MASON
THAT FRENCH HAVE THESE CARLOADS FURTHERMORE US
EMBASSY PARIS ADVISED THAT FRENCH ORDERED
INVENTORY OF THEIR PORTION ON HUNGARIAN GOLD
TRAIN FOUND IN FRENCH ZONE AUSTRIA STOP BELIEVE
RUFER AND ARTHUR KNOW NAME OF GERMAN COLONEL IN
INNSBRUCK WHO IS KNOWN TO FRENCH AND WHO REPORTEDLY
POSSESSES 2½ TONS UNSET DIAMONDS ORIGINALLY
BELONGING HUNGARIAN GOLD TRAIN STOP THIS ITEM
SHOULD BE CAREFULLY TREATED TO FORESTALL ADVANCE
NOTICE TO THIS COLONEL AND FRENCH ARMY OFFICERS
WHO BELIEVED HELPING HIM STOP WRITING FRIENDS IGO
THEY OBTAIN ALL INFORMATION AVAILABLE FILES
MILITARY GOVERNMENT AUSTRIA REGARDS"

I understood your cable to mean that Mr. Blumel, in accordance with my request, has completed the first phase of his investigation which was to determine whether the eight carloads of the Hungarian Gold Train found in the French Zone in Austria had been returned to Hungary.

When I saw Mr. Blumel I told him that the French authorities had not been willing to divulge any information. Nevertheless, at our request, pressure on the French was continued, on the one hand through the Embassy in Paris, and on the other hand through the U. S. Forces, Austria.

During the Paris Reparations Conference, Mr. Mason, whom I believe you know, tried to obtain some information on this matter.

CEA 553 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-6795

-2-

January 16th, 1947.

Dr. Nahum Goldmann

It was then that Mr. Charnieraud, Chief, Economic Section, French Foreign Office, half-heartedly admitted the existence under French authority of these carloads, but would give practically no further information. There is no doubt that he knows a good deal more than he told Mr. Mason. I therefore suggested in my cable that Mr. Blumel contact him.

More recently the American Embassy in Paris advised the State Department that the French had ordered an inventory made of their portion of the Hungarian Gold Train. This would remove any doubt concerning the fact that the French are holding these assets. The circumstances surrounding the actual possession and handling of these assets by the French Military Authorities are a matter of speculation. It is believed that the amount of looting perpetrated has been quite considerable. Information which I was able to obtain recently indicates that "Arthur" and Sideon Rupper knew the name of a former German Colonel who was attached to the Gold Train and who escaped into the French Zone with loot reported to consist of two and one-half tons of uncut diamonds originally belonging to the Hungarian Gold Train. He is reported to be free in Innsbruck and on very good terms with the French Military Authorities.

I have also been informed that negotiations between the French and the Hungarians regarding certain economic arrangements, as a result of which it was expected that the French might return the eight carloads to Hungary, have not been going well. The present may, therefore, be a propitious time to press hard upon the French for a disposition of this problem in accordance with the precedent set by the American Government, namely, the handing over of these assets to the I.G.C. as non-monetary gold, under the terms of the Paris Reparations Agreement.

Sincerely yours,

Maurice M. Boukstein
MAURICE M. BOUKSTEIN

MMB:LG

VIA AIRMAIL

a/c - Jewish Agency for Palestine, London
Mr. Eliezer Aplan, Jewish Agency for Palestine, Jerusalem
Jewish Agency for Palestine, Washington, D.C.
Jewish Agency for Palestine, New York, N.Y.

115335

John
H. Johnson

ירושלים, א' ספטמבר
22.1.47

אל : טר. א. קפלן
סא"ת: גדרון רומח

הנדון: חלק רכבת הזהב אשר בשטח הכבוש הזרחי.

מתוך התשובה שבלייט קיבל מטעם המחלקה הזרחתית (העתק מסורף) מבהיר
שהם שענו שהעבידו את כל הרכבת לאמת בזמן האחרון. לי לא ידוע הדבר.
המצג בעניין זה, בתייה טנוגע לזרמת, היה דלקמן; זמן צאתו מאידומה
(יוני 1946): מוחץ לקרונות הנפלות ליד האטראקטים בזילצבורג במאי 1945
הצליח המפקד, הקולונל ההונגרי דר' ארפרט טולרי, הטסונה על הרכבת
להעביר חלקמן המשא לאוטו שטח של אוסטריה אשר נMEDIA עפנאו באיזור
הכבוש הזרחי. לפי ידיעותינו העבידו:

- 31 ארגזים זהב
- 2 ארגזים טבעות זהב
- 3 ארגזים שעוני זהב
- 2 ארגזים בריליאנטים
- 2 ארגזים בריליאנטים מובחרים ופנינים

לא ידוע אם אותו טולרי מסר את השלל הזה להלאות. במאי 1946 יש עדין טולרי באינסברוק (באייזור הזרחי).
ישראל מרISON זילצבורג, שפוך על הרכוב השדרוד מטעם המחלקה ההונגרית,
עמד בקשר עם טולרי ואתנו.

הבני מסורף העתק סברק של נחום גולדמן שקבלתי בימים אלה ותשובי
לאותו העניין.

הצעתי: להפסיק על ארטדור מועלם לחקור פיר מה הוא מכבו הנוכחי של החלק
זהה שהגיע לאיזור הזרחי. אם אתה טסבים לכך ATKFER עם ארטדור.

115336

CZA 553 2128

15. Februar

Central Committee of Liberated Jews in
Upper AustriaLinz/Donau, Goethestr. 63
Tel. 2 29 56

11. Feber 1946

An Herrn Gideon Rufer,

Den 17. Oktober 1945 wurde mit dem Transportfuehrer des verschleppten juedischen Vermoegens aus Ungarn folgendes Protokoll aufgenommen:

"Information ueber das vom gewesene Regierungskommissariat beziehungsweise spaeter durch die 11. Hauptabteilung des Innenministeriums in Ungarn nach Oesterreich weggeschafften, aus 24 Waggons bestehenden, mit juedischen Wertsachen beladenen Lastzug. Diese Waggons wurden am 19. Juli 1945 vom Cpt. der amerikanischen Armee J. Black(Speedy-2097 or Speedy-Noco d. Force) auf Grund hoeheren Anordnung uebernommen und nach Salzburg gebracht. Die Sendung enthaelt folgende Wertsachen:

10 Kisten mit Gold bezeichnet mit einem Durchschnittsgewicht von 45 Kg. pro Kiste

1 Kiste Goldmuenzen zirka 100 Kilogramm

18 Kisten Juwelen, Durchschnittsgewicht 35 Kilogramm per Kiste

32 Golduhren Durchschnittsgewicht zwischen 30 und 60 Kilo in separat plombierten Koffer uebergeben

44.639 Am. Dollar

52.360 Schweizer Fr.

84 Eng. Pfundsterling

10 Fal. Pfund

66 Kanadische Dollar

5 Schwedische Kronen

15 RM

260,484 Pengoe.

Im Koffer war außerdem ein separat versiegeltes Brillanten enthaeltenes Paket.

1560 Kisten mit Silber mit verschiedenen Gewichten

1 Kiste Silberbarren

ca. 100 Stueck Kunstgemaerde

ca. 3000 geknuepfte ungarische und orientalische Perserteppiche ganz wenig Fabrikerzeugnisse. Die Zahl der Kisten kann ich genau nicht angeben.

Bekleidungsstuecke, speziell Edelpelzmaentel, Briefmarkensammlungen, Spitzensammlungen, Fotogpparate, Gramophone, Silberschmuck, Porzellan, 8-10.000 Stueck Armband- und Taschenuhren.

Ausserdem waren in den Waggons aufgelisten laut Informationen von verschiedenen Beamten 2 Waggons unsortierter Wertsachen.

Dr. Apart Toldy, Gendarmerieoberst, hat von Brember-Bonya (Ungarn) folgende jued. Wertsachen nach St. Anton (Tirol) weggebracht:

31 Kisten mit Gold

2 " Goldmuenzen

3 " Golduhren

3 " Brillanten

2 " mit ausgewahlten Brillanten und Perlen.

115337

Ob Dr. Toldy sich bei den amerikanischen Behoerden gemeldet hat und die Wertsachen zur Aufbewahrung uebergeben hat, weiss ich nicht, da ich keine Gelegenheit hatte, mich mit ihm zu verstaendigen. Die schweizerische Gesandtschaft hat mir Hilfe geleistet, dass ich die Wertsachen am 11. Mai 1945 von den Kommandaten der 103 Division zu

- 2 -

diesem Zweck ernannten Kapitänen übergeben konnte. Auf Grund dieser Verordnung war es möglich, bis zum 19. Juli 1945 gemeinsam mit der amerikanischen Wache die Wertsachen zu überwachen. Am 19. Juli 1945 erfolgte die oben erwähnte Übergabe.

Es ist wahr, dass zwischen laut dem zwischenstaatlichen Abkommen dieses Vermögen als Staatsvermögen bezeichnet wurde, aber die Ausserkraftsetzung der Beschränkungsverordnungen des jüdischen Vermögens hat die ursprünglichen Eigentumsrechte wieder hergestellt. Die Vertretung der jüdischen Gemeinschaften haben um die Zukunft dieser Vermögen zu sorgen.

Lichtenegg-Wels D.P. Camp. 1001 17. 10. 1945."

Das Original des Protokolls in ungarischer Sprache ist in unserem Besitz. Auf Wunsche können wir weitere Informationen einsammeln.

Mit Zionsgruss

(gezeichnet): Dipl. Ing. Simon Wiesenthal

115338

[Signature]

John Doe

CZA 553 1669

CENTRAL COMMITTEE OF LIBERATED JEWS IN UPPER-AUSTRIA

LINZ-DONAU
Goethestr. 63
Tel. 2 29 56

11. Feber 1946

An Herrn Gideon RUFFER.

Den 17. Oktober 1945 wurde mit den Transportführer des verschleppten jüdischen Vermögens aus Ungarn folgendes Protokoll aufgenommen :

"Information über das vom gewesene Regierungskommissariat beziehungsweise später durch die 11. Hauptabteilung des Innenministeriums in Ungarn nach Oesterreich weggeschafften, aus 24 Waggons bestehenden, mit jüdischen Wertsachen beladenen Lastzug. Diese Wagons wurden am 19. Juli 1945 vom Cpt. der amerikanischen Armee J. Black (Speedy-2097 or Speedy-Neco d. Force) auf Grund höheren Anordnung übernommen und nach Salzburg gebracht. Die Sendung enthält folgende Wertsachen :

10 Kisten mit Gold bezeichnet mit einem Durchschnittsgewicht von 45 Kg. pro Kiste

1 Kiste Goldmünzen zirka 100 Kilogramm

18 Kisten Juwelen Durchschnittsgewicht 35 Kilogramm pro Kiste

32 Kisten Golduhren Durchschnittsgewicht zwischen 30 und 60 Kilo in separat plombierten Koffer übergeben

44.639 Am. Dollar

52.360 Schweiz. Fr.

84 Eng. Pfundsterling

10 Pal. Pfund

66 Kanadische Dollar

5 Schwädische Kronen

15 RM.

260x5 260.484 Pengö

Im Koffer war ausserdem ein separat versiegeltes Brillanten enthaltendes Paket.

160 Kisten mit Silber mit verschiedenen Gewichten

1 Kiste Silberbarren

ca. 100 Stück Kunstgemälde

ca. 3000 geknüpfte ungarische und orientalische Perserteppiche

ganz wenig Fabrikerzeugnisse. Die Zahl der Kisten kann ich genau nicht angeben. Kleidungsstücke, speziell Edelpelzmäntel, Briefmarkensammlungen, Spitzensammlungen, Fotoapparate, Gramophone, Silberschmuck, Porzellan, 8-10.000 Stück Armband- und Taschenuhren.

Ausserdem waren in den Waggonen aufgeladen laut Informationen von verschiedener Beamten 2 Waggonen unsortierter Wertsachen.

Dr. Apart Toldy, Gendarmerieoberst, hat von Brember-Bonya (Ungarn) folgende jüd. Wertsachen nach St. Anton (Tirol) weggebracht :

31 Kisten mit Gold

2 " Goldmünzen

3 " Golduhren

3 " Brillanten

2 Kisten mit ausgewählten Brillanten und Perlen

Ob Dr. Toldy sich bei den amerikanischen Behörden gemeldet hat und die Wertsachen zur Aufbewahrung übergeben hat, weiß ich nicht, da ich keine Gelegenheit hatte mich mit ihm zu verständigen. Die Schweizerische Gesandtschaft hat mir Hilfe geleistet, dass ich die Wertsachen am 11. Mai 1945 von dem Kommandanten der 103 Division zu diesem Zweck ernannten Kapitän übergeben konnte. Auf Grund dieser Verordnung war es möglich bis zum 19. Juli 1945 gemeinsam mit der amerikanischen Wache die Wertsachen zu überwachen. Am 19. Juli 1945 erfolgte die oben erwähnte Uebergabe.

Es ist wahrs. dass laut dem zwischenstaatlichen Abkommen dieses Vermögen als Staat vermögen bezeichnet wurde, aber die Ausserkraftsetzung der Beschränkungsverordnungen des jüdischen Vermögens hat die ursprünglichen Eigentumsrechte wieder hergestellt. Die Vertretung der jüdischen Gemeinschaften haben um die Zukunft dieser Vermögen zu sorgen Lichteneg-Wels D.P. Camp. 1001 17. 10. 1945."

Das Original des Protokols in ungarischer Sprache ist in unserem Besitz. Auf Wunsche können wir weitere Informationen einsammeln. Mit Zionsgruss

(gezeichnet:) Sipl.Ing. Simon Wiesenthal

115339

הנהלת הסתדרות הציונית והסוכנות היהודית לארץ ישראל

THE EXECUTIVE OF

THE ZIONIST ORGANISATION / THE JEWISH AGENCY FOR PALESTINE

GENEVA OFFICE

Telephone : 291.74

Telegrams : Zionorg Genève

Letters : Zionist Organisation

37, quai Wilson, Genève (Suisse)

GR/MDT

Genève, March 19th, 1946.

37, quai Wilson

E. KAPLAN, Esq.

The Jewish Agency for Palestine,
P.O.B. 92 - Jerusalem

Dear Chawer Kaplan,

I am sending you the following information after having discussed it with Mr. Baharal, who also believes that the matter is within the scope of your activities.

1. Property of Hungarian Jews seized by U.S. Forces in Austria

When the Russians approached Budapest at the end of 1944, the Szalassi-Government decided to remove the confiscated Jewish property which was stored in the vaults of the Hungarian National Bank. This property was loaded unto a freight-train of 24 trucks, which proceeded in the direction of Germany. This train with the exception of eight trucks was later on seized by the U.S. Forces near Salzburg (Austria). The eight other trucks were taken over by the French. The Americans unloaded the train and it was found that it contained boxes of gold, diamonds, golden watches, jewels, silver, fur coats, paintings, three thousand Persian carpets, cameras, stamp collections, China, etc. and especially ritual objects confiscated from nearly all the Hungarian synagogues.

All this property was stored in a ware-house near Salzburg, where it is still heavily guarded by the Americans.

The Hungarian Government, formed after the war, opened negotiations with the American occupation authorities in Austria for the return of this property to Hungary. These negotiations did not yield any results as the Americans considered the whole thing as enemy property.

During my visit to Budapest at the end of January 1946, I discussed the problem with Mr. Stoekler, president of the Neologue communities, Mr. Kahan Frenkel, president of the Orthodox communities, Geyer, president of the Zionist Federation and other personalities. I explained to them that there is only one way to attain the return of this property, the formal declaration of the Hungarian Government that this is Jewish property and that a Jewish representative body should enter into negotiations with the American authorities. This committee should address itself formally to an international Jewish organisation as the Jewish Agency for Palestine and ask its assistance in America. Secondly, I demanded that this committee should include representatives of the Zionist Federation in Hungary and the local Jewish Agency's representative. The help of the Jewish Agency or other world Jewish organisations should be depending upon an undertaking of this Hungarian Jewish representative body that the funds should be put at the disposal of a general Jewish reconstruction and resettlement fund and that only a minor part of this property should be returned to the remaining Jews in Hungary. These suggestions were accepted and the Jewish organisations entered into negotiations with the Hungarian government with regard to the appointment of a Jewish committee with power of attorney. The Government accepted this idea because it was aware that under the prevailing conditions itself could not achieve any progress.

On my return to Vienna in February, I contacted the head of the American Finance division in Austria, Col. Marget, an excellent Jew. He confirmed the facts about the property and stated that its estimation runs between fifty million to onehundredtwenty million dollars. The large difference is due to the fact that the contents of the boxes were not counted piece by piece but only roughly estimated. Although the American authorities recognized that it is Jewish property, they did not take any special action but are awaiting a general ruling concerning enemy property which might only be given after the conclusion of a peace-treaty with Hungary. They even did not send a special report to Washington about the whole matter. He agreed that the line of action to be taken for the release of this property should be direct negotiations of an international Jewish organisation with the top-level authorities in Washington. He furthermore endorsed the idea that only a Jewish committee from Hungary should represent the case and not the Hungarian Government. He held the opinion that if the American Government can receive sufficient guarantees that the funds will not be returned to Hungary where they might be confiscated by the Government or even seized by the Russians as reparations, America will be ready to put the property at the disposal of an international Jewish body for the purposes of relief and resettlement for Nazi persecuted Jews. He suggested that the Jewish Agency or another Jewish organisation in America should take up the matter immediately with the U.S. authorities by submitting to them a short memorandum on the case. This would induce the War-Department to ask for a detailed report from the U.S. Occupation-Command in Austria.

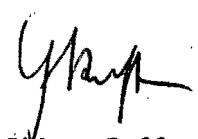
In my last letter to Mosche I mentioned shortly the case, but I am not sure if it was given to you. I think it might be important if the Jewish Agency would take an interest in the case at its present stage and open negotiations in America. Our position would be strengthened at a time when these funds might be released and placed for distribution and disposal. Mr. Baharal suggested to entrust Mr. Newman or somebody else of our Washington office with the matter.

I am enclosing an unofficial report made by the Hungarian in charge of the train. This report is not complete. I discussed the whole case with Judge Rifkind whose views are in conformity with those of mine described in this letter.

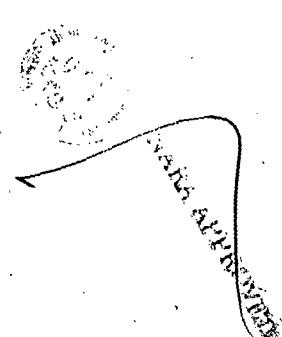
2. The Moshe Schweiger deposit

From the enclosed copies you will learn the present stage of this affair. The enclosed memorandum I handed over to Judge Rifkind, who promised to take the matter up with General McNarney or directly after his return to the States with the appropriate authorities. I informed Tuvia accordingly to get in touch with Rifkind and to inform us about any progress in this matter. It seems to me that Reznik of the Joint should know much more about the whole business, but is keeping back his information for reasons unknown to me.

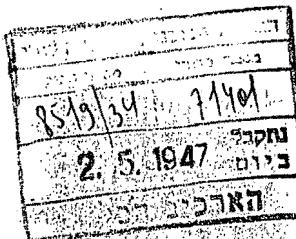
Yours most cordially

Gideon Ruffer

S531 1669

MAURICE M. BOUKSTEIN
COUNSELOR AT LAW
32 BROADWAY
NEW YORK 4, N.Y.
HANOVER 2-3795

April 25th, 1947.

Mr. Eliezer Kaplan
Jewish Agency for Palestine
Jerusalem, Palestine

Dear Mr. Kaplan:

I have been advised informally in Washington that as a result of the conferences at Moscow the British have agreed to turn over certain non-monetary gold in their Zone of Occupation in Germany to the I.G.C., and that they have begun an inventory.

I have also been advised that the French have agreed to turn over a portion of the Hungarian Gold Train found in their Zone if the Hungarian Government does not object. This, of course, is utterly unsatisfactory and merely indicates the need for continuing pressure in France. It does, however, confirm my belief that it is possible to make a deal with the French on this matter.

I hope you will have an opportunity to discuss this with Dr. Schwartz and Mr. Leavitt when you see them in Europe or in Palestine.

Sincerely yours,

Maurice M. Boukstein
MAURICE M. BOUKSTEIN

MMB:LG
VIA AIRMAIL

115342

To: R. Kaplan
From: Gideon Ruffer.

With reference to our conversation of today, I am writing down the points discussed:

1. The Becher-Schweiger deposit: According to the latest information received from Boukstein these sums have been traced at the "Bank fuer Salzburg und Oberosterreich". Since the U.S. authorities maintain that restitution of former enemy property can only be dealt with Governments, I suggested in my reply to Boukstein that Moise Schweiger, as the legal possessor of these sums, which he had given to the U.S. Military Authorities for safe keeping, should reclaim the funds.

2. The Hungarian Jewish Property at Salzburg: This is estimated at between 50 - 100 million dollars value. According to last telegrams from Goldman present stage of negotiations in Washington requires consent of Hungarian Jewish representative body to suggested disposal and release scheme. Have asked for immediate despatch such declaration from Budapest. During this week Hungarian Government delegation due to arrive in London,
~~9/24 - a release Hungarian gold and at present under all~~ which negotiations with U.S. control in Germany. If it is necessary to ascertain if delegation, in its negotiations, maintained proposal for disposal Jewish property here category, which was made in Prime Minister's letter to O.J.A.U. Detailed knowledge about the negotiations in Washington will be very helpful to J.A. representative meeting delegation in London. I suggest to ask Goldman to send immediately all available information. I am supposed to meet Mr. Mason, Ginsburg's deputy in Paris this week, and to enquire about the State Department's attitude towards our suggestions for release and disposal of this property, as we hope to obtain an inventory list of the assets.

3. Will enquire from Ginsburg about the procedure concerning the payments from the fund decided upon in Paris and arrange meeting between Kaplan and Ginsburg.

4. The complexity of the problem of restitution and repatriation, the various unco-ordinated voluntary aid from various Jewish organizations and private persons, and the fact that a proper handling of the question may open up for us additional sources of income, make it necessary to set

S53/2188

115343

CZA S53 2128

up a Central Office for Jewish Rehabilitation and Restitution. This office should:

- a) Collect all information concerning Jewish assets which Jews lost owing to Nazi persecutions
- b) Collect all information concerning Government policy or restriction in the various countries
- c) Guide and support the Jewish communities in their fight for restitution and resettlement.
- d) Negotiate with Allied Governments on release of Jewish assets of former enemy countries which are at present kept under Allied custody.
- e) Co-ordinate the efforts made by the various Jewish organisations to advance restitution.
- f) Serve as a central clearance body for questions concerning reparation and rehabilitation, etc., etc.

I suggest to start with a small office composed of a Director, secretary, "general" legal adviser and office staff. The office should be either in London or in Paris. It might be advisable for the J.A. to run it in conjunction with the AJDC.

4. The following problems concerning Jewish property have either not been dealt with at all, or only without success by private persons.

- a) Restitution of heirless Jewish property in the various European countries, mainly in Switzerland where huge assets have been accumulated from Jews who have lost their lives by Nazi persecution.
- b) Share of German assets in neutral countries which are composed in great part from looted Jewish property. During the negotiations between the Allies and Switzerland no regard was paid to the fact that a considerable part of the gold which was imported from Germany to Switzerland during the war belonged formerly to Jews. Attention should be paid to this question at the forthcoming negotiations with Spain.
- c) Enormous Jewish assets are still in Germany, and other countries, which are not claimed by their legal owners. These owners should delegate their claims to a Jewish Trusteeship Company, publicly

115344

CZA 553 2128

controlled, which could negotiate with the appropriate authorities on a compensation agreement, and find ways for transfer of these capitals.

5. Owing to the fact that the AJDC exchanges its relief funds to the official rate it loses from 40 - 70% of money value. It is recognised that the AJDC must make its transactions through the official channels, the respective National Banks. But the former occupied countries and ex-enemy states are in urgent need of goods. It was therefore, suggested to me by Hungarian Government circles that only part of the relief funds should be imported in currency, the other part in the form of goods, which the Government is prepared to buy and to pay for at unofficial prices. For Hungary's practical suggestion was made. The J.A. should send immediately 30,000 pairs of heavy workers' shoes, manufactured in Palestine. The Government is willing to buy these shoes at unofficial prices. This scheme could be materialised by selling the shoes from Palestine to the AJDC which would deliver them to Hungary where it would be paid out by the Government. The advantages of the scheme are:

a) An order for Palestine shoe factories.

b) The receipt of dollars into the Berlin Area.

c) A considerable saving for the AJDC by receiving for shoes a much higher countervalue in pounds as for dollars or Swiss francs exchanged in Hungary to the official note. This is only one suggestion from many possible combinations.

6. Many Jews in the liberated countries are ready to emigrate provided they find a possibility to transfer their property. They are prepared to place at the J.A.'s or the AJDC's disposal relief sums against payment in pounds, dollars or Swiss francs abroad. They agree to transfers on the basis of the unofficial rate of exchange. It is suggested that the J.A. and the AJDC should take over such local assets and funds and be responsible therefor. The advantages are obvious:

a) For relief purposes cheap money could be raised locally

b) Freed slaves again have the possibility of transferring their property.

The AJDC is spending in Europe monthly several million dollars. If only part of this sum would be used for the suggested transfer, the AJDC could extend its activities in the various countries as it would

much more local currency for less dollars and much Jewish property could be saved.

7. It is necessary that a special clause should be introduced in the peace treaties prepared now for the ex-enemy countries stipulating that emigration and capital export of Jewish victims of Nazi persecutions must be guaranteed.

8. A control agreement with AJDC must be negotiated for the allocation of funds for aliyah, brigades and hachsharot as the receipt of funds for these activities locally in the various countries from the respective AJDC representatives is to the disadvantage of the J.A.

9. A legal cover must be found for the funds by the J.A. to the various countries. I suggest that our representatives should be authorised by the AJDC in in case of need to declare that they had received the funds from the AJDC, which had imported them locally.

115346

(ZA 553 2128)

Issele Jäger

85143

Genf, den 21. Oktober 1945.

werdet uns gewiss entschuldigen wenn dieser Brief nicht hebräisch, sondern "schwyzerisch" geschrieben wird.

Werdet Euch noch erinnern an die Geschichte der Aktion der Budapest-Hazala. AJ - die Alliierten durch den Londoner Rundfunk die Abreise des durch Joel Brand weitergeleiteten deutschen Vorschlags bestätigt haben, wurde in Budapest zwischen uns und Aichmann ein Inkraftkommen abgeschlossen. Dementsprechend sollten:

200 von uns ~~ausgewählte~~ vorgeschlagene Personen nach kurzem Aufenthalt in Deutschland via Spania nach Palästina befördert werden.

900 Personen wurden aus den verschiedenen Ghettos der Provinz nach Budapest gebracht (mit Hilfe der deutschen Stelle) um in diesen Transport eingearbeitet zu werden.

.15.000 ungarische Juden wurden mit Umgehung von Auschwitz, auf Grund unserer Anweisungen zusammengestellt und nach Österreich gebracht, wo relativ gut behandelt und meistens gerettet wurden.

Weitere 15.000 von uns ausgewählte Juden sollten aus Budapest nach Österreich gebracht werden. Die Weigerung Horthys die Deportierung der Budapest-Juden zuzulassen, machte die Ausführung dieser Bestimmung ausorisch.

Als ~~zum~~ Hagenleistung haben wir uns unsererseits verpflichtet, für jeden ins Ausland beförderten oder nach Österreich gebrachten da eine gewisse Kopfsteuer zu zahlen. Deutscherseits hat man 1.000 \$ erlangt beim Auslandstransport und 100 Dollar pro Person bei den österreichischen Transporten.

Anstatt 1200 haben 1685 via Berger-Belsen die Schweiz erreicht. Unter die befanden sich etwa 120, denen wir die Reise gegen Abzahlung von ~~höchst~~ hohen Beträgen und der Abgabe von Wertsachen, goldenen Zigarettenlosen Uhrjuwelen, sowie Napoleonmünzen, Gold und Platin ermöglicht haben. Diese Sachen und Pengö-Beträge bildeten die finanzielle Grundlage des Haftabkommens. Wir haben die so einkassierten Summen mit den Dollarbogen und Goldmünzen ergänzt, die uns durch die Waad in Istanbul zugespielt worden sind.

Den Deutschengeforderte Gesamtbetrag wurde nie ausgezahlt. Wir schätzen die abgelieferten Werte auf acht Millionen 750.000 Sch.Frc. geschätzt, die Deutschen behaupteten, dass sie nur 3.8 Millionen wert sind. Kontroverse wurde nie beigelegt.

Werte wurden durch Standartenführer der Waffen-S.S., Kurt Becher, weiter des Wirtschaftstabes der Waffen-S.S. übernommen. Es ist Euch bekannt, dass das die einzige Sprache war, die man damals mit den Deutschen führen konnte. Es ist Euch ebenfalls bekannt, dass mit der Hilfe desselben Kurt Becher das Budapest-Ghetto gerettet, zwei weitere Transporte in die Schweiz gebracht und die Konzentrationslager Bergen-Belsen, Mauthausen, Neuengamme und Theresienstadt den Alliierten kampflos abgetreten wurden. Die Übergabe der in Österreich befindlichen Juden geschah auf demselben Wege.

Es gereicht uns zur besonderer Freude und Genugtuung, Euch mitteilen zu können, dass die von der Budapest-Waada abgelieferten Werte von den Deutschen nie verwendet d.h. nicht in den Dienst der deutschen Kriegsanstrengungen gestellt worden sind.

Mosche Schweiger wird Euch im nachfolgenden über die spätere Entwicklung berichten.

Ich befand mich vom 14.Juli 1944. an im Konzentrationslager Mauthausen. Am 20. April ds. Jahres erschien der erwähnte Standartenführer Kurt Becher in Mauthausen und hat mich zuerst ins Revier (etwa wie ein Sanatorium für die Prominenten des Lagers) und dann in ein separates Zimmer mit SS Verpflegung verlegt. Am 4. Mai, also 2 Tage vor der Übergabe des Lagers an die Amerikaner, hat er mich aus dem Lager in das Hauptquartier von General Winkelmann holen lassen und von dort sind wir mit seinem Personenwagen bis Weissenbach neben Bad Ischl gefahren. An demselben Tage trafen auch die Amerikaner schon dort ein. Da ich körperlich vollkommen heruntergekommen war, (trotz der besseren Verpflege in der letzten Zeit) hat er dort in einem Jagdschloss, in dem auch er wohnte, ein Zimmer reserviert. Dort waren wir zusammen auch nach dem Waffenstillstand noch einige Tage, bis zu seiner Verhaftung durch die Österreichische Freiheitsbewegung. Er wurde am 12. Mai ds. Jahres verhaftet und auf demselben

Tage den Amerikanern in Bad Ischl ausgeliefert. Einen Tag vor seiner Verhaftung, als es schon klar war, dass er in einigen Stunden oder Tagen verhaftet wird, hat er mich und einen zweiten Juden, den er in das Jagdschloss um mir zu helfen, mitgenommen hat, in sein Zimmer eingeladen und hat mir mitgeteilt, ungefähr so: Ich habe da eine Menge verschiedener Wertsachen und ich bitte Sie dieselben an Dr. Kasztner und Sally Meyer für die Jewish Agency und Joint übergeben zu wollen. Auf meine Frage warum er dieselben nicht dem Hauptquartier des Reichsführers abgeliefert hat, antwortete er, dass er

sich seinerzeit dem Kasztner andeutete, dass er dieses Vermögen für das jüdische Volk retten möchte und dies jetzt verwirklichen möchte. Er hat sech Kassetten aufgemacht die Kassetten ausgeleert und nachher dieselben versteckt den Inhalt aber mir wieder eingepackt übergeben. Er versprach auch eine Kopie des Inventars zu geben. Es kam aber nicht mehr dazu, da er verhaftet wurde. Nebenbei bemerkt, hat er mir auch seine persönlichen Wertsachen übergeben, mit der Bitte dieselben für ihn aufzuheben. Ich habe gehofft dass jemand aus der jüdischen Außenwelt nach Österreich kommen wird und ich die Sache mit demselben besprechen kann bzw. ihm die Werte übergeben kann. Da dies nicht der Fall war und andererseits in dem kleinen Dorfe wo ich mich befand seitens der Österreicher ständige Haushaltssuchungen vorgenommen wurden und seitens der Besatzungsbehörden Todesstrafe für die Nichtanmeldung des früheren Besitzes der Nationalsozialistischen Partei, SS-Offiziere festgefangen von Standartenführer usw. verhängt wurde, befand ich mich in ei-

für die Sache und mich selbst ziemlich peinlichen Situation. Im ganzen Salzkammergut ~~xxxxxx~~ wurde darüber gesprochen, dass ein Standartenführer sehr viel Gold dorthin gebacht hat und dasselbe sich irgendwo dort befinden müsse. Ich war gezwungen in der Situation mich an die amerikanischen Behörden zu wenden. In Bad Ischl befand sich ein Team des C.I.C. (Counter Intelligence Corps) dem ich die ganze Sache meldete. Bei dem Team arbeitete auch ein Jude (Chawer von Poale Zion aus Polen) und die Herren von diesem Team des C.I.C. haben noch in derselben Nacht die Sachen von mir (wieder ein Inventar, aus Mangel an Sachverständis und wegen der grossen Menge) summarisch übernommen. Es wurde ein Protokoll zusammengestellt durch den erwähnten Chawer der Poale Zion, dass die Sachen für die erwähnten Institutionen bzw. Personen als Depot übernommen wurden. Wieder nebenbei bemerkt habe ich auch die Sache von Becher den anderen hinzugefügt, da ich es wirklich nicht rechtfertigen könnte, wieso und warum ich ein Vermögen, das einem Standartenführer gehört, bei mir aufbewahre. Im Protokoll figuriert dies also nicht. Später wurden die Sachen durch die Amerikaner selbst inventarisiert und ein Inventar befindet sich in den Akten der Untersuchung in der Causa ~~her~~. Erst nach einigen Wochen habe ich nach Italien Nachricht geben können, dass ich mit einer verantwortlichen Persönlichkeit eine höchst wichtige Angelegenheit besprechen möchte und da ich nicht nach Italien fahren kann, habe ich gebeten dass jemand mich besucht. Der Chawer hat mir später mitgeteilt, dass er meine Mitteilung übermittelte, aber niemand ist zu mir gekommen. Ungefähr Mitte Juli habe ich in Salzburg endlich Gelegenheit gehabt die Sache dem Captain der Brigade, Choter Jischaj, erzählen zu können. Da aber kurz nachher die Birgade nach Holland verlegt wurde, weiß ich nicht ob der Herr Choter Jischaj in der Angelegenheit etwas unternehmen konnte. Im August traf in Salzburg der Direktor des Joint Resznik Reuben ein. Natürlich habe ich die Sache auch ihm erzählt und ihn gebeten, die nötigen Schritte unternehmen zu wollen. Zufällig gelang es mir, ihn mit dem Kommandanten des Lagers, in dem sich Becher befindet und der die Untersuchung in der Angelegenheit Becher führt, zusammenzubringen und bei dieser Gelegenheit hat Captain Kittstein dem Direktor Resnik das Inventar gezeigt und ihm mitgeteilt wo sich die Sachen jetzt befinden. Direktor Resnik hat mir aber darüber weiter nichts mitgeteilt, da er wahrscheinlich kein Vertrauen zu mir hatte. Die Adresse Mr. Resnik lautet: Reuben Resnik, Director of the American Joint Distribution Committee Salzburg Kapitelplatz 2 und die Adresse des Captain Kittstein ist: Intelligence Centre of the Third U.S.A. Army Germany. Der letztere war auch in der Schwiez bei H. Sally Meyer um die Aussage Bechers über die Judentransporte zu kontrollieren. Der Captain Kittstein wollte auch den Dr. Kasztner sprechen, dies hat aber H. Meyer energisch abgelehnt. Nach seinem Besuch bei dem H. Meyer kam der Captain wieder zu mir und sagte dass Herr Mayer die Aussage Bechers bestätigte und nebenbei bemerkte, dass jetzt die grösste Sorge Herrn Mayers sei, wie er aus der ganzen Angelegenheit herauskommen könnte. Da der Captain im Begriffe war auf Urlaub nach New-York zu

besprechen. Ich habe keine Gelegenheit mehr gehabt mit dem Captain zu sprechen, da er inzwischen nach New-York auf Urlaub gefahren ist. Trotz aller Bemühungen der Chawerim in der Schweiz wurde es mir nicht ermöglicht früher herkommen zu können und so bin ich erst jetzt imstande Euch diesen Bericht zu übermitteln.

Da wir das Inventar nicht besitzen ist es uns nicht möglich festzustellen ob sich in diesen Kassetten ausser den durch die Waada abgelieferten, auch andere ebenfalls von Juden stammende Werte befunden haben. Immerhin glauben wir in diesem Zusammenhang folgende Fragen aufwerfen zu müssen:

1) Da die Werte nicht als Kriegsbeute sondern als Depot behandelt werden, glaubt die Agency dass es möglich und nötwendig wäre dieselben durch entsprechende Intervention herauszubekommen und in Besitz zu nehmen. (Ein jüdischer Advokat aus Zürich hat sich angeboten sich in diesem Sinne bei den betreffenden amerikanischen Behörden einzusetzen und glaubt, im Besitz von entsprechenden Vollmachten dies auch durchführen zu können. Gegebenenfalls würdet Ihr bereit sein eine solche Vollmacht an einen Euerer Schlichim zu erteilen? Auf Grund der Übergabe Protokolls verfügt die Agency mit Dr. Kasztner über die Hälfte der deponierten Werte).

2) Glaubt Ihr den Joint heranziehen zu müssen?

3) Würde ein einfaches Verfahren eher zum Zielen führen oder ist eine höhere politische Intervention unumgänglich? Besteht nicht die Gefahr, dass das Depot in deutsche Kriegsbeute umgewandelt und als solche für die jüdische Gemeinschaft verloren geht?

4) Das Problem der Verwendung dieser Werte sollte von Euch ebenfalls behandelt werden.

5) Es wäre unbedingt notwendig, einen Schalich der Agency herzusenden (mit entsprechender Vollmacht) und ihm die Reise zu der zuständigen amerikanischen Behörde zu ermöglichen.

6) Die absolute Dringlichkeit der Angelegenheit glauben wir nicht besonders unterstreichen zu müssen. Choter Jischaj dürfte auch in diesem Sinne berichtet haben.

Dr. Jisrael Kasztner

Dr. Mosche Schweiger

115349

CZA 553 2128

Ganf. den 21. Oktober 1944

Ihr werdet uns gewiss entschuldigen, wenn dieser Brief nicht Hebraisch, sondern "Schwyzerisch geschrieben wird.

Ihr werdet Euch noch erinnern an die Geschichte der Aktion der Budapester Waadat Hazala. Als die Alliierten durch den Londoner Rundfunk die Ablehnung des durch Joel Brand weitergeleiteten deutschen Vorschlags bekanntgegeben haben, wurde in Budapest zwischen uns und Aichmann ein Interimabkommen abgeschlossen. Dementsprechend sollten:

- 1) 1200 von uns vorgeschlagene Personen nach kurzem Aufenthalt in Deutschland via Spanien nach Palästina befördert werden.

- 2) 8-900 Personen wurden aus den verschiedenen Ghettos der Provinz nach Budapest gebracht (mit Hilfe der deutschen Stelle) um in diesen Transport eingereiht zu werden.

- 3) 15.000 ungarische Juden wurden mit Umgehung von Auschwitz, auf Grund von unseren Anweisungen zusammengestellt und nach Österreich gebracht, wo sie relativ gut behandelt und meistens gerettet wurden.

- 4) Weitere 15.000 von uns ausgewählte Juden sollten aus Budapest nach Österreich gebracht werden. Die Weigerung Horthys' die Deportierung der Budapester Juden zuzulassen, machte die Ausführung dieser Bestimmung illusorisch.

5. Als Gegenleistung haben wir uns unsererseits verpflichtet für einen jeden ins Ausland beförderten oder nach Österreich gebrachten Juden eine gewisse Kopfsteuer zu zahlen. Deutscherseits hat man 1.000 \$ verlangt beim Auslandtransport und 100 \$ pro Person bei den österreichischen Transporten.

Anstatt 1200 haben 1685 via Bergen-Belsen die Schweiz erreicht. Unter diesen befanden sich 120, denen wir die Reise gegen Abzahlung von höheren Beträgen und der Abgabe von Wertsachen, goldenen Zigarettenpäckchen, Uhren, Juwelen sowie Napoleonmünzen, Gold und Platin ermöglicht haben. Diese Wertsachen und Pengö-Beträge bildeten die finanzielle Grundlage des Interimabkommens. Wir haben die so einkassierten Summen mit den Dollar-Beträgen und Goldmünzen ergänzt, die uns durch die Waad in Istanbul zugesandt worden sind. Der von den Deutschen geforderte Gesamtbetrag wurde nie ausgezahlt. Wir haben die abgelieferten Werte auf acht Millionen 750.000 Schw.Fr. geschätzt, die Deutschen behaupteten, dass sie nur 3,8 Millionen wert sind. Diese Kontroverse wurde nie beigelegt.

Die Werte wurden durch Standartenführer der Waffen-S.S. Kurt Becher, Leiter des Wirtschaftstabes der Waffen-S.S. übernommen.

Ist Euch bekannt, dass das die einzige Sprache war, die man damals mit den Deutschen Ihnen konnte. Es ist Euch ebenfalls bekannt, dass mit der Hilfe desselben Kurt Becher das Budapester Ghetto gerettet, zwei weitere Transporte in die Schweiz gebracht und die Konzentrationslager Bergen-Belsen, Mauthausen, Neuengamme und Theresienstadt den Alliierten kampflos abgetreten wurden. Die Übergabe der in Österreich befindlichen Juden geschah auf denselben Wege.

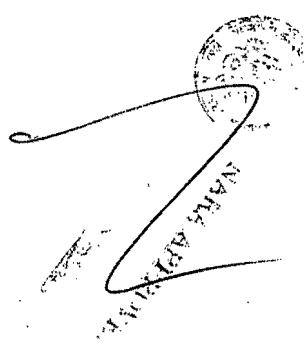
Es gereicht uns zur besonderer Freude und Genugtuung Euch mitteilen zu können, dass die von der Budapester Waada abgelieferten Werte von den Deutschen nie verwendet d.h. nicht in den Dienst der deutschen Kriegsanstrengungen gestellt worden sind.

Mosche Schweiger wird Euch im nachfolgenden über die spätere Entwicklung berichten: Ich befand mich vom 14. Juli 1944 an im Konzentrationslager Mauthausen. Am 20. April d.J. erschien der erwähnte Standartenführer Kurt Becher in Mauthausen und hat mich zuerst ins Revier (etwa wie ein Sanatorium für die Prominenten des Lagers) und dann in ein separates Zimmer mit SS-Verpflegung verlegt. Am 4. Mai, also 2 Tage vor der Übergabe des Lagers an die Amerikaner, hat er mich aus dem Lager in das Hauptquartier von General Winkelmann holen lassen und von dort sind wir mit seinem Personenwagen bis Weissenbach neben Bad Ischl gefahren. An denselben Tage trafen auch die Amerikaner schon dort ein. Da ich körperlich vollkommen heruntergekommen war (trotz der besseren Verpflegung in der letzten Zeit) hat er dort in einem Jagdschloss, in dem auch er wohnte, ein Zimmer reserviert. Dort waren wir zusammen auch nach dem Waffenstillstand noch einige Tage, bis zu seiner Verhaftung durch die Österreichische Freiheitsbewegung. Er wurde am 12. Mai d.Jahres verhaftet und an denselben Tage den Amerikanern in Bad Ischl ausgeliefert. Einen Tag vor seiner Verhaftung, als es schon klar war, dass er in einigen Stunden oder Tagen verhaftet wird, hat er mich und einen zweiten Juden, den er in das Jagdschloss um mir zu helfen, mitgenommen hatte, in sein Zimmer eingeladen und hat mir mitgeteilt, ungefähr das Folgende: "Ich habe da eine Menge verschiedener Wertsachen und ich bitte Sie dieselben an Dr. Kasztner und Saly Mayer für die Jewish Agency und Joint übergeben zu wollen". Auf meine Frage wertum er dieselben nicht dem Hauptquartier des Reichsführers abgeliefert hatte, antwortete er, dass er schon seinerzeit Dr. Kasztner andeutete, dass er dieses Vermögen für das jüdische Volk retten und dies jetzt verwirklichen möchte. Er hat sechs Kassetten ~~zu~~ aufgemacht ....

aufgemacht, die Kassetten ausgeleert und nachher dieselben versteckt, den Inhalt aber mir wieder eingepackt übergeben. Er versprach auch eine Kopie des Inventars zu geben. Er kam aber nicht mehr dazu, da er verhaftet wurde. Nebenbei bemerkt hat er mich auch seine persönlichen Wertsachen übergeben, mit der Bitte dieselben für ihn aufzuheben. Ich habe gehofft, dass jemand aus der jüdischen Aussenwelt nach Oesterreich kommen wird und ich die Sache mit demselben besprechen kann bzw. ihm die Werte übergeben kann. Da dies nicht der Fall war und andererseits in dem kleinem Dorfe wo ich mich befand seitens der Oesterreicher ständige Hausdurchsuchungen vorgenommen wurden und seitens der Besatzungsbehörden Todesstrafe für die Nichtanmeldung des früheren Besitzes der Nationalsozialistischen Partei, SS-Offiziere angefangen von Standartenführer usw. verhängt wurde, befand ich mich in einer für die Sache und mich selbst ziemlich peinlichen Situation. Im ganzen Salzkammergut wurde darüber gesprochen, dass ein Standartenführer sehr viel Gold dorthin gebracht hatte und dasselbe sich irgendwo dort befinden müsse. In dieser Situation war ich gewungen mich an die amerikanischen Behörden zu wenden. In Bad Ischl befand sich ein Team des C.I.C.-U.S. (Counter Intelligence Corps) dem ich die ganze Sache meldete. Bei dem Team arbeitete auch ein Jude (Chawer von Poale Zion aus Polen) und die Herren von diesem Team des C.I.C. haben noch in derselben Nacht die Sachen von mir (wieder ohne Inventar, aus Mangel an Sachverständnis und wegen der grossen Menge) summarisch übernommen. Es wurde ein Protokoll zusammengestellt durch den erwähnten Chawer der Poale Zion, dass die Sachen für die erwähnten Institutionen bzw. Personen als Depot übernommen würden. Wieder nebenbei bemerkt habe ich auch die Sachen von Becher den anderen hinzugefügt, da ich es wirklich nicht rechtfertigen konnte, wieso und warum ich ein Vermögen, das einem Standartenführer gehört, bei mir aufbewahre. Im Protokoll figuriert dies also nicht. Später wurden die Sachen durch die Amerikaner selbst inventarisiert und ein Inventar befindet sich in den Akten der Untersuchung in der Causa Becher. Erst nach einigen Wochen habe ich nach Italien Nachricht geben können, dass ich mit einer verantwortlichen Persönlichkeit eine höchst wichtige Angelegenheit besprechen möchte und da ich nicht nach Italien fahren konnte, habe ich gebeten, dass mich jemand besucht. Der Chawer hat mir später mitgeteilt, dass er meine Mitteilung übermittelte, aber niemand ist zu mir gekommen. ~~Eingekl.~~ Ungefähr Mitte Juli habe ich in Salzburg endlich Gelegenheit gehabt die Sache dem Captain der Brigade, Choter Jischaj, erzählen zu können. Da aber kurz nachher die Brigade nach Holland verlegt wurde, weiß ich nicht ob der Herr Choter Jischaj in der Angelegenheit etwas unternehmen konnte. Im August traf in Salzburg der Direktor des Joint Resznik Reuben ein. Natürlich habe ich die Sache auch ihm erzählt und ihn gebeten die nötigen Schritte unternehmen zu wollen. Zufällig gelang es mir, ihn mit dem Kommandanten des Lagers, in dem sich Becher befindet und der die Untersuchung in der Angelegenheit Becher führt, zusammenzubringen und bei dieser Gelegenheit hat Captain Kittstein dem Direktor Resnik das Inventar gezeigt und ihm mitgeteilt wo sich die Sachen jetzt befinden. Direktor Resnik hat mir aber darüber weiter nichts mitgeteilt, da er wahrscheinlich kein Vertrauen zu mir hatte. Die Adresse Mr. Resnik lautet : Reuben Resnik, Director of the American Joint Distribution Committee, Salzburg, Kapitelplatz 2, und die Adresse des Captain Kittstein ist : Intelligence Centre of the Third U.S.A. Army Germany. Der Letztere war auch in der Schweiz bei Herrn Saly Mayer um die Aussage Bechers über die Judentransporte zu kontrollieren. Der Captain Kittstein wollte auch den Dr. Kasztner sprechen, dies hat aber Herr Mayer energisch abgelehnt. Nach seinem Besuch bei dem H. Mayer kam der Captain wieder zu mir und sagte, dass jetzt die grösste Sorge Herrn Mayers sei, wie er aus der ganzen Angelegenheit herauskommen könnte. Da der Captain im Begriffe war auf Urlaub nach New-York zu ..... besprechen. Ich habe keine Gelegenheit mehr gehabt mit dem Captain zu sprechen, da er inzwischen nach New-York auf Urlaub gefahren ist. Trotz aller Bemühungen der Chawerim in der Schweiz wurde es mir nicht ermöglicht früher herkommen zu können und so bin ich erst jetzt imstande Euch diesen Bericht zu übermitteln. Da wir das Inventar nicht besitzen ist es uns nicht möglich festzustellen, ob sich in diesen Kassetten außer den durch die Waada abgelieferten, auch andere ebenfalls von Juden stammende Werte befunden haben. Immerhin glauben wir in diesem Zusammenhang folgende Fragen aufwerken zu müssen :

- 1) Da die Werte nicht als Kriegsbeute sondern als Depot behandelt werden, glaubt die Agency, dass es möglich und notwendig wäre dieselben durch entsprechende Intervention herauszubekommen und in Besitz zu nehmen. (Ein jüdischer Advokat aus Zürich hat sich angeboten sich in diesem Sinne bei den betreffenden amerikanischen Behörden einzusetzen und glaubt, im Besitze von entsprechenden Vollmachten dies auch durchführen zu können. Würdet Ihr gegebenenfalls bereit sein eine solche Vollmacht an einen Ihrer Schlichim zu erteilen ? Auf Grund der Uebergabe Protokolls verfügt die Agency mit Dr. Kasztner über die Hälfte der deponierten Werte).
- 2) Glaubt Ihr den Joint heranziehen zu müssen ?
- 3) Würde ein einfaches Verfahren eher zum Ziele führen oder ist eine höhere politische Intervention unumgänglich ? Besteht nicht die Gefahr, dass das Depot in deutsche Kriegsbeute umgewandelt und als solche für die jüdische Gemeinschaft verloren geht ?
- 4) Das Problem der Verwendung dieser Werte sollte von Euch ebenfalls behandelt werden.
- 5) Es wäre unbedingt notwendig, einen Schaliach der Agency herzusenden (mit entsprechender Vollmacht) und ihm die Reise zu der zuständigen amerikanischen Behörde zu ermöglichen.
- 6) Die absolute Dringlichkeit der Angelegenheit glauben wir nicht besonders unterstreichen zu müssen. Choter Jischaj dürfte auch in diesem Sinne berichtet haben.

Dr. Jisrael Kasztner
Dr. Mosche Schweiger

100

Cold War
Cold War

February 24th, 1949

JRSO Letter No. 51

Mr. Saul Kagan
Jewish Restitution Successor Organization
APO 696A
c/o Postmaster, New York, N. Y.

Re: U.S. Customs Duties Applying to Importation of Cultural Objects

Dear Mr. Kagan:

This will refer further to my letter to Joshua Starr of January 29, 1949 on the above subject, copy of which was mailed to you. Since writing that letter, I have further discussed the problem of customs duties and possible importation of cultural objects to this country with Mr. Rolbein (of the IRO) and I would like to supplement that letter as follows:

Actually, there is a possibility of taking a different approach with respect to cultural objects than that which faced us in the case of the Hungarian Gold Train importation in the U.S. The basis of difference lies in the fact that the Hungarian Gold Train objects were brought into the country for resale, while this will clearly not be done with JCR assets, and we understand that a possibility may therefore exist for obtaining entry of the JCR objects customs free. Similarly, in the case of the books which will be brought here, it seems to be quite clear, according to Mr. Rolbein, that no customs duties will be levied.

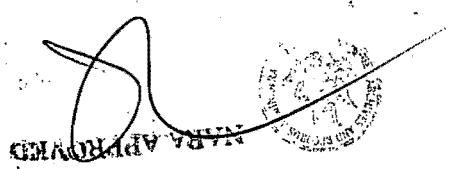
I don't know whether Dr. Starr, pursuant to my suggestion, spoke to Mr. Rolbein before he left and whether Dr. Starr obtained the above information. In any event, I do want to call this to your attention, and both Mr. Rolbein and I will be happy to assist in any way possible on this problem when the time arrives for actual shipment.

Sincerely yours,

Eli Rock
Counsel, AJDC

ER:AU

11533

U.S. POSTAL SERVICE

*Andy David
Klein (Recd.)*

January 29, 1949

Dr. Joshua Starr,
Jewish Cultural Reconstruction, Inc.,
1841 Broadway,
New York, New York.

Dear Dr. Starr:

This will refer to the copy of Shul Kagan's letter to you dated January 18, 1949 and dealing with problems involved in the recent designation of JCR for purposes of the cultural property in Germany. I should like to make only these comments:

a) I assume that your office is arranging the preparation of the power of attorney from the JCR Board to the individual representative of JCR in Germany who will be signing the necessary agreement with UNESCO.

b) With reference to Mr. Kagan's suggestions regarding customs duties as applied to possible importation of JCR property to this country, I might say that we ourselves in this office have been somewhat involved in this problem in the past. Particularly the question arose in connection with products of the D.P. work program in Germany which we sought to bring into this country for exhibition purposes. As I understand it, it is virtually impossible to obtain a waiver of customs duties in this type of situation. In fact, the PCIRO people have carried the request in the case of the non-monetary gold importations to this country all the way to the Solicitor General's Office of the U.S. --only to receive a negative opinion. In any event, should you wish to discuss this further and should you be unable to reach Abba Schwartz, (his office is now in Washington), I would suggest that you contact Mr. David Holbein of the IRO office in New York. Mr. Holbein, who is associated even more directly with this problem for IRO may be reached at Oregon 9-1836.

I assume that your Board of Directors will be discussing at its next meeting the general question raised by these customs duties and their possible impact on your plans for shipping cultural objects to this country. In this connection, I would suggest that you inquire of the customs authorities in this city as to the amount of duties for your type of property, since it may be that these objects require less of a charge than was imposed on the type of objects brought in by the IRO.

/over/

115354

2

Needless to say, I shall be happy to discuss this question with you further and in detail the next time we see each other.

Sincerely yours,

Eli Rabin

BRIAU

cc: MAL
S. Kagan

15355

NARA APPRAISAL

MAURICE M. BOURSTEIN
 COUNSELOR AT LAW
 32 BROADWAY
 NEW YORK 4, N.Y.
 HANOVER 2-6795

8519 47828

January 20th, 1947.

Moshe Shertok, Esq.
 Jewish Agency for Palestine
 16 East 66th Street
 New York, N.Y.

Dear Moshe:

I feel that you should have the information contained herein in order that you may impress Mr. Linton with the sense of urgency and importance which should be attached to the problem of "non-monetary gold" and the I.G.C.

As you know, under Article VII of the Paris Reparations Agreement, the following provisions were made for the relief and rehabilitation of non-repatriable victims of Nazi persecution:

1. \$25,000,000.00 - of which 90% is to be made available for Jewish non-repatriables (via I.G.C. to Jewish Agency and J.D.C.).
2. "Non-monetary gold" in Germany - 95% for Jewish non-repatriables (via I.G.C. to Jewish Agency and J.D.C.). As a result of the work which I have recently completed the definition of "non-monetary gold" was extended to include many items not originally contemplated, and the application of this provision was extended to apply also to Austria. Consequently the Hungarian Jewish assets which had been exported by the Germans and were intercepted by the Allies in Austria, are being made available as "non-monetary gold".
3. Heirless funds in neutral countries.

No one knows yet the realizable value of the "non-monetary gold", but it will undoubtedly be a very substantial amount. In a Memorandum which Gideon Ruffer prepared in May, 1946, on the contents of the "Hungarian Gold Train", he stated that:

"the estimate of the value of this property, which is undoubtedly the Jewish property confiscated in Hungary, amounted to approximately \$50,000,000.00 to \$100,000,000.00, according to American sources".

He prepared this Memorandum after conferring with American Military authorities in Austria. No detailed inventory has as yet been

-2-

January 20th, 1947.

Moshe Shertok, Esq.

prepared, but, according to Mr. Ruffer, the train-load contained the following:

Approximately 50 crates of gold bullion
50 " " gold coin
30 " " jewelry
1500 boxes of silverware
40 " " gold watches
100 art paintings
5000 valuable carpets

Large numbers of fur coats, cameras, stamp collections, china, etc., and especially ritual objects from nearly all the Hungarian Synagogues.

The disposition of heirless funds in neutral countries is an extremely complicated and technical question. The Swiss and the Swedish Governments have been making all kinds of maneuvers. I have been following this matter closely in Washington and devoted to it considerable time on my recent trip to London. The State Department has recently assigned a man to deal specifically with this question because the Swiss Government requested the United States to inform it what steps were being taken in the United States to make heirless funds available.

Apart from the fact that these items represent, in the course of time, very considerable sums of money, they also involve important questions of principle, and I feel, therefore, that the Agency should constantly and energetically pursue these matters in London with I.G.S. where we have excellent contacts - which must of course, be used with the utmost discretion.

Mr. Abba Schwartz has been specifically assigned by the I.G.S. to deal with the question of "non-monetary gold" and heirless funds. I know how busy you will be in London and that you will be dealing with questions infinitely more important. Nevertheless, if you could find some time to spend an evening with Mr. Abba Schwartz and Mr. Joel Fisher, who is an assistant director of I.G.S., together with Mr. Linton of course, it would be most useful.

It was good to see you yesterday feeling hale and hearty despite the physical and mental strain of your rushing about. Keep well.

With warmest regards,

Cordially yours,

MAURICE M. BOUKSTEIN

KMB:LC

DELIVERED BY HAND

115357

NARA APPROV'D

		S.ú.1.	Táj.1. Melyre írunk	Foglalkozás - Névjegy
7.	Biró Vilmos	1905.	VI.8.	pü.min. szám- vizsgáló szv.főnök h.
38)	Biró Vilmosné	1914.	IX.3.	Budapest htb.
39)	Biró Tamás	1936.	VIII.14.	Budapest tanuló
40)	Biró András	1941.	XII.15.	Budapest --
41)	Biró Róbertné	1914.	IX.8.	Szolnok htb.
42)	Biró Kinga	1939.	IX.9.	Szolnok --
43)	Láng Rudolf	1900.	II.2.	Budapest pü. számvizsgáló
44)	Láng Rudolfné	1899.	III.16.	Národszentgyörgy iroda- tiszt
45)	Domján József	1898.	IV.6.	Ukk pü. számvizsgáló
46)	Domján Józsefné	1913.	IX.1.	Székesfehérvár htb.
47) ifj	Domján József	1939.	I.6.	Budapest --
48)	Domján Attila	1940.	IV.30.	Budapest --
49)	Domján Emőke	1944.	X.6.	Budapest --
50)	Jeszenői István	1905.	Budapest	pü. számvizsgáló
51)	Jeszenői Istvánné	1908.	Budapest	htb.
52)	Jeszenői Endre	1944.	Alsógöd	--
53)	Farkas István	1874.	Baja	nyugdíjas
54)	Farkas Istvánné	1870.	Baja	htb.

Yad Vashem TR14/24

115358

73	Bernát Erzsébet	1920 IX.5.	Tiszavárkony	htb.
74	Zajátz János	1908 III.6.	Pacsér	II.o altiszt
75	Zajátz Jánosné	1907. VI.15.	Zenta	htb.
76	Csepeli Sándor	1885.	Szaporca	gépkocsivezető
77	Rucz Kálmán	1896. VIII.21	Felsőszeli	"
78	Ercse Sándor	1907. III.31.	Sóvárad	püőri. biztos
79	Ercse Sándorné	1911. IX.7.	Petrozsény	htb.
80	Ercse Margit	1939. VI.26.	Budapest	--
81	Ösv.Kindris Jánosné	1879. VII.7.	Gencs	htb.
82	Paulovits Illés	1900. IV.20.	Kisapoldor	püőri.fősz eml.
83	ifj. Paulovits Illés	1933. VI.10.	Tiszaföldvár	tanuló
84	Szilágyi Irma	1919. VI.10.	Mánd	htb.
85	Dobai Miklós	1900. IV.10.	Székelyhid	püőri.főszeml-
86	Molnár János	1907. I.15.	Megyes	" szemlész
87	Molnár Ignácz	1907. IX.29.	Székesfehérvár	" főigyázó
88	Norócz Dezső	1912. V.24.	Boba	" "
89	Gáspár György	1907. X.22.	Kőhalom	" "
90	Paszovszky Sándor	1912. XII.22.	Soroksár	" "

Yad vashem TR14/24

115359

Name u. Vorname
Név és előnév

Uatum Geb.ort.
Szül. Szül.helye
ideje

Beruf Beruf
Foglalkozás Megje

109	Edwi József	1920. X.28.	" Kajár	csendőr-tiz.
110	Bratkó Béla	1919. X.20.	Kurtakeszi	" "
111	Tóth János	1919. XII.19.	Tács	" "
112	Simon Gyula	1919. VIII.29.	Sárbogárd	" "
113	Tanács János	1919. X.25.	Etyek	" "
114	Galla József	1917. X.4.	Üdradr	" "
115	Horváth István	1919. VIII.3.	Mezőlak	" "
116	Gelencsér György	1919. I.23.	Szakcs	" "
117	Sörény József	1919. I.29.	Gölle	" "
118	Deák Árpád	1920. III.8.	Nyujtód	" "
119	Kaposi József	1924. VII.22.	Somlóvásárhely	" "
120	Musitz Árpád	1922. X.2.	Nyárasd	" "
121	Kerepeczi János	1922. VI.10.	Nyujtód	" "
122	Németh József	1920. XI.15.	Vitnyéd	" "
123	Pinizsi József	1918. IX.1.	Balatonenréd	" "
124	Csibi István	1919. V.28.	Gyergyóditró	" "
125	Fekete István	1916. III.15.	Rábaszentmihály	" "
126	Krastyenics Imre	1915. X.29.	Pozsonyeperjes	örv.

5	Mikolás János	1922. II.17.	Szerencs	őrvezető.
146	Balos Ferencz	1921. V.21.	Dernő	"
147	Dósa József	1922. VIII.3.	Vata.	honvéd
148	Dusza István	1908. X.8.	Tard	"
149	Gáspár György	1921. II.9.	Mezőkövesd.	"
150	Hankó János	1922. VI.14.	Szirmabesenyő	"
151	Hornyák János	1921. X.17.	Tálya	"
152	Igrinyi Mihály	1922. XII.14.	Poroszló	"
153	Izsák Ádám	1921. X.1.	Ólomár	"
154	Jacsó János	1921. V.23.	Mezőkövesd	"
155	Juhász István	1921. XI.7.	Hátyán	"
156	Király Kálmán	1910. XI.15.	Naprág	"
157	Koren József	1908. IV.26.	Derecske	"
158	Kiss János	1921. XII.17.	Liegénd	"
159	Koós Gyula	1920. IV.26.	Tornagörög	"
160	Kovács Gyula	1921. X.15.	Bárcika	"
161	Kovács János	1909. II.15.	Balogfalva	"
162	Koren István	1907. VII.10.	Gömörnánás	"

Yad Vashem TR 14124

(M)

115361

Név u. Vezetékné
RÉV az öldöly

Geb.Crt.
szül. Szül.helye
időj.

Bérleti
Pog.alkosás kezde

181	Warvasovszky József	1886.	Gyertyánliget	núszaki rajzoló
182	Warvasovszky Józsefné	1884.	III.17.	Budapest htb.
183	Felsővári Ferenc	1909.	I.3.	Magyaróvár csendőr törm.
184	Felsővári Ferencné	1912.	X.25.	Balatonederics htb.
185	ifj. Felsővári Ferenc	1941.	IX.23.	Budapest ----
186	Felsővári József Engelbert	1944.	V.31.	Székesfehérvár --
186	Telek Leánder	1894	IX.13	Martonos pü.őri biztos
187	Telek Leánderné	1890	" Porony	htb.
188	ifj Telek László	1924	R.2	Elmoni egészí körjegy -
189	Goots Béla	1913	VI.26.	Sátoraljaújhely pü.őri.vigy-
190	Monostori István	1914	IX.4.	Karva " "
191	Szabé István	1914.	III.9.	Söjtör cső.őrmester
192	Patakfalvi Sándor	1915.	II.I.12.	Halina " "
193	Horváth János VI.	1913.	X.20.	Egyházasbólcs " "
194	Gyulai Lajos	1914.	X.11.	Nagyszalonta cső.ssakv.
195.	Balogh János II.	1919.	II.25.	Fertőszentmik-lás. " "
196	Kámán Menyhért	1914.	I.6.	Gutorfölde " "
197	Hermán Gyula	1915.	XII.12.	Lendvajakabfa " "

115362

Yad vashem TR14/24

Hirshattmine

Weltkrieg

2. Weltkrieg

Fazit

Befriedet

vietnam

Fazit

Dr. Shirley Hörsel

Hirschsteinholz

200,-

11/23 - ein sehr komp. Bogen

115363

" "

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Becke Lopas

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Schiff

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Horn Kistens

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Sommer Ziegelei

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Glasz Gerenc

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Dr. Tolmer Onkow

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Füldör Hirsch

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Füldör Hirsch

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Dr. Schinkovits Hirsch

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Dr. Most Loris

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

Zöller Hirsch

Hirschsteinholz

200,-

Bogen

115363

(18.) Forrás: Cognacéi Botanikai Múzeum
hobói menedékhezre készült, hosszú agyancs formájú
kiscsillag. Ósz és egész nyáron is virágzik. Trintiodis neme is engesztelhető.

1953-11-12 St. Marone 1050m. 10 P.M.
Pleurocybella sp. Tolmay. projecta f.

Loeffeljelbe	6	10.1	10.1	6.7P	Yellow
Steuere Goldau	6	"	"	6.7P	Yellow
Sawy Radolf	6	"	"	6.7P	Sawy Radolf
Toroczi big thamey	8	11	4	8.7P	Toroczi big thamey
Steuere Goldau 1. Goldau Goldau				2.7P	Yellow
Steuere Goldau 2. Goldau Goldau				6.7P	Yellow

Gymnorhina tibicen 100' same
green blue flower 3 ab. connect close
to eastern hawk owl hon. 100' 100' ^{100'}
Hypothymis 2 ab. garden 1 resor
Gymnorhina tibicen 100'

15364
11/10/1969
Vorstenstad, Sweden 30°P
Munich University 30°P
11/10/1969 30°P

6 Habs. hives Mar'Connor same fort.		
Yerupomo Berries (raspberry) 1 m 30 x		
1 box - 30X9 - 16L		
Agave Jones long stiff foxtail grasses same fort		
Strong Ridge cones flowers Mallows Malva on a 30 - 330P		
100 Malva 5 = 5P		
100 Malva 5 = 5P		
Hairy Jones p. 16. 1m. prairie		
Cratelypia 1.0m		
Bromeliads <u>heterotrichia</u> 1 m		
Downy Pines 1.0m		
Agave Posca trecillas abonilla 1 m		
Agave leucophylla 1 m		
Old Pine 1 m		
Boulder Valeria 1000 foot 3 spicata	30	30P
oro, 16L	55.9	55.9P
Black top board 3 ft. tree m.		
Blue jay nest 1 ft. tree m.		
Thymian like herbs 1 m	240P	240P
Wavy leaf red flower	100P	100P
Horseradish Root Tobogas 12 Lbs 10 P.		
Leucajugosa 1.0m var. 50P		
Trío Vilma 3 ora	150XP	150XP
Rocky Prairie 1 - 11 -	50P	50P
Sally Dandy 1 -	50XP	50XP
Leucajugosa 1 -	60P	60P
Molasses 1 m	40P	40P
Molasses 1 m	30P	30P
Glass fence on fence posts	50	50
Fence posts 10 ft. 1.0m 100L		
1 m 10 ft. 1.0m		
yad vashem TR 14124		115365

30/6

über die Verbringung ungarischen Staatsvermögens nach Deutschland.

Auf dass Kreuzkon d r kgl. ung. Regierung erklärt sich die Deutsche Reichsregierung bereit, dem ungarischen Staat gehörende Werte, vornehmlich Edelmetalle, Teppiche und Pelzwaren, insgesamt etwa 50 Eisenbahnwaggons einschließlich des für die Beobachtung erforderlichen Personals neben Familienangehörigen in Deutschland so lange Unterkunft zu gewähren, als es die Kriegsverhältnisse erfordern, und danach ihre Rückführung nach Ungarn zu lassen.

1. Die Verlagerung erfolgt gemäß den allgemeinen zwischen der Deutschen Reichsregierung und der kgl. ungarischen Regierung vereinbarten oder noch zu vereinbarenden Bestimmungen über die Verlagerung staatlicher und anderer Organisationen so wie über die Aufnahme von Flüchtlingen im Reich. Dies gilt insbesondere für die Versorgung und finanzielle Ausstattung des Verwaltungspersonals und ihrer Angehörigen.

2. An den Eigentumsverhältnissen der eingebrachten Werte durch die Verlagerung keine Änderung ein.

3. Die Deutsche Reichsregierung erklärt sich bereit, den Transport, die Verlagerung und Unterbringung der Werte nach Maßgabe der vorhandenen Möglichkeiten weitgehendst zu unterstützen.

Üdenburg, den 28. März 1945.

Seiten der Ungarischen Regierung

Dr. Toldi M.P.

Seiten der Deutschenreichen

Boden M.P.

A működő titokzat :

Dr. Toldi

belpolitikminiszteriumi osztályfőnök.

Az Állami vagyonszállítmány vezetőjének Dr. Avar László oszt.vez.
A szállítmányhoz csatlakozik Kleidner szda.szállítmányvezetőparancsnoksága alatt a H.T.M. teljes tágabb törzse.

A mozdonyt és még hiányzó kb. 5 waggont a német vonalon kell követelni.
Hivatalosan kell az államközimegállapodás rendkívüli felelőséggére és Vessén-
majer német követ egyenes utasítására.Görbehalomban,Bánfalván,Ágfalván és
Sopronban van távbeszélő vonal.Frintkecsbe kell lépni a lehető leghangosabb
német psággal és onnan kell azonnali parancsot kérni a német vasuti szerv rö
szére.A soproni Gyesev. papa-láj levd Thomas német hadnagy és a magyar Schill
ler szda. már tegnap jelentette nekem és gróf Markovits alez-nek, hogy teg-
nap 19 órára itt lesz a mozdony a kocsikkal.

A H.T.M. -t be kell rakni és szonál kell indulni.Már a mozdony meger-
kezte-kor kell irányítást kérni.Százados ur az egész szállítmányról készített
jegyzéket,hogy a felvilágosítást megtudja adni.El kell vinni a szerelvénye
i kocsi tartalék-szenet is a mozdony részére./Bevan rakva/.

A szállítmány rendeltetése a Marsch Befehl szerint Hallein - Salzkarm-
gut.

Ín a szállások előkészítése és a fontosabb anyag biztosítása végett
személygépkocsin előre meggyek.Tartózkedési helyem Hallein,ott kell nállam je-
lentkezni a szállítmány beérkeztével,-és oda kell utasítani a hozzá fordul-
akarókat.A német hatóságokkal szemben mindenütt ki kell hangsúlyozni a "Bir-
dalom érdékét" és az államközi megállapodással járó rendkívüli felelőséget
annak, aki vonakodnék teljesíteni az igényeket .Minden választ a német pol-
és eszereltektől irányban kell kérni./ Különösen áll ez elutasító alkalommal/Ez-
dig a legmagasabb szervig kell vinni a kérdést,ha simán nem menne.

1945.III.30.-án

A m.rendeletéből:

Dr. Toldi esredes.

Stab General von Both.

28

H.Q., den 7.4.1945.

Bescheinigung.

32
48

Der ungarische Fahnrich Julius Galambos ist vom ungarischen General-Maj. Olchváry in Wien beauftragt worden, dass Gepäck des Kgl.Ung.Staatsführer, Székely, nach Hallein / 30 km S Salzburg / zu befördern. Die ihm ausgestellten Ausweise sind ihm nach kommen. Der bei meinem Stabe befindliche Kgl.Ung. Verbindungs - Offizier, Hauptmann von Pünkosty, kennt Fahnrich Galambos persönlich und bescheinigt, dass er den oben wiedergegebenen Auftrag tatsächlich erhalten hat.

Da es sich beim Gepäck des Staatsführers um Privat - und ung. Staateigentum handelt, bitte ich, Fahnrich Galambos und die von ihm geleiteten Fahrzeuge ungehindert bis zum Bestimmungsort Hallein passieren zu lassen.

von Both
General der Infanterie. K.

Ynd Vastem TR14/24

115368

31

DP, Avar László ov.h. urunk

35 Zt

A szállitmány további rendelkezésig Hopfgartenben marad.

Utasítom, hogy az önműködőkivitel kivételével a vonaton szállított tisztviselők karját családjuktól és mindenestől szállítsa ki és a helyi hatóságok segítségével hagyja el Hopfgartenben vagy akár más helyen. A vezetésével Dr. Minervits tanácsost bizom meg. Polgármester ur maradjon a vonatnál. A tisztviselőknek az Ausztriai alapján fejenként 1.000 márkát be kell váltani a birodalombanban és kikelli fizetni a fizetésket három hónapra, ha még meg nem törleszt volna. A tisztviselői kar elhelyezése csak a Kémet hatóságok rendelkezésére szorint történhetik.

A Háborús Termelési Minisztérium személyzete részére a szállítás szintén befogadott. A vonatot hadjár el, mert tovább nem csatolhatók a vonatonhoz. Térkész üzemeltetésben Dr. Nagy ur gondoskodjék ott, vagy a helyi hatóságok segítségével az elhelyezésről, esetleg másolat is.

Tartson Polgármester ut a vonaton tovább is feltétlenül rendet és fogyalnet.

IV.10.

Dr. Toldi z.k.

Fizetésemet polgármester ur
III.-IV-V re vegye át.

115369

Yad Vashem TR14/24

Készült Hopfgartenben 1945. évi április hó 13-án, a brennbergi wagonok ki
üzítése tárgyában.

Jelen vannak:

Dr.Avar László
polgármester o.h.

Barkász Zoltán
m.kir.repülő Őrnagy
Klekner Emil
m.kir. százados
Wágner Viktória
miniszteri fordító
Lugosi Ferencz
miniszteri titkár
Kindlovits Tibor
miniszteri s. titkár

Arrak megállapítása vált szükségesse, hogy a brennbergi elindulásko
Avar László polgármester kinek a rendelkezésére tűtett ki wagonokat, me
nzidő vagyon volt, s ezeményeket, családokat helyezett el.

A fent nevezettek egyöntetűen és egyhangban előadják, hogy Dr.Toldi
m.kir. csendőrezredes a Bm. XI.o.vezetője ugy intézkedett és ugy rendel
hogy amennyiben a vonat indulásáig wagonok nem érkeznek 2-3 wagonból porc
kat és szönyegeket kell kirakni, hogy a hármas törzsléc vezetésével meg
miniszterium tiszttisztjéi és családtagjai eélélyezhetők legyenek. Dr.Avar
yen értelmi parancsot adott.

A fent nevezettek azt is bizonyítják, hogy erről a körülmenyről Dr.B.
arcád o.v. vitéz Hellebronth miniszterrel és Lucz államtitkárnál ilyen értele
ben megbeszélést folytatott, s nevezettek ezt a megállapodást a berakodás alatt
rövidesen hangoztatták.

Dr.Avar László megjegyzi, hogy a wagonok kirakodásánál jelen volt, ezek a
ládák amelyeken nem porcellán jelzés volt nem rakatta ki, - az egyik lánán amin
porcellán jelzés volt, ora volt és ez a lúda csak azért került kirakodásra. Meg
egyzi továbbá, hogy a nyilas fegyveres őrség a mozdonyt lefogta és a főispánnal
gyötörtében eddig nem akarták kiengedni, míg a menekült családok nem kerülnek
el a vonatra. A kirakásnál körülbelül 15-20 drb szönyeg is kirakatott, melyek a
helybeli S.S. parancsnoknak a nyilas párnak és a munkáságnak adatott át.

Az egyéb tárgyaknak kiadásához a vonat tovább menetelének elősegítéséhez
szintén adatott ki rendelkezés ilyen vonatközásban van Klekner Emil százados mér
gfalván közreműködött illetve Sopronban a wagonok és mozdony megszerzéséhez a
ártyakat fel is használta, azonban a wagonokkal elkészett, mert az orosz elő ny
ulás és a helybeli komunisták mozgolódása folytán Dr.Avar a vonat elindítására
parancsot adott.

Feltáratott.

Kmf.

Dr.Avar László s.k.

Barkász Zoltán s.k.
Kindlovits Tibor s.k.
Wágner Viktória s.k.
dermői Klekner Emil s.k.

115370

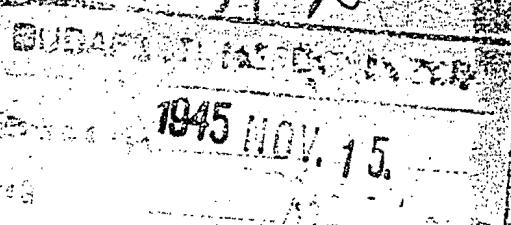
Vad Vashem TR14/29

der Bevollmächtigte der kgl. ung.

Regierung.

32

23

Marschbefehl

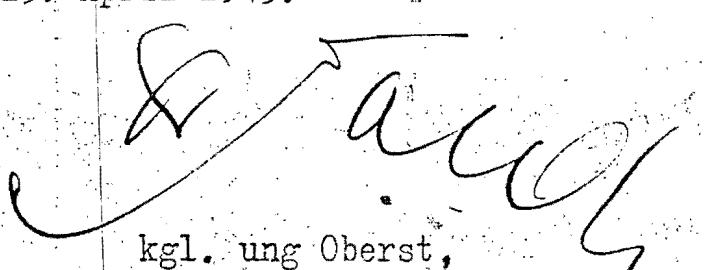
Der Finanzrat Dr. Stefan /:István:/ Mingoovits hat den Befehl mit seinem Transporte bestehend aus 48 Mitgliedern und persönliches Gepäck nach Wilshofen sich zu begeben und dort selbst sich ~~anm~~ bei dem kgl. ung. Innenministerium zu melden. Die Zielstelle des ganzen geschlossenen Transportes ist Wilshofen.

Sämtliche Behörden und Militärdienststellen werden ersucht den Genannten den Genannten und seinen Transport in dem Erreichen der obenerwähnten Zielstelle weitgehendst unterstützen zu wollen.

Der Transport ist mit Lebensmitteln von behördlicher Seite noch nicht versehen worden, daher ersuche ich dem Transporte zumindest die tägliche Brotrate ausfolgen zu wollen, und unterwegs womöglich zeitweise irgendeine warme Speise zu verabreichen.

Hopfgarten, den 15. April 1945.

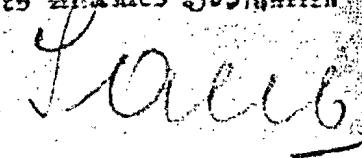

kgl. ung Oberst,
der Bevollmächtigte der kgl. ung. Regierung.

Obiger Transport hat sich am 14. April in Hopfgarten angemeldet mit heutigen wieder nach Wilshofen abgeldet.

Hopfgarten 15. April 1945

Der Bürgermeister
des Marktes Hopfgarten

115371

Vad vashem TR14/24

Felvétetett a hopigarteni pályaudvaron 1945. április hó 16-án este 7 óraként
Jelen vannak alulirottak:

29 28

Mint az előző jegyzőkönyvbén lezögeztetett brennbergbányáról a szerevány részletes leltárátadása nélkül indult el. Mikor Dr. Toldi Árpád f.hó 15-én a szállítmányt újból elhagyta ugyan csak nem adott át semmiféle leltárt a szállítmányt vezető Dr. Avar László polgármesternek. A váratlan távozás után Dr. Avar László érdeklődi kezdett azoknál a tiszviselőknél, akik a brennbergi berakodásnál részt vettek, hogy a rakodás részletes leltára hol található. Az említettek kiterő választ adtak és valamennyien kijelentették, hogy náluk leltár nincsen és tudomásuk szerin ilyen nem is készült. Arra a kérdésre, hogy esetleg egyes lánkokban van-e a tartalmukról összeállított leltár, azt a választ adták, hogy tudomásuk szerint nincsen.

Jeszei István pénzügyi számvizsgáló felmutatott egy általa készített magán feljegyzést, amely bizonyos témaszponzorok nyújt, azonban eza a feljegyzés sem tekinthető részletes leltárnak. A szállítmányvezető Dr. Avar László egyes lánkok / ruha és óra / felbontása után személyesen igyekezett meggyőződést szerezni arról, hogy a lánkokban részletes leltár található-e, azonban megállapítása szerint eljárása eredményre nem vezetett. Leltárt feltalálni sehol feltalálni nem sikerült.

A brennbergi berakásnál résztvevő tiszviselők olyan értelemben nyilatkoztak, hogy leltárt nem láttak s ha az volna véleményük szerint az csak Toldi árpdánál lehet.

Kmf.

Dr. Avar László s.k.

Dr. Mingovits István s.k.

Dr. Tolnay Oszakárs. k.

Biró Vilmos s.k.

Paulovits Illés s.k.

26

Felvétetett Hopfgartenben 1945.évi április hó 16-án.

Jelen vannak alulirottak.

Dr.Toldi Árpád kormánybiztos nyug. főispán 1945.évi március hó 27-én
leleltt Brennbergbányáról bejelentés nélkül autón eltávozott miután az előző
napokban a Belügyminiszterium által megbizott osztályvezető helyettesének az ot
szszeállított és 44 vagonból álló vasuti szerelvény feletti parancsnokságot le
tár és részletezés nélkül átadta. A szerelvényt 30-án délután Dr.Avar László el
indította. A szerelvény 1945.évi április hó 8-án érkezett Hopfgartenbe, miután
az ezredes ur által közölt Bäd-Halleini állomáson meg sem engedték álni. Az osz
tályvezető Dr.Toldi Árpádról csak híreket hallottunk azonban semi-biztosat nem
tudtunk.

Április hó 13-án megérkezett Hopfgartenbe Dr.Toldi Árpád személyaut
kal családjával valamint teherautókon a ~~xxxxx~~szállítmány egy része. Itt tud
tuk meg, hogy Linz körül egy teherautó sérülés következtében lemaradt. Tudomá
sunk szerint a teherautókon volt a nemzeti vagyon tartalmazó szállítmány legé
tékesebb része. Dr.Toldi Árpád intézkedésére a vonatról melybe a brenbergi eli
duláskor 54 lóda arany és ékszeres láda lett felrakva, többet átrakatott a te
herautóra. Különböző intézkedések megtétele után 1945.évi április hó 15-én a
szállítmányt újból elhagyta és személyi állítva teherautók eltávozott.

Intézkedései során közölte, hogy grf. Márkovits vezérkari alezredes
és Csillag főhadnagyot családjukkal együtt a szállítmányhoz tartozónak tekint
mint akiket utkózben alkalmazott.

Kef.

Dr.Tolnay Oszkár s.k.

Dr.Mingovits s.k.

Dr.Bognács s.k.

Biró Vilmos s.k.

Torockói Tihámár s.k.

Dr.Touttenui Tibor s.k.

J e g y z ö k ö n y v .

Készült 1945 április hó 21-én a Hopfgartenben a DR.München 91482 számu wagon felnyitása tárgyában.

Jelen vannak alulirottak:

Dr.Avar László polgármester tudomására jutott, hogy ismeretlen tettese az egyik vagont megdézsmálták. Folyó hó 20-án Dr.Zolnay Béla és Ercse Sándor elmentették, hogy a DR.91482 számu wagon fékfülkéjében állítólag két bőrönd t toll van elrejtve. Fékfülkébe felmentek bőröndöket azonban nem találták ell szrevették hogy a wagon tetejének a fékfülke felé eső része cca.egy arasznyi méteren el van törve. A nyílásön benyulva megállapítottuk, hogy eddig ismert gyének a nyíláson keresztül benyulva az ott elhelyezett bőröndöket felnyitot s így megdézsmálták. Dr.Avar László polgármester elrendelte a wagon felnyitá wagon felső sarkában elhelyezett 1 koffert melyben töltőirőnök voltak, felfüttve találtunk, a közelben volt egy szombathelyi származású lekötött koffer, en arany és ezüst értéktárgyak vannak borítékkel, a polgármester feltevése s az összelapított kofferból szintén tühettek el értéktárgyak.

Dr.Avar László polgármester ezuton is megállapítja, hogy a wagon csoma siendrián modon történt, kofferel, bőröndök, lédák összeviss zaságban hevernek a wagonban, térikhasználásra nem fektettek sulyt értékes télükabátorok csor golas nélkül vannak a wagonba behányva.

A Polgármester tudomására jutott, hogy a fent leírt wagon fékfülkéjébe elmult napokban német katona egy vasutas és egy civil egyén tartozkodott, egyiknél fejaze volt, - tudomására jutott az is hogy gyerekek akik a wagon fel feszítését észre vehették, feljártak a fékfülkébe.

A Polgármester az ismeretlen tettesek megállapítása és a büntető eljár megindítása végett a lépéseket már megtette. A vizsgálás és kihalgatásokról je zkönyveket vesz fel amelyeket jelen jegyzőkönyvhöz mellékel.

A jegyzőkönyv felolvasás után aláiratott.

Kmf.

Dr.Avar László s.k.
polgármester

Jeszenyi István s.k.
jegyzőkönyv vezető

Dr. Zolnay Béla s.k.
pü. titkár

Dr.Tolnay Oszkár s.k.
szv.főnök

Ercse Sándor s.k.
örség parancsnok

Rátkai Örm.s.k.
csendőr Örmester

Felvétetett 1945. évi április hó 22-én Hopfgartenben.

Jelen vannak alulirottak:

A Linzben elmaradt szállitmány részéről jelentkezett Galambos Zász- kinek részére előző napon hirradása során tizem anyag küldetett el Bad-Hallá. A megérkezett szállitmányból külön jegyzőkönyv alapján lágák rakattak át a uti szerevnére.

Kmf. Dr. Zolnay Béla s.k. Dr. Mingovits István s.k.
Dr. Tolnay Oszkár s.k. Biró Vilmos s.k. Toreckei Tibor s.k.

Folytatólagos jegyzőkönyv.

Felvétetett 1945. évi április hó 25-én Hopfgartenten.

Jelen voltak alulirottak:

Április hó 23-án regérkezett Dr. Toldy Árpád rendelkezésével Dr. Ba- g János csendőr százados aki különböző és a vonaton lévő lágák kiadását kér. A lágák kiadásával kapcsolatban április hó 24-én külön jegyzőkönyv vétele fel.

Kmf.

Dr. Mingovits István s.k. Biró Vilmos s.k. Toreckei Tibor s.k.
Dr. Tolnay Oszkár s.k. Dr. Touttenui Tibor s.k. Dr. Zolnay Béla s.k.

Folytatólagos jegyzőkönyv.

Felvétetett 1945. évi április hó 28-án.

Jelen voltak alulirottak:

Április hó 27-én St. Antonban kelt és Dr. Avar László polgármester szállitmány parancsnok urhoz intézett rendelkezés alapján Dr. Balogh János csendőr százados részére külön átvételi elismervény alapján átadatott egy drb. különláncú vas kazetta valamint egy drb. brillián és drágakő különlegessége. Ezen kívül két rövid fémcsiga ellátott vas kazetta.

A Dr. Toldi féle levél és elismervény külön van megörzés alatt.

Kmf.

Dr. Mingovits István s.k. Biró Vilmos s.k. Toreckei Tibor s.k.
Dr. Tolnay Oszkár s.k. Dr. Zolnay Béla s.k. Dr. Boga Bálint s.k.

TON

29

Készült Hopfgartenben 1945. évi április hó 22-én.

Jelen vannak aláírattak:

Megjelent Galambos Gyula m.kir. t.zászlás és a hozzá intézett kérésre előadja:

Kufseintől délről egy két kilométerre áll az a szerelvény, melyet Kecskéből mentettem. Az üzem anyag elfogyott és ezért jöttem Hopfgartenbe.

Az uton a szerelvény után senki sem érdeklődött. Salzburg előtt 8 km halálkoztam Hellebront miniszterrel aki közölte, hogy tudomása szerint Toldi ezredes Halleinban van. Salzburgban felkerestem a budapesti magyar követet Wessermayerit aki írást adott és Landekkbe irányított. Halleinba később is ezután mentem, Toldi ezredest már nem találtam ott.

Avar dr. polgármester az osztály helyettes vezetője közli, hogy Toldi ezredes ma egy hete indult el Landekkbe hely csinálás végett, azonban mai napi irtesítést, parancsot nem adott további teendőkre.

Feltáratott.

Kmf.

Dr. Avar László s.k.
polgármester

Galambos Gyula s.k.
t.zászlás

Dr. Tolnay Oszkár s.k.
p.u.tanácsos.

AO

Dr. Avar László polgm. és Ercse Sándor főbíz.urnak az
Anyagvonalon.

30

A vonat sajnos néhány napig ujból nem jöhöt a hid lerombolása miatt, kinek a Gauleitnernél ismételten eljártam.Kéröm az utakat,tartanak felülvizsgára rendelés fegyelmet,mert ez az alapfeltétele létezés nélkük.Az általános helyzetre tekintettel tudomásul veszem,hogy azok a tisztviselők,akiknek más szolgályra kellett volna menniük,ideiglenesen a helyzet tisztázásig Hopfgartenben maradjanak.A telter sk.-ra amely Baloghxx szds.psága alatt edd érkezett, a következő anyagot kell felrakni.Ar.-b61 12:Ar.o.-b61 4 sbr-b61 4 lárút.Ezt biztonságilag kell végezni.

A Brennbergi elutazás körülményeiről szóló hiteles jelentést nyújtott az utról,még nem kaptam meg.Ugyanigy kérlek helyzetjelentést az ottani helyszínen is, és hogy miért nem indul el a vonat a mult hétfőn v. kedden.

A vonaton türelt szerves italra különösen kérem ügyelni.Ittani célokra elrendelem 100 - 100 liter kiadását Dr.Balogh szds. ürűszére. Ercse főb. ur adjon ki a kész férfi és női ruha és fehérnemű tartalékából 8 személyre való teljes készletet.3 férfi 5 női/.

1945.IV. 23.

Dr. Toldi.s.k.

Vad vasham TR14/24

115378

Készült Hopfgartenban 1945. évi április hó 24-én.

Jelen vannak alulirottak:

Galambos Gyula m.kir.t.zászlós 5.A.409 és G.I. 032 számú autókkal a mai napon bevonult Hopfgartenba. Landekkba a teherautó fékhibája és a kormány szerkezet elromlása miatt nem tudott elmenni,

A teherautóról Dr.Avar László polgármester a következő értékeket vette át, megjegyzi, hogy Zalkay László előadása szerint az értékeket ő sem vette át és nem tudja, hogy hivatalosan ki vette át. Ar.43, Ar.13, Ar.27, Ar.25, Ar.8, Ar.3, Ar.21, Ar.5, Ar.20, Ar.14, Ar.2, Ar.26, Ar.12 számú aranyakat tartalmazó lánkokat melyeket Balogh János m.kir.csendőr százados Dr.Toldi Árpád csendőr ezredes részére átadás végett átvett. Br.1, Br.5, Br.8, Br.6 számú brilliánsokat tartalmazó lánkokat szintén átvette.

Balogh János százados megjegyzi, hogy a három vas kazetta melyre Dr. Zolnay Béla és Ercse Sándor előadása szerint a házipénztár készletét tartalmazza brilliánst tartalmaz azoknak a kiadását is kéri.

Dr.Avar László polgármester kijelenti, hogy a brilliánst tartalmaz egy lánát, valamint a házipénztárt képező 3 kazettát nem adja át csak az ezredes urnak személyesen, vagy az ügyosztályhoz tartozó bármely tiszttisztelőnek. Tekintettel a felelőségről átadásról olyan személy részére nem lehet ki a német országba való menekülés óta az ezredes ur jó indulatából került a hivatalhoz.

Brilliáns különlegességet tartalmazó kettő lánát és arany pénzt tartalmazó hármas számú lánát Dr.Toldi Árpád különleges rendelkezéséig Dr.Zolnay p.ü.szt. titkár megörzés végett átvette.

A három házipénztárt illető három vaskazettát Jeszenői István pü.szavizsgáló vette át.

Azonkívül a vonatra való átrakás és megörzés végett Dr.Avar László polgármester átvette Ar.1,4,6,7,9,22,23,24,31 és 39 számú aranyakat tartalmazó lánkokat melyeket Ercse Sándor pü.őri helyezett el az általa megnevezett vagonokban.

Ercse Sándor biztos Balogh századosnak kiadtott 50 liter pálinkát. Balogh János százados Dr.Toldi Árpád csendőr ezredes részére való átadás végett átvett Ár.ora 1,26 és 28 számú aranyörákat tartalmazó lánkokat, valamint átvett a számvégségi főnöknek átadott elismervényen feltüntetett ruha, illetve fehér neműeket.

Schwaabbauer SS százados magyar német összekötő a jegyzőkönyv lezárása előtt megjelent a Volarbergi menekülési állapotról tájékoztatást adott az adatokat közölte Balogh János századossal felhívta a figyelmet, hogy a nála lévő igazolványok nem hatályosak. A vonatra nézve a német hatóságok a magyarokkal egyetértésben döntést fognak hozni, véleménye szerint a vonat itt van a legbiztonságosabb helyen, figyelembe véve a mostani hadihelyzetet. Közölte azt is, hogy a mai napon jött keresztül St.Antonon és láttá az ottani állapotokat és a mai napon a mély támadásokat megkezdték. Dr.Avar László s.k., Dr.Zolnay Béla s.k., Dr.Tolnay Oszkár s.k., Jeszenői István

43

Dr. Avar László ov.h.polgm.urnak.

23

Anyagvonaton.

Polgármester úr jelentését megőrzéssel vettetem tudomásul. Ami a Hellebront min.úr által nekem szolgálatra átadott gr. Markovits alez. és Csillaghi fhdgy. urakat illeti , szerettem volna ,ha tárgyilagos jelentést kapok polgm.urtól. De most nem is az a lényeg, hogy kicsinyes és alacsony személyi gyűlölködésben fogjanak alárendeltjeim, hanem, hogy ki-mennél jobb igyekezettel segítse elő súlyos feladatunk teljesítését. Ami az elmenem "indult támadást"- illeti, csak arra utasíthatom Polgm.urat, hogy tartsón fegyelmet komoly közzel, akik pedig bűnös fegyelmetben eg el a hivatali eszkük ellen vétenek, azokkal majd én fogok szembe nézni, ha őrnék mint helytelennek -megtámadnák a fegyelmet:ns hidje senki, hogy buntetlenül követhet el kötelesség szegéstazért mert ilyen szerencsétlen és súlyos helyzetben vagyunk. Nem is szólva arról, hogy mennyire hitvány és kivétni való, aki még ilyen időkben is megfeledkezik magáról. Amig őlek nem fogom törni ezt a halatlansúlyedést és megtalálom a módját és eszközököt, hogy azok akik érdemtelenül és felelőtlent megfeledkeznek magukról e komoly - halálosan komoly - időkben, megbűnhódjenek a magyar léterdekek ellen elkövetett ténikeikért.

Most még arra hívom fel Polgm. urat és felelőségem teljes tudatában különös nyomatékkal is kell figyelmeztetnem, hogy minden személyi acsarkodá és fegyelmetlenséget írtson ki ott és kérje meg jobb érzésű derék tiszttisztelést, hogy ne hagyják ott elzölgni a viszonyokat. A lényeges ez legyen: fegyelmezetlen rendet tartani, egymást megbecsülni és kifelé becsületet szerezni. A réink bizott ~~úr~~ által óriási értékeket pedig megörizni becsülettel és tisztelességgel és megtenni minden, hogy még a legkatasztrófálisabb helyzetben sem kerüljön ellenség kezére legalább a főérték, hanem becsületes emberek bevonásával megörizzessék az új magyar élet javára. Német részről a támogatás és segítség teljes; a birodalom szervei az államközi megállapodást mindenben tiszteletben tartják. Legyen tehát magatartásunk ehhez érdemes is.

Ilyen értelemben öktassa ki, alárendeltjeit és remélem képes is lessz utasításomnak addig is amig személyesen ott megjelenek, érvényt szerezni.

St.Anton 1945. IV. 26.

Kitartás!

Dr. Toldi s.k.

115380

yad Vashem TR14/24

8 Dr. Avar László ov.h.polgn.urnak.

Anyagvonaton. 48.34

Polgármester ur jelentését megübbénessel vettek tudomásul.Ami a Hellebront min.ur által nekem szolgálatra átadott gr.Markovits alos. és Caillagi fhdgy. urakat illeti ,szerettem volna ,ha tárgyilagos jelentést kapok polgn.urtól.De most nem is az a lényegxx, hogy kicsinyes és alacsony személyi gyűlölkedések fogjanak alárendeltjeim,hanem,hogy ki-mennél jobb igyekezettel segítse elő súlyos feladatunk teljesítését.Ami az elmenem "indult tiszadást"-illeti,csak arra utasíthatom Polgn.urat, hogy tartsan fegyelmet komoly körössel,akik pedig bimbós fegyelmetlenül el a hivatali esküjük ellen vétenek,azokkal majd én fogok szembe nézni,ha Unnek-mint helyettesemnek -megtagadnák a fegyelmet-ne hidja senki,hogy bántatónál követhet el kötelesség szegéstazért mert ilyen szerencsétlen és súlyos helyzetben vagyunk.Nem is szálva arról, hogy mennyire hitvány és kivetni való,aki még ilyen időkben is megfeledkezik magáról.Amig élek nem fogom törni ezt a halatlansúlyelést és megtalálnom a módját és eszközököt,hogy azok akik érdekeltek és felelőtlennel megfeledkeznének magukról e komoly - halálosan komoly - időkben,megbúnhódjenek a magyar létérdék ellen elkövetezt tén eikért.

Most még arra hivom fel Polgn. urat és felelőségeim teljes tudatában kilönös nyomatékkal is kell figyelmeztetnem,hogy minden személyi ácsarkodási és fegyelmetlenséget írtson ki ott és kérje meg jobb érzésű derék tiszttisztelést,hogy ne hagyjak ott elszölleni a viszonyokat.A lényeges ez legyen:fegyelmetlenül rendet tartani,egymást megbecsülni és kifelé becsületet szerezni.A reánk bizott körökönkörön öröcsi értékeket pedig megörizni becsülettel és tiszteséggel és megtörni minden, hogy még a legkatasztrófálisabb helyzetben sem kertőjön ellenseg kezdre legalább a főérték,hanem becsületes emberek bevonásával megörítsessék az új magyar élet javára.Hémet részről a támogatás és segítség teljes; a bírósalom szervei az államközi megállapodást mindenben tiszteletben tartják.Legyen tehát magatartásunk ehhez érdemes is.

Ilyen értelemben értassa ki,alárendeltjeit és remélem képes is lesz utasításomnak addig is amig személyesen ott megjelenek,érvényt szerezni.

St.Anton 1945.IV.26.

Kitartás!

Dr. Toldi S.k.

115381

yad vashem TR14/24

J e g y z ö k ö n y v .

Felvétetett a Hopfgarteni vasútállomáson 1945. évi május hó 2-án. 39
Jelen vannak aluirottak.

Megjelent a m.kir. Belügyminisztérium által 1945. évi április hó 30-án kelt számelméltó meghatalmazásra magát igazoló Csomay István főispán és kereste a vonat vezetőjét. A vonaton lévő tisztviselőkkel beszélgetésbe eredt melynek során közölte, hogy a belügyminisztertől utasítást kapott a szállit - mány átvételére és a vonat feletti körlátlan rendelkezésre. Közölte azt, hogy a vonaton lévő értékeket kívánja átvenni és azokat elszállítani. A jelenlévő tisztviselők közül Dr.Mingovits István és Dr.Touttemui Tibor közölték azt, hogy a szállitmány vezetője Dr.Avar László hivatalos ügyben Kiczbüchelben távozott és elindulása előtt azt az utasítást adta, hogy a szállitmányhoz sen - mit sem engedjünk hozzá nyilván annál is inkább, mert az őrségnek olyan utasi - tást adott, hogy ilyen esetben fegyveret is használja. Nevezett főispán kijelentette, hogy parancsa szerint az értékeket át akarja venni és amennyiben el - be megakadályoznak kényetlen erőszakot használni és igénybe veszi a Gestapo köz eműködését. A jelenlévő tisztviselők a további tárgyalások során közölték fentnevezett főispánnal, hogy Dr.Avar polgármester a szállitmány parancsnoka rövidesen visszatér és így idegen hatóságok köszreműködésé nélkül nyerjen az úgy elintézést.

Csomay István főispán a tisztviselőkkel tovább beszélgetve meg vá - ta Dr.Avar polgármester szállitmányvezető visszárkezését és azután vele fol - tatott megbeszélést.

Kmf.

Dr.Tolnay Oszkár s.k.

Dr.Mingovits István s.k.
Dr.Boga Bálint s.k.
Biró Vilmos s.k.
Torockoi Tihamér s.k.
Dr.Touttemui Tibor s.k.

115382

Xad Vashem TR14/24

50
J e g y z ő k ö n y v .

Felvétetett Hopfgarteni vasutállomáson 1945. évi május hó 2-án.

Jelen vannak alulirottak:

Dr. Avar László polgármester

Csomay István főispán

Tassonyi Álmos

40

51

Megjelent Hopfgarten vasutállomásán Csomay István főispán a m.kir Belügyminiszter által aláírt Erbfendorfban f.évi április hó 30-án kelt, szám - nélküli meghatalmazással, mely szerint a belügyminiszter megbizza, hogy a Hopgarten és Landeck közti területen lévő magyar nemzeti vagyon kezelését Dr. Toldi Árpád főispántól vegye át és azt szöbeli utasítása szerint telyheatalommal intézze, szükség esetén a német biztonsági szervek támogatását is vége igény be.

Dr. Avar László polgármester a következőket közölte:

F.évi május hó 1-ső napján megjelent Vajtha Ferencz bácsi főkonzul két külügyminiszteri tiszttiselő társaságába, fel mutatta a vonaton lévő értékek átvételére a külügyminiszter rendelkezését. Az örizetet jelenleg ellátó polgármester az átadást megtagadta. Ugyanis a felmutatott iratok szerint a miniszter-tanács a külügyminisztert a nemzeti vagyon kezelésével nem bizta meg. A bácsi főkonzullal együtt a polgármester eljárt a Kiczbuczheli Landrátnál an. A Grand hotelben székelő megbizott német tábornokról. Reményi Schneller pénzügyminiszter intézkedését is kért a vonaton lévő értékekre nézve, mert a Belügyminiszter részéről az osztályvezető eltávozásával a vanattal és a tisztviselőkkel egyediül maradt. A német hatóságok a m.kir. pénzügyminiszterrel egyetértve a nemzetközi vöröskereszttel történt megállapodás alapján a nemzeti vagyont / ami ezen a szerevénnyen van / a Nemzetközi Vöröskereszt oltalma alá helyezték. Ilyen körülmények között további intézkedésre egyenlőre szükség nincs.

Jegyzőkönyv felolvasás után irrás aláíratott.

Kmf.

Dr. Avar László s.k.
polgármester

Torockoi Tihamér s.k.
jegyzőkönyv vezető

Csomay s.k.
főispán

Tassonyi Álmos s.k.

115383

yad vashem TR14/24

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Bücksteinban, a pályaudvaron 1945. évi május hó 6-án.

Jelen vannak alulirottak, akik tanúsítják, hogy 1945. évi május
hó 3-án este 3 német tiszt /9 egy százados, egy főhadnagy és egy hadnagy:/
felkereste a vasuti szerelvényen a szállitmányvezető dr. Avar Lászlót és
követelődzsleg fellépve a vasuton levő értékek átadását szorgalmazták. A
lefolytatott beszélgetés során dr. Avar László a német tiszteket szóval és
rummal tartotta, majd pedig követelésükre a sötétbén a közeli fatelepen lev
asztegek közé ment velük. Később mesélte el, hogy ott a német tisztek a
szállitmány arany és ékszer rakkánya iránt érdeklödtek és azt, hogy abból
akartak magukkal vinni. Az volt a szerencséje, hogy magával vitt egy tivegbe
rumot és azzal a német tiszteket kinálgatta, hamarosan berugtak, majd ennek
következtében barátságosan elváltak azzal, hogy majd másnak folytatják a
megbeszélést.

Közölte dr. Avar másnap délben azt is, hogy tudomást szerzett arról, miszerint a Hopfgartenben szőkelő német katonaságnak szándéka volt a vonatot kirabolni. Errék tudatában elment a parancsnoki német századoshoz kivel közölte értesüléseit, de egyben közölte azt is, hogy a szállitmány a kormányközi megállapodás alapján a legfelsőbb német parancsnokság alatt áll, tehát a szállitmány megtámadása esetén a legszigorúbb eljárásnak teszi ki magukat. Ezt követőleg 1945 május hó 4-én a délelőtti órákban megjelent egy német százados és egy főhadnagy, akik a szállitmányvezetőt keresték, akihez dr. Mingovits István pénzügyi tanácsos vezette el őket. Menet közben érdeklődtek az iránt, hogy arany, ékszer vagy drágakövek vannak-e a szállitmányban. Dr. Mingovits közölte velük, hogy az aranyat, ékszert és drágaköveket autókon szállították el, s a vasuti szállitmány tulajdonképpen a szónyegek ki-vételével nagy értéket nem tartalmaz.

Mikor dr.Avar szállitmányvezetővel összejöttek, ugyanezeket a kérdéseket tettek fel és követelődőleg léptek fel, melynek során kijelentték, hogy a szállitmányon levő értékeket át fogják venni és el fogják vinni. Dr.Avar megmutatta az államkész megalapodásról szóló hivatalos írás, majd mikor azután sem tájítottak, kiszólta velük, hogy a szállitmányban fém 6 ezüst zseb, valamint karorák is vanak, s ebből tud részükre átvételi elismervény ellenében néhány darabot átadni. Nem nyugodtak addig, ami dr.Avar az egyik vagont fel nem nyitotta és abba maguk is fellszállva nézegették az egyik előjük tett lágában levő órákat. Erdeklődtek aziránt, hogy mennyi óra van a vonaton, mert azt mind átveszik. Hosszabb purparlé után megelégedtek azzal, hogy két lágda vegyes órát fognak kapni, s azért majd elköldenek.

• Este 7 óra fölött megérkezett a I/Kampfsschule Führerdivisionen által kiállított igazolványak Ballmann német hadnagy és a csatolt igazol-

86

vány elépjűi az órákat tartalmazó leállításra kérte átvenni. Dr. Mingovits István Avar távollétében közölte vele, hogy az igazolvány részletezését nem tartalmaz, így a vezető által adott utasításra kikészített 500 drb. órat csak akkor tudja átadni, ha ezt a körülményt az elismervényre pótlólag megveseti. Ez megtörtént, s miután a hadnagy is kért egy igazolványt, hogy hármat vett át, egy késikofferbe kiszedett és nagy részt értékkel 500 drb. témörát átadja.

Még a délelőtt folyamán közölte az államisífonökség, hogy a kiteszébicheli landrát után utasítás jött, hogy a szerelvényt mielőbb el kell indítani Badgastein irányában. Lokomotivöt küldenek.

Este 3/4 órakor a szerelvény végre elindult s így az ottani felbonásban lévő német katonaság részéről kilátásba helyezett kifosztástól, illetve leg értékek átvételétől a szállításny megmenekült.

Kmf.

Dr. Avar László s.k.

Dr. Mingovits István s.k.

Biró Vilmos s.k.

Torockói Tihámér s.k.

Dr. Tolnay Oszkár s.k.

Dr. Tóthterui Tibor s.k.

Dr. Zolnay Fála s.k.

Felvétetett a böcksteini vasútállomáson, 1945. évi május hó

Jelen vannak alulirottak:

Különöző híreknek, a helyzetnek tisztázása, valamint a magyar hatóságokkal való érintkezés felvételére céljából dr. Ávar Bássló polgármester, szállitmányvezető május hó 6-án délután magához vette dr. Mingo-vits István pénzügyi tanácsost, Dr. Zolnay Béla pénzügyi titkárát és dr. Tafttenuit Tiber bányahatósági s. titkárát kikkel a közelí Bad-Gassteinben. Ott különböző helyeken érdeklődtek az iránt, hogy a városban van-e magyar hatóságok. Az érdeklődések során találkoztak az Operaház titkával Jászaival, aki közölte, hogy tudomása szerint csak a volt berlini magyar követség tartózkodik a városban. A magyar követségnek az Astoria szálló a hivatalos helye.

Fentnevezettet felkeresték a volt berlini magyar követséget és ott a követ helyettesével, Szigeti Vilmos követségi tanácsos, sajtó attaséval találta érintkezést. Nevezétt a volt berlini magyar követségnél évtizednél hosszabb ideig mint sajtó megbizott teljesített szolgálatot és az utóbbi időben nálaik, mint a követ helyettese. A szerevénnyel szemben beszélgetve, mikor a részleteket megtudta, valamint azt, hogy a szállítmány mit tartalmaz felkérte Dr. Avar Lászlót, mint a szállítmány vezetőjét, hogy fáradjon fel vele az irodába és a részletes dolgokat ott beszéljék meg. Dr. Avar László a szállítmány eddigi utjáról és nehézségeiről adott tájékoztatás után azt kérte, hogy a követség vegye a szállítmányt védelme alá, abból a szempontból, hogy az továbbra is megvéden legyen. Kérte, hogy a német hivatalos fórumok utján is biztositsák a szállítmány védelmét a német katonaság elvonulásban lévő egyes emberei, vagy felelősen csapatai elől. Hosszúra kérte ezt a nevezétekben Szigeti Vilmos követségi tanácsos közölte, hogy minden elkövetet arra, hogy a német hatóságok közreműködésével a szállítmány biztonsága meglegyen. Intézkedni fig az iránt, hogy megfelelő igazolás kerüljön a szerevénnyen tartózkodó összes személy részére is, kik ezzel bizonyos mértékben nyugalmat is nyernek. Egyben közölte azt is, hogy ez a szállítmány az egyetlen olyan értéket képviselő magyar szállítmány, mely az elmondottak alapján ugyanolyan lelkes egészben megépített eddigi irányítási helyére.

Háromszoros 7-én délelőtt a kívetség utat kijelölt dr. Avar megismerte, rögtön vonalon kövükből személyek részletes nyilvántartásával a követ megához keretet. Visszaérkezés után dr. Avar köszölte, hogy a követ igérete szerint minden valószínűség szerint még a délutáni órákban kilépésük azonállítva, mivel ér megfelelő biztosítási nyújtó igazolást. A hivatalbeli törzsfeljegyzés során azt is megírták nyilván, hogy

llegy a svédei követésének egy megfelelő helyi jogosulat nevűső által plágos magyar negbizott járt, aki az Avar által vezetett szervényt felajánlotta Svédország. Képzelték őnek során egyben Avarral iszt, hogy Németh Jánosról az utóbbi időben több mindenhol hallottak, amiről tudniak róla, hogy általában nevezett szállítmányosával foglalkozott és előfelte serén a német és a magyar politikai rendőrséggel tartott kapcsolatot, mely kapcsolat során több arany cigarettaárát és értékét szerzett. Cselekményeinek felderítése most van folyamatban. Ezekre hivatalosan felhívta Avar figyelmét, hogy Némettel, ha jelenítkezne a legnagyobb oxatossággal járjon el.

J. M. Nagy
1944. 10. 20.

Felvétetett a Böcksteini vasutállomáson 1945.évi május hó 8-án.

Jelen vannak alulirottak:

Az itteni német parancsnokság az alagutban lévő szerelvény személyzetét leváltásában gátolta. Avonat parancsnok Dr.Avar László polgármester közölte a német parancsnoksággal, hogy ezt az ügyet rendezze, ellenkezésben az összes felelőségük terheli.

Jelenleg 1/4 12 óra van és még az előző este 19 óra óta minden lévő személyzet leváltható nem volt.

Kmf.

Dr.Avar László s.k.

Dr.Mingovits István s.k.

Dr.Tolnay Oszkár s.k.

Biró Vilmos s.k.

Szolgálati jegy.

54

Böckstein 1945 május hó 9-én.

Jelentem, hogy a mai napon az alagutban lévő szerelvénynél a szolgálat átvétele után az egyik nyitott wagon mellett egy drb.perzsa szönyeget láttam ledobva.

A szönyeg visszatételekor a wagon tetején lévő szönyegek össze voltak dobálva, mely arra következtet, hogy őrnán elvittek belőle.

Cross János I.o.vigyázó.s.k.

Láttamazzal, hogy a vizsgálatot bevezettem.

Böckstein, 1945 május 9.

Paulovits Illés biztos s.k.

115388

yad vasham TR14/24

(62)

Szolgálati jegy.

Bückstein, 1945 május 10-én.

Jelentjük, hogy a mai napon az alagutban őrszolgálat teljesítése közben a következő esemény történt: déli 12 és 13 óra körött mintegy 20-30 német katona a MÁV 147.137 sz. vasuti kocsi őlmezűről leszakította és az ajtót kinyitotta azzal a szándékkel, hogy valamit onnan kivegyen. Mi ilyenkor képen fegyvereinket rájuk fogtuk, mire a támadók eltávoztak, megükkel semmit el nem vihattek, a vasuti kocsi ajtaját becsuktuk. A felváltó őrségnek az esetet tudomására adtuk azzal, hogy a körülbelül vasuti kocsit őlmezűről való lezárásig fokozottabban őrizzék.

Passovszky Sándor m.kir.pü.őri főv.
Szendi János őrvezető sk.
Korén József horvád sk.

Láttam azzal, hogy a fenntieket kivizsgáltam, a kocsiból semmi sem hiányzik. A vasuti kocsi ajtaját 278 sz.1 drb. ellenőrzési őlmezűrral lezártam.

Bückstein 1945 május 10-én.

Paulovits Illés püéri bástos sk.

115389

Yad Vashem TR14/24

Felvétetett 1945. évi május hó 11-én a Böcksteini vasút állomáson.

Jelen vannak aluirottak:

Tárgy: Fülöp János I. osztályú altiszt által a Hopfgarteni patak partin talált érték tárgyról.

Dr. Avar László szállitmányvezető polgármester közölte azt, hogy Hopfartenben a folyó partján egy rakás úrülék tetején Fülöp János egy három brillis kövel díszített nemes fém gyűrűt talált. Utasítást adott arra, hogy Fülöp Jánost ezzel kapcsolatban jegyzőkönyvileg halgaszuk kiés miután feltételezhető, hogy a gyűrű a szállitmányból származik azt megörzés végett Biró Vilmos vegye ágához és a nála lévő értékkel együtt kezelje.

Fülöp János a hozzá intézett kérdésekre a következőket adja el:

Feleségenmel együtt lementünk a folyó partjára mosakodni mikor is kicségem felhívta a figyelmet arra, hogy egy úrülék rakás tetején egy gyűrű van, amelynek csak a kerek része látszott ki. Úgy nézett ki mintha valaki mosakodás közben lehuzta volna és leejtette volna a gyűrűt ami így akadt fenn. A gyűrűt ivettem megostám, nem tudtam megállítani, hogy értékes gyűrű-e vagy értékkel. Későr utánzat s ezért megmutattam Dr. Avar László szállitmányvezető polgármesternek aki megállapította azt, hogy értékes gyűrűről van szó.

Véleményem szerint nem lehet megállapítani azt, hogy a gyűrű a szállitmányból származik vagy nem mert hiszen a vonaton is tartozkodott több személy, kik közül valamelyik azt el is veszthette. Elkövettem azt a hibát, hogy a talált fölöttei örömömben nem jártam végig a vonat kocsijait megkérdezni azt, hogy valaki a gyűrűt elvesztette e de ez azért történt is mert a vonat még abban az időben elhagyta Hopfgarten állomását. Akik a szerelvényen maradtak azok pedig előbbi érdeklődés során nem ismerték el, hogy a gyűrű tulajdonukat képezte vol.

Nem volt alkalmam arra sem, hogy a gyűrűt illetékes hatóságnál beszolálhatottam volna.

A szállitmányvezető rendelkezésére a gyűrűt jelen jegyzőkönyv felvételével egyidejűleg Biró Vilmos m. iniszteri számvizsgáló őrnak rendelkezés érتهben átadom. Hangsúlyozni kívánom azt, hogy semmiféle képen semállapítható meg, hogy a gyűrű a szállitmányból származott, miért is arra mint talsárló igényt illetenek be.

Egyéb előadni valóm nincs.

Kmf.

Fülöp János s.k.

Dr. Mingovits István s.k.
Biró Vilmos s.k.

115390

Yud. Vashez TR14/24

Felvétetett 1945. évi május hó 14-én a bőcksteini vasútállomáson.

Jelen vannak alulirottak:

Alulirottak már a vonat indulása után megállapították, hogy a rakodás a legnagyobb felületességgel történt, mert nyitott vagonokban helyeztett el sok értékes szönyeg. A német hatóságok előtt nem volt tanácsos ezeket a vagonokat megbontani, és tudomásukra hozni azok tartalmát, ezért Dr. Avar László polgármester a legelső adandó alkalommal engedélyt kért az amerikai katonai parancsnoktól arra, hogy a nyitott vagonokban lévő és az út alatt többessői megázott szönyegeket kiteríthetesse, megszűrítse mert kilőben azok megpenészednek és elrohadnak. Az amerikai parancsnok az engedélyt megadta amint a érintkezést keresett a vasuti állomás főnökkal, hogy a felszabaduló nyitott vagonok helyett bocsásson zárt vagonot a szönyegek elhelyezése céljából rendelkezésre.

Az állomás főnök erre igéretet tett amiután Dr. Avar László Dr. Mingovits és Biró jelenlétében elrendelte a nyitott vagonokban lévő szönyegek leszedését és napra való kiterítését.

Egyben elrendelt, hogy a szönyegek teljes kiszáritása az órszámélyzet által Dr. Mingovits, Biró és Kiss Béla szönyegszakértő felügyelete alatt történjék. Kiss Béla szakvéleménye alapján fog azután intézkedni azután, hogy a szönyegek hogyan és milyen elosztásban rakkassanak a kiutalandó zárt vagonba.

Kmf.

Kiss Béla s.k.
ker. tanácsos

Dr. Mingovits István s.k.
Biró Vilmos s.k.

Folytatáslegos jegyzőkönyv.

Felvétetett 1945. évi május hó 15-én u. 15 h. 25'kor.

Az állomásfőnök által rendelkezésre bocsájtott 94.150 sz. vagonba rakattak be a nyitott vagonokban lévő és időközben kiszáritott szönyegek, Kiss Béla kereskedelmi tanácsos szönyegszakértő véleménye alapján. A teljesen elrohadt és szakadt szönyegek kiselejtezettek, ne hogy a többet is elrohassák. Átrakás után a vagon mint két oldalú olomzárral lezárstott. A kiselejtezett szönyegek nyitott vagonra rakattak.

Kmf.

Kiss Béla s.k.
ker. tanácsos

Biró Vilmos

Dr. Mingovits István s.

GJ

Felvétetett Werfen vasútállomáson 1945. évi június hó 6-án.

Jelen vannak alulirottak:

Dr. Bocskor salzburgi amerikai megbizott kérte jegyzőkönyvbe foglalni Galambos Gyula zászlós szállítmányával történteket.

Galambos Gyula zászlós a hozzáintézett kérdésekre előadja:

Bécsben a tábori rendészettel teljesítettem szolgálatot. Tudomásom van arról, hogy egy szállítmányrészleg mely állt egy vontatóval, 2 teherautóból, 2 személygépkocsiból és állami vagyont szállított az oroszok átkaroló mozdulata folytán nem nyugatra, hanem Bécsnek vette az utirányt. Bécs előtt a németek az utánpótlás biztosítása végett el akarták venni és a szállítmányt az uttest szélre akarták rakni, tekintettel arra, hogy a szállítmány mit tartalmaz.

Ezkről jelentés téve a szállítmányt meg akartuk menteni, ugyanis tudomásunk volt arról is, hogy németek tábornokokat, ministereket, polgári és katonai egyéneket kiraboltak, a parancsnokomtól Olchvári vezérőrnagytól parancsot kaptam, hogy a szállítmányt kutassam fel és kísérjem el rendeltetési helyére Bad-Halleinba.

A szállítmányt a bécsi Rossauer kaszárnyába hozták be, ott a parancsnokságot a szállítmány felett átvettettem és f.é. április 1-én indultam Linz felé.

Bécstől 15 Km-re egy előttem ismeretlen magyar alezredes megállított és kijelentette, hogy átveszi a szállítmány felett a parancsnokságot, s amennyiben nem teljesítsem parancsát, revolverrel fog kényszeríteni. Jelentettem neki, hogy felsőbb helyről kaptam parancsot a kíséretre és ezért az alezredes ur parancsát nem áll módomban teljesíteni, erőszak esetén erőszakkal leszek kénytelen válaszolni.

Április hó 2-án Amstettenben a Volksturm katonái, német sorkatonasággal karültve a szállítmányt megállították és a fegyvereket elvették.

Amstettentől 16 kilométerre elfogyott az üzemanyagunk, az egyik lemaradt tehergépkoci nyomtalanul eltűnt, az irások azon a gépkocsin voltak, kocsikat a szállítmány biztosítása végett levonatattam az utról, a kocsikat alcaztam, a lánckat elástatam. Feladatom ezután az üzemanyag biztosítása és üzemanyok beszerzése volt. Kutatásaim során Peters községben Pünkösti magyar századosossal találkoztam, aki összekötő tiszt volt és vele Both német táborni parancsnokságára mentem, elmondtam a történteket és kérést terjesztettem előzzel, hogy Szállasi nemzetvezető podgyászát szállítom. Nem hitték el az általam előadottakat és mint orosz kímet 24 óráig őrizetben tartottak. Pünkösti százados azon igazolására, hogy engem ismer és a személyemről és az általam előadottakért felelőséget vállal, engedtek szabadon és adták ki a most feláratott igazolványt, mely szerint én Szállasi podgyászat szállítom Bad-Halleinbe. Üzemanyagot magyar alakulatuktól szereztem fehérmentírkért, őránként 115392

Ennubé április hó 9-én érkeztem, ahol a náci párttagok a magyaroktól minden elszedtek, benőinket egy kaszárraudvarba bevittek és ott a szálitmányt járművekkel együtt elakarták venni. Az előbb említett igazolványt nem utattam és hosszas veszekedés után a most felmutatott igazolvány szerint a törvább utazásra engedélyt kaptam.

Az elírott szállitmányt nem mertem teljes egészében magammal hozni ezért csak egyes lánkokat rejtettem el a kocsikon. Ennsból tovább menve Linz 11 km.-re a nálam lévő lánkokat elástam a kocsikat rejtettem és visszafordultam az elrejtett szállitmány részlegért. Azért kellett így cselekednem, mert tudomásunkra jutott, hogy a párt tagok még azokat a szállitmányokat is elköbozzák melyek Himler írásával voltak ellátva. En vitéz Anesini Győző vezérőrnagygyal Linzben kerestem az érintkezést és töle egy különleges írásokkal gépkocsit kértem. A vezérőrnagy kérésemet teljesítette gépkocsit és üzemanyagot adott. Ejszaka folyamán visszamentem az elírott lánkokért, Ennsben ujból igazoltattak és még ugyanazon nap éjszaka a szállitmányt egyesítettem.

Közben az üzemanyagunk elfogyott német alakulatuktól és gyáraktól szerzett üzemanyaggal Salzburgtól 8 km-re jutottunk el ahol Hallebront innen terrel találkoztam aki közölte, hogy Toldi ezredes hollétéről Salzburgban Rák Kovszki konzultál vagy Wessenmaier követtől kaphatók felvilágosítást. A német követ a most felmutatott nyílt parancsot adta és utasított, hogy Halleinben keressem fel az osztályvezetőt. Halleinban Toldi ezredest már nem találtam a német bűnögyi rendőrség leakart tartóztatni s miig ők a német katonai hatóságokkal keresték az érintkezést, tekintettel arra hogyén nekik ellenszegítem Salzburgnak visszafelé megszöktem. A rendőrség elém telefonált, bevittek Salzburg mellett egy őrhelyre ott igazoltattak. Szabadulásom után eljutottam Grabensteing s ott a müncheni főkonzulátustól üzemanyagot és írásban irányítást kértem mert a németek minden segítséget és támogatást megtagadtak.

Az üzemanyag kérést megtagadták, végül egy magyar katonatiszt kaptam benzint. Igy jutottam el Kufsteinig ahol az üzemanyagon ujból elfogyott és így kénytelen voltam az értékeket ismét elásni. Salzburgban Wessenmaier dékkbe irányított, közölte azonban, hogy esetleg Toldi ezredest Hopfgartenbe megtalálom. Ezekután gyalog Hopfgartenbe mentem ott Avar polgármesterrel felvettetem az érintkezést, tőle üzemanyagot kértem és kaptam. Irányításon iránt kérálnemre Avar közölte velem az általa észlelteket a mentett vagyon törvénben és azt a tanácsot adta, hogy nek Toldihoz, hanem a szerelvényhez vonuljon. Igy azután én a gépkocsikkal éssszállitmányaival Hopfgartenbe vonultam be. Akkor érkezett meg a vonat katonai parancsnoka Balogh János csendőr császáron St. Antonból, Toldi ezredes parancsára a külön jegyzőkönyvben foglalt számon mennyiségi lánkokat átvette. A többi lánát Avar polgármester a vagonokba rakta. A gépkocsikat Hopfgartenbe a menekült SS katonaság lefoglalta. Az elszállított teherautó Halleinba Toldi ezredeshez csatlakozott.

Alulirottak igazoljuk a fent előadottak valódiságát.

Dr. Avar László s.k.

B. RÓ VILMOS S.K.

Kmf. Légrádi László sk. honv. Galambos Gyula

GÁSPÁR György sk. förfiz.

t. slt.

43
J e g y z ő k ö n y v .

Felvétetett a Werfeni vasútállomáson 1945. évi junius hó 12-én.

Jelen vannak aluirottak:

Dr.Avar László polgármester megjelent Dr.Mingovits István és Biró Vilmos által lakott vagonnál és bejelentette a következőket:

A városból lefelé jövet a Salzach kis hidján jöttem keresztül és a hídon egy vörös köves és minden valószínűség szerint kicsi brilliánsal díszített függő részű arany fülbevalót találtam.

Felkérte nevezeteket, hogy a fülbevaló tulajdonosát igyekezzenek megtalálni és részére a fülbevalót visszaadni.

Megőrzés szempontjából a fülbevalót egyidejűleg Biró Vilmosnak áta-

ttam.

Kmf.

Dr.Mingovits István s.k.

Biró Vilmos s.k.

yad vashem TR14/24

115394

Nyilatkozat:

Dr. Avar László polgármester ur kérésére kijelentem a következőket:
1945. évi március hó 31-én amikor az örtékek szállításának Ausztriába való elszállítása kezdődött, odajött dr. Avar László polgármester urhoz egy régi idős orvosság és közölte, hogy valamit magyar miniszterium részére tárni modon két üres vasuti kocsit bocsásson rendelkezésre, ha másként nem, akkor az örtékek szállításáért ki kell rakatni, ami nem a legértékesebb és így kell helyet illeszteni üres vasuti kocsit rendelkezésre bocsátani, miskóp erőszakkal ök intézkednek. Avar polgármester ur dözöváltás után a parancsnak engedelmeskedve kijelentette, hogy két porcellán és vegyes áruval megrakott vasuti kocsit hidirít az örtékesekkel visszatartása mellett. Avar polgármester ur mintegy 100 embert kivádolt a kirakodás foganatosítására és angem bizott meg a kirakás irányításával. En kijelentettem, hogy az emberek odarendelese és parancsolással biztosan meg más valakit, mert parancsonat nem teljesítik. Így kirendelte Nagy Gábor csendőrhadnagyot.

Az egyik kocsiból a porcellán árut a vasut állomáson a karbidekraktár mellé raktuk ki, volt köztük egy láda használhatatlan vegyes óra. Erről, hogy a vasuti kocsi ba milyen fontosabb illetve értékesebb árukat tartottunk viszza, jegyzéket készítettem. A másik vasuti kocsi kirakásánál az emberek kezdték elszállítani, mivel Nagy Gábor Csendőrhadnagy is elment. A kocsi kirakását sürgették. Mivel az utasítás úgy szól, hogy a kirakandó árut a német SS katonák veszik át, kértem őket, hogy az így részükre átedt árut rakják ki a vasuti kocsiból, mert a magyar katonák között csak Sashalmi tüzérszakaszvezető és 2 tüzér maradt ott. A német katonák a rendelkezésükre átedgett árut kidobálták a vasuti kocsiból. A gyűlikető tömeg pedig kapkodta szájjel. Az értékesebb árukat visszatartottam a vasuti kocsiban, mielől szintén jegyzéket készítettem. Féltve, hogy az egybegyült tömeg szerzési vágya átterjed a vonatra is, a szervelvényt lehuzattam távolabb eső helyre.

A miniszterium bekülfözése és a szervelvény összeállítása közben részeg lyilas katonák felszólítottak, hogy a szervelvény tartalmából legalább jó pár órát kerneki, mert másnál is tudnak szerezni. Fegyver van nálunk. Ugy tudom, hogy Avar polgármester ur a zavarok elkerülése miatt kérésüket teljesítette is. Közben a vasuti mozdony előtt keletkeztek zavarok. Avar polgármester ur oda ment intézkedni és kiedte a parancsot, hogy 10 percen belül indulunk.

Az őrség utolsó pillanatban saját holmiját rakta és rendezte úgy, ahogy tudta. Lelki állapotuk is zavart volt, mert Ercse Sándor pénzügyőri biztos kijelentette, hogy aki nem jön a szervelvénnyel németországhoz, azt azonnal kérheti vissza. Ilyen körülmények között hagytuk el Brennbergbányát 1945. március 17. 20 órakor. Dr. Avar László polgármester ur kérésére négy bizonyítom, hogy a vonatszerelvénnyel Brennbergbányáról való elindulás után mintegy 3-4 km. távolságra megállott, hogy miért nem tudom.

Pongau, 1945. évi július hó 24-én

Molnár János s.k.
pénzügyőri szemlész.

Yad Vashem TR14/24

Hozzám feltett kérdésekre előadom, hogy a legutóbbi Magyarországon teljesített állomáshelyem Fehérgyarmat, Szakmár megye volt. 1944. október 18.-án a kiürítési kormánybiztos től parancs érkezett, amelyet részemre Szölösi pü. ig. ur irásban adott át, hogy azonnal induljak a Dunántúlra és pedig Kőszegre. Az akkori sávaros időkben és közlekedési nehézségek folytán egyenesen Kőszegre jutni nem tudtam. Megemlítem azt, hogy én az átvett parancsot október 20.-ig szabotáltam, látva a helyzetet minden el akartam követni, hogy a kiadott parancsot ne teljesítsem, de sajnos ez nem sikerült. A felügyelő főbelötte magát, a pü. igazgatóm állandóan a német tisztek között forgott és ezáltal az én helyzetem is veszélyessé vált, tehát kénytelen voltam 20.-án éjjel utnak indulni, illetve 21.-én d.u. 15 órakor, először Mátészalkára érkeztem. Mátészalkán a németek jelenlétében a magammal vitt ingóságokat be kellett rakodnom és utnak indulnom dunántúlra különböző állomásokon jelentkeztet szolgálattételre, míg végre Zircen megálltunk, ahol tudomást szereztem arról, hogy a női pénzügyörök akár hol jelentkezhetnek szolgálattételre, tehát a zirci főbiztosnál jelentkeztem, aki azonnal beosztott, illetve utasított, hogy a Zircen tartózkodó nemzetvagyoni őrzésre /Obányán/ kirendelt dr. Z. Kiss Ernő pü. ig.-nál jelentkezzem. Nevezett igazgatótól nyomban beosztást kaptam Gara pü. tanácsos mellé, és a feladatom az volt, hogy az ott már előre elkészített és bevagonirozott nemzetivagyont bombáljam le és az alámrrendelt 8 pénzügyörrel kisérjem a rakományt Brenbergbe. Ez meg is történt. Brenbergbe érkezésém alkalmával egy nyilas államtitár, mely valamelyik miniszteriumot képviselte várta ezt a rakományt és az államtitkártól azt az utasítást kaptam, hogy a vagonokkal térjek ki egy vak vágónakra pásztázzam azokat el faággal és várjam be dr. Toldy Árrád csendőr ezredest, aki ezeket át fogja venni. A csendőrezredes megérkezésékor utasítást adott, hogy a szerelvényből két három vagonot huzzunk ki három km. távolságra kirakodó területre, ahol egy bizottság voit teherkocsival, azután a legnagyobb ellenőrzés mellett az árut át raktuk a vagonból a teherkocsira és innen egy közelfekvő fürdőhelyek a megfelelő helyiségeiben a szállítmányt beraktároztuk. Az átvevő bizottság élén ott volt dr. Z. Kis Ernő p.ü. ig., Gara pü. tanácsos és még többen. Utána ugyanilyen tételekben a többi vagonokat is kiraktuk. Számszerűleg összesen 25 vagon volt. A fürdőhelyre való odaszállítás legjobb tudomásom szerint azért történt, hogy ott sz aranyat és az ezüstöt külön válasszák, az egyéb ingóságoktól. A kiválasztás után az aranyakat kis ládákban ovóhelyre helyezték el, míg az ezüstöt és a többi ingóságokat visszarakták a vagonokba, amit én megint leblombáltam, tekintettel arra, hogy ennek a feladatköré kizárálag hozzá tartozott. A visszacsomagolt vagonokat Brenbergbe vissza szállítottuk a vagonra, s ott örizet alá vették, az összes vagonokat, amelyeket pénzügyörség, tüzörség és csendőrség közösen látott el. Ez alatt az idő alatt, ezenkívül még különböző helyekről érkeztek hasonló vagonrakományok, amelyek ugyan ilyen kiválogatáson mentek keresztül és a végén ugyan ilyen felügyelet alá kerültek. A szortirozás időtartama ugy folyt le, hogy egy vagonnak a kiválasztása k. b. kó napot vett igénybe, tehát ez eltartott kb. f. év március 27.-ig, amikor az egészet befejeztük. Március 30.-án elindultunk az egész szerelvénnyel Ausztriába, de csak Böcksteinig tudtunk haladni, mert ott már a helyzet veszélyessé vált, s így a szállítmány parancsnoka dr. Ávar László állítólagos zentai polgármester az ottani üzletvezetővel megállapodott abba, hogy az egész rakományt elrejtik, ami ugy történt meg, hogy az egész szerelvényt betolták egy alagutba. Itt kb. 12 napig állomásztunk, míg további parancsot kaptunk. Ezen időn belül kb. megérkezésünkkel számított hétkor rá odaérkezett egy amerikai konzul és parancsot adott nekünk arra, hogy tovább őrizzük a rakományt, stó amerikai erőstést is kaptunk, azzal az utasítás kiegészítéssel, hogy ha oda németek érkeznének a rakomány elszállítására, ugy minden kimélet nélkül a legnagyobb ellenállást fejtünk ki, de erre nem került sor. 12 nap mulva megérkezett az amerikai bizottság, kiknek parancsára és jelenlétéükben a kocsikat kihuzattuk az alagutból és felbontottuk, mire az ő bizottságuk egyes ládákat felbontottak és megnézték, hogy tényleg mi a tartalma.

utána vissza zártam s leblombáltam és azután az egész szerelvényt, illetve az összes vagonokat Werfenbe irányították, s ott még 3 hétag az amerikaiakkal együtt öriztük a vagonokat.

Megemlítem még azt, hogy a Brenberggel való elindulásunk előtt az ott kiválasztott és ovóhelyen elhelyezett aranyhak egy részét, helyesebben mondva egy töredékét visszahelyeztük szét osztva vagonokba és elrejtve az egyéb ingóságok közé, míg az ottlevő nagyrészt, amelyben az aranyékszereken kívül a drágakövek is szerepeltek, azt az én jelenlétében a Toldy ezredes parancsára, külön teherautókon Bayruthba irányítottuk és ezeket a szállítmányokat, személyautón maga Toldy ezredes, Kireger tüzérhadnagy, s Ercse Sándor pénzügyi biztos kísérte el, ezenkívül a teherautókkal a teljes örségvölt vegyesen 15 személy.

Werfenben július 19.-én az előbb említett szolgálatomat befejeztem és akkor azt az utasítást kaptuk a rakományáttevő amerikai bizottságtól, hogy most valamennyien menjünk Altmarkba, és az ott lévő szerelvényt, mely általában a menekülteket hozta volna vissza Magyarországra, azzal együtt jöjjünk hazára. Ebből azonban semmi sem lett, mert Altmarkba való megérkezésünk egy fogolytáborba kerültünk 85-öd magammal, ezekben szerepeltek a rakomány megörzésénél szolgálatot teljesítettek és azok családjai. Werfenben az elindítás előtt az egész örszemélyzetből kiválasztották a hűtlen csendőröket és tüzéröket és egy másik fogolytáborba irányították. Altmarkban kb. három hetet kellett eltöltenünk amiatt, mert szállítósképes szerelvényt nem kaptunk. Három hét mulva kiadtak egy parancsot, hogy vagonoirozzunk, mert megyünk hazára, ami meg is történt, de sajnos nem hazajöttünk, hanem Salzburgba kerültünk egy lengyel fogolytáborba és ott voltunk egészen szeptember 12.-ig. Szeptember 12.-én Salzburgban kaptunk ismét egy parancsot, hogy most már végérvenyesen csomagoljunk és megyünk hazára, ekkor elindultunk és Komáromig eljutottunk, ahol az összes férfiakat vagonokból leszállítottuk igazoltatás végett, így kerültünk Komáromba, ahonnan 19.-én étkisértek a Buda Déli internálótáborba. Ohnan október 2.-án kísértek át a Politikai rendőrséghöz.

Felelőségem tudatában kijelentem, hogy semmiféle politikai pártnak soha tagja nem voltam, illetve kívülről anyagilag sem támogattam, illetve értekezleteken sem vettet részt, még magán térságokban sem, ellenben bizonyítani tudom azt, hogy 1919-ben a komun alatt, mint vörös vacsora Szolnokon teljesítettem szolgálatot, ahol az állomásparancsnok egy Kun nevű elvtársa volt. Minthogy szenvedélyes horgász vagyok újságokat, csak szorványosan olvasgattam, feleségem pedig az "Uj Időkre" fizetett elő.

A rakománynak Magyarországról való elszállítását megakadályozni soha nem állott módomban, egyszer azért, mert a szállitmányt kisérő örszemélyzetnek, magasrangú parancsnokai voltak, másrészt pedig ha bárhol állomásoztunk volna feleslegesen, vagy tudatosan, úgy kitettük volna magunkat annak, hogy egy nagyobb nyilas csapattal találunk volna magunkat szemben, amely nemosak az örszemélyettel került volna összekötöttében, hanem esetleg a rakományt is kirabolta volna. Itt azonban szerethnem elüterjeszteni azon kérésemet, hogy amennyire erre möd nyilik, úgy bármikor a külügyminisztérium további szolgálataimat vegye igénybe, mert az amerikaiak annak idején kijelentették, hogy ez a rakomány teljes egészében visszakerül Magyarországra, mert egyéni tulajdon és ezt nem tekintik zsákmánynak. Mint pedig az emlékezőképeségemnél fogva, bármikor felvilágosítást tudok adni, az ott látott ingóságokról, valamint azok felismerésében is, tehát szerethnem ebben képességeimet továbbra is az állam szolgálatába állítani. Végül pedig először, hogy az egész idő alatt még én a rakomány kísérőt a szolgálatában élőttam közvetlen tudomásom arról nincs, hogy a kisérő személyzet, vagy parancsnokai közül a vagonok kibontása alkalmával valaki valamit eltulajdonított volna, azonban Tirolban Hofgartenben az erdőben elbújt német SS.-ek egyszer egy ükázt küldtek a parancsnokunknak azzal, hogy ha aznap este 8 óráig a rakomány őrizetét nem hagyjuk el, úgy akit ott fognak találni azt mind felkoncolják. Erre mi nem távoztunk el, hanem tényleg megérkezett két SS. katona, amely tiszti rangot viselt és a mi pa-

Győrnyei

letőleg a Vöröskereszt nem jelentkezik az ott összegyűjtött áruk átvétele végett, ugy az egész összegyűjtött készlet nemre való tekintet nélkül a nyilaskeresztes párt kerületi csoportjának adundó át, átvételi elismervén ellenében. Az ingóságok elszállításáról, illetőleg felhasználásáról, ettől kezdve a párt fog rendelkezni. Ezt a telefonrendelkezést kérésére Turyóczyi írásban is megerősítette, azzal, hogy ezt a rendelkezést ó belugymintisztertől kapta, ezen nyilatkozatot azon hal megmutattam helyettesemnek Dáraányi Rezső miniszterhelyettesnek és Szűcs Ernő közzé bocsátott irodatiszthely, aikik emlékezetem szerint aláírásukkal még is erősítették.

December 7.-én kaptam Szkf. A rendelkezést ~~xxxtm~~ arra vonatkozólag, hogy áthelyeztem a Zsidóvágyon Kormánybiztosághoz és még ugyanazon nap dátummal kaptam onnan az írásbeli rendelet, mely szerint tartozom Budapestet elhagyni és a Kormánybiztosággal kitelepülni. Ez meg is történt és 8.-én délután teherautóval Sopronkövesdre indultam el, cca. 12 órával együtt. Azon a teherautón, amivel én Sopronkövesdre mentem, azon egy nagyobb lada értéköt vittek, amelynek tartalma pénz, ékszer, óra, és különféle értéktárgyak, amelyek állítólag onnan származnak, amit a gettona való behurcolás előtt a Klauzál téren a nyilaskörösszeszedtek. Ernek a ladaértéknek a sorsa az lett, hogy Sopronkövesden számválogattak az értéktárgyakat és felleltároztuk, egy része Toldy ezredes által megállapított értékben megtérités ellenében karácsonyi előtt a katona-ság között szét lett osztva, a másik része pedig Brenbergbányára továbbítatott, míg a pénzt befizettük a postatakarékpénztárban zsidóvágyonok csekkzsímlára. Sopronkövesden volt a hivatali adminisztrációs része, aholnan megindítottuk a hivatali ottani vezetőjével dr. Ávar Lászlóval. Zenta város volt polgármesterével a közületek elszámoltatását. Az elszámoltatás során a nyilaskeresztespárt, főispánok, polgármesterek stb. minden felszólítást kaptak, aminek eredményekép cca. hat héttel azzal csökkenőtől több mint 200.000 millióval való felemelkedése volt a postatakarékpénztár pénzüllományának. Hivatalosan sem tudomással, sem közreműködéssel nem rendelkezem a bankokban és egyéb helyeken tárolt zsidóvágyon értékek összeszedéséről, azonban a hivatal tárcaimmal folytatott beszélgetéseimből értesültem arról, hogy December elején Pálvolgyi Kormánybiztos kiadott rendelkezése alapján igazolvánnyal elítélt tizennyolc megjelentek a bankokban, ezeknek az értékeknek az összeszedésére, amit azután átvétel után felvittek a várba az állampéntárhoz, ott kerültek ezek becsomagolásra és onnan aztán, hogy ~~xx~~ teherautón e vagy vonaton, de Óbányára kerültek. Kijelentem, hogy az Óbányáról, illetve Brenbergbe irányított örszemélyzethez, vagy kiválasztott bizottsághoz én kirendelve nem voltam, azokhoz nem is tartoztam, hanem kizártam, az adminisztrációs szervezetben tartoztam.

Sopronkövesden történt egy alkalmossal az, hogy Toldy ezredes leötött, hozzáink érdéklődni aziránt, hogy mivel az ellenseg közeledik, hogyan volna lehetséges járni, hogy az elhozott értékeket kellő biztonságba helyezzük. Erre én, ~~dr.~~ Ávar László polgármester és dr. Toutteniju Tibor Salgátarjáni bányakapitány helyettes köztünk lévő előzetes beszélgetés alapján azt a javaslatot tettük, hogy Brenbergbányán, egy elhagyott tárnból volná a legjobb az értékekkel beszállítani és azután a tárna bejáratát felrobbantani., enzel elérnénk azt, hogy az értékek az országban maradnak, másrészt pedig azt, hogy csak hivatalos szervek nyilhatnak hozzá, mert a feltáras hosszabb időt vesz igénybe. Toldy akkorban hajlott is ezen megoldás felé, de mégis említette, hogy magasabb körök parancsát tartozik teljesíteni. Március utolsó felében meglepetéssel hallottuk, hogy Toldy az értékeket úgy látszik elkívánja szállítatni, mert ilyen formában rakatja a vagonokat. Többször intéztük hozzá kérést, ~~Ayer~~ dr. Ávar után, azonban felvilágosítást nem kaptunk, csak azt tüntük, hogy Toldy az egész hivatalra vonatkozólag megcsináltatta a kitelepülési iratokat, mely Ausztriába szállott.

Hozzám feltett kérdésekre előadom, hogy a Pénzügyigazgatóságnál a Székesfővárosban a behajtási osztályon teljesítettem szolgálatot. 1944. július 10.-én Kozocsa Mihály Szf. pénzügyigazgató utasítást kaptam szóbelileg, hogy tekintettel arra, hogy az elnöki osztályunk keretében működött zsidóvagyonok szervezete nem váltotta be azt az iramot és azt a feladat megoldását amit rájuk biztak, így tehát engem bizott meg azzal, hogy egy teljesen külön osztály megszervezésével állitsam fel ezt az osztályt egy erre kijelölt három szobás helyiségen. A feladatkörökhöz tartozott elősorban az, hogy a zsidóvagyon irányításra kijelölt kormánybiztosa által kiadott rendeleteket végrehajtsam, illetve azoknak a végrehajtásában intézkedek. Ezen becszta semmét előzőleg ~~mázzkxxxx~~ Kiss Dezső főtanácsosra akarták kiosztani, de ő a hangszál-betegségére való hivatalozással ezt nem vállalata és így nékem kellett ezt vállalni. Arranézve, hogy e megbizatást magamtól távoltartsam semmiféle kisérletet nem tettek, mert a pénzügyigazgatósági tiszttiselők között olyan hírnévnek ūrvendten, hogy én mindenütt használható vagyok. Bár éreztem ennek az utasításnak és rendelkezésnek minden irányú törvénnytelenséget és igazságtalanságát mégsem tudtam az ellen tenni, hogy a megbizatásomat el ne fogadjam.

Kijelentem felelőségem tudatában, hogy én semmi néven nevezendő nyilas, Nemzeti szocialista, vagy Hungarista mozgalomnak párttagja nem voltam, ezt anyagilag sem támogattam; sem nyilvánosan, sem magántársaságokban olyan helyen részt nem vettettem, ahol ezt a szellemet vallották és értekezletet tartottak. Még a Gömbös Gyula miniszterelnöksége alatt a Népnek 1-1/2 évin tanja voltam., ugyanis onnan azért váltam ki, mert egy országgyűlési képviselő választás előtt felrugták a kerületi jelöléseket, amihez bizzalmam volt és a központi jelölteket választatták meg. Külföldi kapcsolataim sem vállalat tekintetében, sem rokonságban nincsenek, kivételt képez az, hogy anyámnak három testvére Zágrábban élt, hogy élnek e még nem tudom.

Állandó előfizetője az Új Magyarségnak voltam, példányonként pedig a 8 órai újságot vásároltam meg.

Semmi olyan vállalatnak, amely hadiüzem volt, vagy a háború alatt alakult érdekeltséget nem vállaltam és ott semmiféle tisztséget nem töltöttem be. Kft.-ék vagy rt.-nél szintén sehol semmiféle tisztségem, vagy érdekeltségem nem volt.

Visszatérve az itteni működésemre előadom, hogy a feladatkörökhöz tartozott az, hogy a visszatartott zsidóvagyonokról leltárokat vétessek fel, illetve azoknak egy egy példányát beszolgáltathassam, annak beérkezése után, amennyiben ezek még az előírt határidőn belül nem futottak volna be, hogy azok hozzá nyilvántartás végett befussanak, ~~xxxxxx~~ ~~xxxxxx~~ a várostól kértem az összegyűjtendő vagyonok tárolása részére helyiséget, gondoskodtam gyűjtőbizottságok összeállításáról és azoknak megfelelő nyomtatványokkal való ellátásáról, ezeknek utasítást adtam leltározásra, illetőleg a már előzőleg leltározott ingóságok összegyűjtésére, amelyet azután köcsin elszállítottak a kijelölt tárolási helyre. Ezek a bizottságok azt az utasítást is kapták tőlem, hogy a tárolt ingóságokról hetenként egyszer részletes kimutatást adjanak, amelyre azért volt szükségem, hogy a nálam jelentkező igénylőket pl. Vöröskereszt, katonaság, vagy nyilaspárt igényeit ki tudjam elégíteni, ezek az igénylések azonban mindenkor a kormánybiztoságon keresztül jöttek, illetőleg az ő utasításukra történt részről az ingók kiadása. Az akkor akták, amelyben a kiutalás megtörtént azok a Szt István krt. 15. sz. alatti hivatal helyiségeben lévő irattárban megtalálható. A kiutalások megtagadása szintén nem álltott módonban. Hogy az összegyűjtött zsidóvagyonnal mi történt, arra csak azt tudom elmondani, hogy december 6.-án telefonon Turvölgyi Albert a zsidóvagyonok kormánybiztosítótól telefonon azt az utasítást kaptam, hogy értesítsem a gyűjtőállomásokat, hogy amennyiben a katonaság, il-

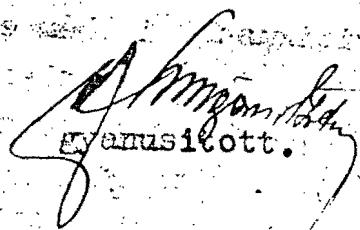
Folytatélagos jegyzőkönyv felvétetett 1945 október 20-án.

A hozzám feltett kérdésre kijelentem, hogy én a Zsidó-vagyonból a magam v. családom részére soha semmit sem vettet el, sem pénztért, sem anélkül. Azonban egyizben, amikor A Dr.Toldy intézkedésére árusítás volt, vettetem két kis gyerek kabátot és három drb. fémórát. Ezeket húzni azután élelemre cseréltem át. Egyébbként ez a többi tisztviselőnél is meg volt engedve. Állítom, hogy hivatali működésem alatt, amikor pesten a legkritikusabb időben engem az üldözöttek különféle kérésekkel felkerestek, úgy minden esetben minden előkötettem, hogy azokon a szerencséleknek segítsék. Erré vonatkozólag kérem kihalgtatni Dr.Bevégi Ferencz pesti főrabbbit, Dr.Szatmári Sándor pesti ügyvédet, Dr.Szász Alfrédöt, Dr.Jakab Miklós ügyvédet stb. 1944 decz. 7-én az illetékes Kormánybiztoságtól azt, értesítést kaptam, hogy a Pénzügy Miniszterium rendeletére áthelyeztek a kormánybiztosághoz további szolgálattételre. Itt még aznap megkaptam a kitelepítési parancsot, amelynek alapján másnap már elintéztettem Sopronkövesdre, ahol a hivatal adminisztratív ügyekben ténykedtem. Ezzel a ténykedésemmel kapcsolatban mely a Főispánokat, közséleteket és a Nyilaskezesztéspártokat is elszámolásra szöllította fel, a rendelkezésemre álló rövid idő alatt, több, mint kétszáz millióval növelte a 15780-as számu postatakarékpénztár cskszámánkat. H abár ez csak a megindulás volt. Ugyanis Molnár Tomás a Főispánoknak megelhetős ruvoárt adott a zsidó-vagyonok értékesítésére, akik tulajdonkép csak az én felhívásomra kezdték elszámolni. Ezeket a felszollításokat Avarral beszélgettük meg. Emlékezetem szerint a Zs. osztályt tőlem Dr.Darányi Rezső vette át, mik a pénzügyi ügyeket a Dr.Kozocska Mihály pénzügyigazgató rendelkezésére. H uszár nevű pénzügyi könyvszakértő vette át. Hogy a Zs. oszt. iratok hova lette azt nem tudom, de tény az, hogy elutasításunk előtt a Kormánybiztosághoz az iratok minden ott maradtak. Viszont a Kormánybiztoságnál tudomásom szerint az ottlévő iratokból naponként sokat elégették abban az időben. Engem a Kormánybiztosághoz azért helyeztek át, mivel Pintérffy Sándor helyettes kormánybiztosnak az volt, az elhatározása, hogy az ellenőrzést a belügyiek mellett, egy pénzügyi szakember lássa el. Ezt maga Pintér közölte vélem. Egyébbként kérem kihalgtatni Zachár ezredest, aki akkor a Honvédelmi Miniszteriumban a Német-Magyar katonaság között összeköttött tiszt v. olt, nevezettel azt kívánom bizonyítani, hogy én az Ö közbenjöttével akadályoztam meg a New-york kávéhásban elhelyezett és beraktározott Zsidó ingóságok széthurcolását, ugyanis a Személynök u. 21 és 25 számú ház pincéjének rektárát is, ahonnan már előzőleg a németlegierők parancsnoka a perzsa szönyegeket és ezt is nemuket vitetett el, de ezeket én visszahoz attam.

Yad Vashem TK14/24

Még azt kívánom megjegyezni, hogy az árusításokra vonatkozólag Dr.Toldy intézkedett a saját hatáskörében, ö. állapitoit meg az árakat a 3900-as rendelet alapján, de nagyon olcsón. Visszatekintve arra, hogy a megbízásomat miért nem hárítottam magamtól el, erre az árásztom, hogy ezt nem tehettem, mert ez reámnézve egy fejelmieljárás volt volna maga után azért, hogy felettesem rendelkezését nem hajtottam végre.

Eljárási újratörvényszék
szakértőműködő

Györgyi Szabó
gyakorlott.

NASA APPROVED
[Handwritten signature over the text]

115402

A MAGYAR KORMÁNY MINIBIZOTTJAIHAK,

Salzburg

A zsidók vagyonjogi ügyeinek intézésével dr. Turvölgyi Albert miniszteri osztályfőnök, majd államtitkár volt mint kormánybiztos megbízva. 1944. évi október hó 15.-e után est a hatáskört dr. Toldi Árpád szkvi. csendőrezredes volt székesfehérvári főispán vette át.

A Turvölgyi által az ország különböző részéről összegyűjtött értékeket először Obdányára, Zirc mellett szállították, majd innen Toldi rendelkezésére Breinberg bányára vitték.

A kiadott jogszabályok a kormánybiztos jogkörét szigorúan meghatározták. Toldi hatásköre sem lett nagyobb, mint Turvölgyi által.

A kormánybiztos hatásköre csak az értékek összegyűjtése és biztosítása volt, értékesítés cseppán a rendcletekben meghatározott keretek között volt lehetséges.

Tudomásunk szerint zsidó tulajdonban volt értékek lettek még készegre, Sopronkőhidára és a művészeti ügyek kormánybiztosára által, általunk ismertlen helyre szállítva.

Toldi a vagonokban törölt értékeket vagononként kifizetett Breinberg bányára - a Bányafüzdő épületébe, - elrendelte és vagonatártotta a tárgyak neménkénti szétválasztását.

A hivatali Sopronkövesdre lettünk kitelepítve, napjánban az eljövételre határosított utasítást kaptunk, Toldi kijelentette, hogy az elmenő vonakodókat hazáraulónak tekinti és így fog velük szemben eljárni. Sopronkövesden a hivatali ténylekedés számvonalában minden Toldi rendelkezéséinek kiadányaiból a napi postai iktatásból és feldolgozásából állott. Toldi 5-4 hetenként jött le Sopronkövesre és ekkor adott rendelkezéseket, időközünként szónban telefonon is adott utasításokat. Nürögös esetekben, így az ott tartózkodásunk előtt mi mentünk fel Breinbergbányára 4-5 esetben.

Igy követlen tudomásunk nincs arról, hogy Breinbergbányán mit történt. Egységes intézkedéseket Toldi nilyon alapon és kinek a rendelkezésére adott ki.

Időközönként Turvölgyi államtitkárnak, s ki Sopronban volt, beszámoltunk a történetről felvilágosítást kérünk. Turvölgyi államtitkár a szétválogatás, a biztosítás, elhangolása, általában a vagon állagának kezelése és megörzése tekintetében aggódalmának adott kifejezést azzal, hogy a körülmenyeket a minisztertanács szóvá tette. Meggyezve, hogy a kormánybiztosuk nem a "guberális" hanem az értékek összeszedése és biztosítása a feleadata.

Minden esetben annyit megtudtunk állapítani, hogy a szétválogatás rendszertelenül, szakértők nélkül történt a tulajdonjogi kapcsolat teljesen megszűnt. Ezre a körülmenyre Toldi figyelmét ismételten felhívta, s ki kijelentette, hogy a háború meghaladtá azt a kérdést, hogy a kérdést a zsidók illétére nitelezőik kírtalanítást kapjanak, erre szükség nem lesz, csak méltányos esetben lesz majd csak szó követelések kiigényléséről. A szétválogatás után a visszaesemények s a vagonokba való visszarakás megállapításunk szerint rendszertelenül az állag értékének megörzése nélkül történt.

Nekszüntetésétől tartalmazó laddákat dobáltak a kocsikba, miközben a laddák egyrésze az általánosan a horne levő tárgyak megsérültek. A szégyagos vagonok fedelét nem elkerülhették, hogy a szégyegnek meg is kerjenek stb. stb. Részletes tájékoztatást a lakkosáról olvásunk.

115403

4

zúgyőri szemlész ad, aki az el járás ellen többször tiltakozott és ezért Toldi őt később elbocsátotta.

A szétválogatásnál nem állapították meg, hogy egy-egy csoport honnan érkezett, mit és hány darabot tartalmaz. Ugy a szétválogatás után nem készítettek leltárt, hogy egy lángra vagy kofferbe mit és hány darabot "hánytak" be. Ugyancsak nem volt arról sem számadás készítve, hogy egy vagonba hány szőnyeget rakottak be, csekközül mennyi volt gópi, magyar illetve keleti csomózott szőnyeg. Nem volt az sem nyilvántartásba véve, hogy Toldi nemes és nagy értékű képviselő arany nemeskő és ékszer tárgyaiból mennyit válogatott ásarakatott külön.

Toldi figyelmét ismételten felhívtauk, hogy a jelek szerint a háború hullámai az Ország ezt a részét is elfoglalva borítani, s azt a kovás értéket emít a vagonból eddig összegyűjteni lehetett, biztonságba kellene helyezni a szétrablás elől. Ekkor új közölte, hogy ilyen irányú lépéseket már tett és január felé személyesen is szemrevételezni fogja a kijelölt rakodási helyet. A kijelentésen kívül egyéb nem történt.

Igy következett el 1945. évi március hó 24.-e, amikor is telefónon sürjös rendelkezéseket kértem, mert a menekült német csapatok fejvisszatértségéből az összeomlás volt megállapítható, a magyarság menekült, mert így a németek részéről a teljes kirabla és a háború borsolásait akarta hikerülni.

Ismételt és többször ismételten Toldi március 26.-án óste megérkezett Sopronkövesdre, a kijelentetje "baj nincs, a háborút megnyertük," a betörés csak lokális sikérnek tekinthető, "benneinket a további maradásra utasított. A helyzet ezzel szemben óráról - órára rosszabodott" s minthogy adataink voltak arra, hogy az örvénye bizott vagon tekintetében hivatalnokiunknak külön célja van, a felelősség pedig benneinket is terhel 28-ára virradó éjszaka a tiszttiselőket gyalogmenetben kési podgyásszal elindítottak Brennbergbányára.

Nagyénktől egy némat teherautón 500 cigarettáért és pálinkáért tettek meg a tiszttiselők az utat.

Brennbergbányán bennünket megdöbbenéssel fogadtak, elhelyezésünkön gondoskoni sem akartak, osztályvezetőnk intézkedéseiből és magatartásából nyilvánvalóval vált, hogy tőlünk meg akart szabadulni.

A vonat akkor már ügyszólvan indulásra készen állott.

A raktárukban még dobáltak fel szőnyegeket és egüstöt tartalmazó lánkokat a nyitott kocsikra, és a tehergépkocsik megrakodása után azonnan lemaradt az anyag tartalmazó lánkokat a fedett kocsiba helyezték el.

Ekkor tudtuk meg, hogy Toldi az anyagnak Ausztriába Hallein-be való kimentését készítette elő, holott arról volt szó, hogy áz értékeket Brennbergbányán az olyik tárnyában helyezik el, sa tárniat berobbantják.

Március 29.-e mozdony hiányában kapkodással és berakodással telt el, a tiszttiselőkkel és családtagjaival 3 vagon részben szőnyeggel megrakott és utolag kijelölt vagonba helyezkedtünk el. Toldi úgy rendelkezett, hogy dr. Z. Kiss László pénzügyigazgató, Ercsé Sándor pénzügyi bírós, az anyag pénzügyi őrzője, dr. Zolnay Béla pénzügyi s. titkár valamennyi tiszt Nagy Gábor csendőrhadnagy kivételével - és a kijelölt örzeményzet az értékek egy részével gépkocsikon mennek.

Toldi habozott, hogy dr. Ávárral mit csináljon, mire a kijelentette, hogy a tiszttiselőkkel marad, nem meg külön úton. Erről Toldi a vonat vezetésével bíta meg azzal, hogy a vonat pénzügyi őrzője a célállomásra való beérkezésig Paulovits Illés pénzügyi bírós, az őrség katonai parancsnoka pedig Nagy Gábor csendőrhadnagy. A korábban is Ávárr rendelkezésére adott gépkocsit akkor átadta, Z. Kiss pénzügyigazgatónak.

Toldi rendelkezéseihez egyidejűleg átadták 1./ alatt csatolt nemzetközi megállapodás másolatát, valamint a valuta szétosztására vonatkozó jegyzőkönyv egyik példányát 2./ százal, hogy a valutát a vonathoz forrás küldeni. A valuták szétosztása folyamatban volt. Ávárral azonban az átvételt már akkor ismerte.

Toldi rendelkezésére a tiszttiselők között megdöbbenséget vált ki, mert a teljes vezetők menekülését láttak, kik maguk a legjobb biztosításban létező gépkocsikat vásztak el, s a gépkocsikat

elelmemel és értékkal jói megrakták.

Leltár és minden átadás nélkül a vonat anyagának mentése és felelősség ránk hárult.

Amint a tiszttiselők nem tetszésüket fejezték ki, úgy az örszemélyzet is zugolódott a tisztek eltávozása miatt. Toldinak ez tudomására jutott, mire kijelentette, hogy "aki eltávozik, vagy a parancsot nem teljesíti, főbe löveti".

Marcius 30-ra Vírágó éjszaka Toldi úgy intézkedett, hogy a gépkocsikat előre küldi, Avarral közölte, hogy Ö addig marad mig a vonatot elindítja. Ezután már vele többet nem találkoztunk, mert a reggeli órákban szó nélkül eltávozott, a 3./ alatt mellékelt levelet küldött amit d.e. 10 órakor kaptunk kézhez.

Délelőtt 11 órakor megérkezett a mozdony 4 német katonával a mozdonyt a Háborús Termelésügyi Minisztériumhoz beosztott Kleckner százados szervezte. Toldi által adott 2 aranyóra ellenében. Ezután a szerelvényt kezdték összesenmagolni, illetve összeszedni. A rendelkezés szerint a vonattal kellett vinni a Háborús Termelés Minisztériumának tiszttiselőit a Bányahatóság tiszttiselőit és munkásait, valamint azokat akiknek erré Toldi írásbeli engedélyt adott. A bányahatóság alkalmazottai 2 wagonba már be voltak rakodva, az üzemű parancsnok rendelkezésére ezután a konzum raktársait kezdték a kocsikba szállítani, amit a munkásság meg akart akadályozni.

A munkásság tudott arról is, hogy a gépkocsikon milyen értékeket vittek el, - hogy a vonaton milyen értékek vannak s kifejezetten adott annak, hogy a kifosztásukat meg fogják akadályozni. Az élelmiszerre valamilyen megállapodás létre is jött. A hangulat ázonban izgató maradt, ugyanis a nyilasokat napokkal azelőtt felfegyverezték, most meg a munkások kezdték szervezkedni és fegyverkezni. A hangulat kiöleződéshez hozzá járult az is, hogy a nyilasok a Casinó pincéjéből átvették és kifosztottak 500 liter bort. Italos és fejgyeres nyilasok körülvettek a vonatot, a mozdonyt két oldalt csőretöltött puskával körülfigyeltek, kijelentették fenyegetőzve, hogy a vonatot addig nem engedik el, amíg megfelelő értékeket nem kapnak.

A felelősség teljes egészében bennünket terhelvén viszünkkel kellett, hogy a reánkbizott vagyon rablás tárgyat ne képesse - mint ahogy az igen-sok helyen megtörtént - miért is a munkásság vezetőivel érintkezésbe léptünk és tárgyalásokat kezdtünk.

További rendelkezéstünk Tolditól az volt, hogy amennyiben Sopronból a Háború Termelési Minisztériuma részére nem érkezik köcsök, 2 wagonból részben ki kell rakni a porcelános lánkokat, a mozdonyval a vonat nem érkezett ezért Hellebront miniszter, gr. Markovits vezérkari alezredes, egy előttünk ismeretlen ezredes, Csillagi főhadnagy és többen az érdekeltek tisztek közül fenyegetőzden léptek fel, hogy amennyiben nem teljesítjük a kapott parancsot katonasággal kiszorítják a holmikat.

A porcelános lánkokat a karbid raktárba akarta Avaz elhelyezni azonban am ott lévő német tisztek azt megakadályozták, azért azutáb az egyik wagonból a porcelános lánkok karbidraktár elejére lettek lerakva, s a munkásság képviselőinek átadva, a másik wagonból a porcelánolánkok a vasut bejáratánál helyeztettek el. Nemsok idő tellett bele a nyilasok és az SS katonák a lánkokat feltörték a holmiból valózatni majd osztogatni kezdték. A nem porcelánnal jelzett lánkok a vonalon maradtak. A porcelán osztogatása teljesen elvonta a figyelmet a vonatról egy, hogy a berakodást sietteti lehatott s mire megjött a hír annak, hogy az oroszok 500-600 méterre vannak az Ilona skánától a vonat elindítására ki lehetett adni a rendelkezést. Közben a vonat őrségenek tagjai is előkerültek, akik 1.000 cigarrát használt a tisztek autóra nem férő poggyászat raktárakba a vonócskákban. A nyilasokat sikerkül lebörölték, parancsnuk kapott 20 darab használt römi zseborat, körülve lesz velük, hogy amennyiben továbbra is erőszakoskodnak lövöttet fogunk. Rendőrökkel jelentették meg az is, hogy a menekülni kívántak tömege elindított sajtorodott és a vonatot akarták elvonni. Napján 3 család és 2 férfit lett a vonaton elhalászva, akiket a hajónak fülepben erőszakolt és elikték.

115405

6

Időközben többen jöttek vissza autóval, azsal, hogy a Bécs felé vezető utakat is elértek az orosz csapatok, Brennberg bányáról kimenni ezen lehetetlenni, s így a zürzavar teljessé vált. Ezt a fejetlenséget használtuk ki arra, hogy a vonat elindítására a rendelkezést kiadtuk.

Az elindulás előzményeit röviden a fentiekben vázoltuk. Ebből kitüntög nem mutatkozott lehetőség arra, hogy a szerelvényt szabályos átvételi elismervény ellenében átszámlálva vagy átnézve vegyük át, annál is inkább, mert leltár legyártalán nem készült és így választani lehetett aközött, hogy a szerelvénnyt ott hagyjuk-e szétrabolásra, vagy megkíséríljük az értékek megmentését.

Amennyiben a vonatot sorsára bizzuk és szétrabolják azt az álláspontot elfoglalva, hogy leltár nélkül nem vesszük át s Toldi nem vállalta a felelősséget mi sem vállaljuk, ez esetben a felelősségre vonás kimenetele nem lehetett volna kétséges. Felfogásunk helyesnek bizonyult, mert a szerelvénnyt jelentéktelen áldozatok árán megtudtuk őrizni. Osztályvezetőnkre, hogy az első pillanatban nem számíthatunk beigazolást nyert, abból is, hogy dr. Zolnay jelentése szerint a gépkocsin levő értékszállítmányt a legelső aknatumadásnál szó nélkül ott hagyta.

Március 30.-án d.e. híre járt annak, hogy a vonat ellen merényletet fognak elkövetni, ezért minden figyelmünk arra koncentrált, hogy ezt megakadályozzuk, a kocsikat és a pályatestet figyeltük. A mozdony feljövetelekor a sin egy helyen meggörbült. A mozdony vezetőjéjelentése szerint ezzel a mozdonyval és nehéz szerelvénnyel kétséges lesz a lemenetek Agfalvára. A vonat elindulása előtt a kapcsolókat megnéztük, hogy nincs-e szétszakadva a vonat az olajszáztókat hogy nincs-e hőműk beléjük szóvra.

Hogy a mozdonyvezetőnek fütőnek és a beosztott 4 német katonának kedve legyen és ténylegesen segítségünkre legyenek, etettük és itattuk őket. Ez ugyan kockázatos vállalkozás volt, mert italos ember könnyen csinálhat szerencsétlensegét, de nem volt más megoldás.

Brennberbányától a vasuti pályatest erős lejtéssel és éles kanyarral visz Agfalvára. Abszerelvénny Brennbergbányától kb. 2. kilométerre távozhatott el, amikor a vonat egy kányarcód után váratlansul gyorsulni kezdett, ekkor vettük észre, hogy a 10.-ik kocsinál a szerelvénny ketté vált, az első rész gyorsan távozni kezdett a lejtőn, a hátsó része egy kis lassabodás után szintén rohanásba fogott. A két rész között a távolság 10 - 12 métere emelkedett, amikor a mozdonyvezető klabálásunkra a mozdonyt lefélezte és így kisebb rázkodással és útődéssel a merényletet meguszta.

Az utat Wienerneunstadtig nagyobb zökkenő nélkül tettük meg, célunk az volt, hogy a várható éjszakai légitámadás előtt Wienerneustadtot meghaladjuk.

Közvetlenül Wienerneustadt után a szerelvénny végére egy másik mozdonyt ákasztottak. Az első mozdony elindult, a hátsó mozdony állva maradt, nagyobb baj azonban nem történt, erős rázkódás haladt végig a vonaton s csupán az utolsó kocsi és a mozdony közötti tartóhorog szakadt ki. Ezután reggel 4 óráig vesztesélni kellett s utána ismét a rum segítségével, sikeresen elindulnunk. Aznap délután április 1.-én érkeztünk be Wilhelmsburg an der Traisbe. Wienerneustadtban a 4 német katonát leváltották, helyettük jövők legészen az összeomlásig velünk voltak, lényeges segítséget nyújtottak.

Az erőszakosan fellépő német katonai egyénekkel ők veszekedtek, a vasutasokkal igyekeztek megérteni, célunkat. Elsőműk pénzük nem volt, ezzel mi láttuk el őket.

Az osztrák vasutasok tudomására jutott, hogy értékek vannak a szerelvénnyen és ezért a vonat továbbhaladását akadályozták. A vonat kivételzettségen száma nem volt. Wilhelmsburgban belekerdőtök a vonat színnelküliségeben, ki jelentettek, hogy azt addig tovább nem engedik, amíg számat nem kap. A várakozás az egy órát meghaladta s így a szérvizet kivatkozással a mozdonyvezető a gépevel eltávozott, míg hogy amikor nehetünk volna, mert mozdonyunk nem volt.

Aprilis 2.-án mozdonyt kértünk, de nem kaptunk és minden igyekezetünk hiába volt. Az esti órákban a Wienerneustadtban megsérült vagonot rakattuk át és ázt lehagyottuk. Aprilis 3.-án St. Pölten bombatámadás érte, Avar Kleckner századossal az esti órákban ment be rendelkezést kérni. Señkivel sem tudtak összekötötést kapni. Bécsből azt a választ kapták, hogy senki sincs a helyén. Felsőbb rendelkezés hiánvalamint a bombázás miatt a továbbmenés lehetetlennek látszott.

St. Pölten ekkor teli volt menekülő kifosztott magyarokkal a katonaság lefegyverezték a németek. A Wiesenburgon keresztül jövő magyarok ugyan ezt a képet nyújtották. Az osztrák vasutasokkal két-ségesesett tárgyalásokba kezdtünk, óra és rum segítségével sikerült az őrzés és megtartás vonatkozó elhatározásunkat megértetni azzal, hogy ez az osztályoknak éppen ugy érdekkük mint a magyaroknak.

Figyelmeztettük őket, hogy súlyos következménye liss az egyestilt hatalmak részéről ha a menekülő német katonaság szétrabolja a menekülő vonatot. Erre megadták a vasutigazgatónak a címét, aki rajtunk segíteni tud. 6.-án reggel Avar és Kleckner százados bementek San Pöltenben a megadott címre. A vasutigazgató kérésonket teljesítette és délelőtt 11 órákor a szerelvény már bennt volt a St. Pölteni állomáson, ahol csak addig állt, amíg a kiküldöttek felszállítak és dohányt adtak le. A vonat anyagának mentése érdekében az osztrák vasutasokkal ugy állapodtunk meg, hogy a torlódások kikerülése végett egyenlőre műlévonatra terjünk le, így este 6 óra körül Visenbachba értünk.

A magyarok lefegyverzés miatt Ávar elrendelte, hogy a vonat őrsége fegyverét rejtse el, de ugy, hogy az szükség esetén készülhetbe álljon. Itt Wiesenbachban az esti órákban SS katonák ellenrejtették a fegyvereket, ordítva el akarták szedni. Az osztrák érzelmű csendőrség segítségével sikerült ezt megakadályozni.

Aprilis 6.-án reggeli órákban ismét ráméntünk a fővonalra.

Aprilis 7.-re virradó éjszaka az Amstetteni pályaudvaron késigránittal felfegyverzett SS katonák támadtak meg a vonatot. Márteket akartak szerezni. Erélyes fejleszünkre kijelentették, hogy csak Linsig akarnak utazni, a férfülkékben lettek elhelyezve és Linzig szállítva. Az anyaghöz nem tudtak hozzájutni.

A Salzburgi állomáson közölték, hogy az irányításuk megváltosa nem Bad, Halleinbe megyünk, hanem felsőbb rendelkesésre tovább visszenevezünk bennünket. Aprilis 8.-án reggel érkeztünk meg Hopfgartenba.

Itt vált előttünk ismeretessé, hogy az osztrákok kivánnak rendelkezni a vonattal s nem akarják kiengedni a határ mellé.

Sikerült velük megérteni, hogy egyptet skarunk a megörzésben és az átadásban teljesen egyek vagyunk. Ezután az osztrák vasutasok mindenben segítségünkre voltak, amikor lehetséges volt a vonatot alagu ba vitték, esetenként figyelmeztettek, ha készülődést észleltek a von ellen.

Aprilis 15.-án reggeli órákban megérkezett Halleinból Toldi Arpád dr. ösztályvezető. Az első rendelkezése az volt, hogy a XXI. tisztviselőknek és az őrszemélyzetnek nagy részét el akarta távolítani a vonatról. 6 láda aranyát Müller téglagyárosnak akart őrzés végett átadni. Ávar, Toldi ezen rendelkezéseit nem foghatatosította, az aranyátadását megakadályozta.

Ugyanekkor megérkezett 2 vagon szörmebunda Soprónköhidéről. Ebből egy nemesprém / perzsa / bundát 3.000 márkáért eladt Müller igazgatónak, 3 nemesprém bundát / perzsa / pedig családja részére adott ki. Közben Toldi személyi osomajjalnak egy részét vette ki az ólomzárral ellátott kosszból, a usyanakkor kész férfi és női ruhákat is vett ki a szállítmányból.

Aprilis 15.-én Toldi arra a parancsot tavoztott el, hogy Ávarnak a szerevénnyel háláktalanul kovatni kell őt. Ezért ő bennt volt az állomáftónknál is, mi kijelentette, hogy Toldi óhaját nem teljesíti, csak a mi kérésünkhez hálítat.

Toldi eltávozása előtt ugy intízkedett, hogy a vonat katonai parancsnoka Balogh János csendőr százados, atúzérség parancsnoka Grill Ernő főhadnagy akik szintén elmentek vele. A megbizatás tehát csak látyszólagos volt, ugy nézett ki, hogy a vonat sorsa az osztályvezetőt nem érdekteli. Mutatta azt is, hogy az ügyeket ismerő tisztről löinek elbocsájtása után közölte azt, hogy helyettük gróf Markovits vezérkari alezredes és Csillaghy főhadnagyot veszi alkalmazásba.

Toldi eltávozása után az állomásfőnökkel a vonat rendezését halogattuk, miközben Toldi által megbizott parancsnokok bennünket szabotáló kommunistáknak, proletárnak és Avart preli vezérnek nevezték. Fenyegetőztek, hogy az egész társaságot a Gestapónak adják át. Ez a helyzet tarthatatlanná vált, az állomásfőnökkel történt megállapodás után 3 vagonjukat 17.-én délután az Innsbruck felé menő szerelvényre reá kapcsoltattak. Igy megsza adultunk tőlük. 19.-én a légitámadás segített rajtunk, mert a Vörgl utáni vasuti hidat lebombázták. Ezután feladatunkat az képezte, hogy az egyesült hatalmak beérkezéséig és az átadásig a vonatot és annak anyagát sérhetetlenül védjük és órizzük meg. Voltak akik hangoztatták, hogy ezt a Sweizi határ mellé való menetével, mások szerint Bayor országba való vitelrel sőt mások elásással vélték az értékeket megörizni,

Alulirottak ugy döntöttünk, hogy a vasuti kocsikban őrizz-

ük meg az értékeket, mert a mozgási lehetőséget így tudjuk biztosítan

A német hatóságok részéről mindenhol a legrosszabb indu lattal találkoztunk, élémiszer jegyek kiadását keresken megtagadták. Az élelem kiutalását egyébként nem szorgalmaztuk, mert a figyelmet nem akartuk, magunkra terelni, ugyanis a vonatról sokat le széltek, azt állították, hogy a korena ékszernek is a vonaton vannak. Megnehezítette a helyzetünket az, hogy Kirchberg és Hopfgártén között egy nyilas szerelvény állott, élelemmel bőven elvoltak látva, malmásunk szerint nemes értékek is voltak nálok, lakásért az egyik nyilas főispán "napóleon arannyal" fizetett. Hopfgarten lassan megtelt kelet ausztriai menekültekkel az élemezés mind nehezebbé vált, a polgármester elhatározta, hogy még a meglévő és magyaroknál lévő élelmét összeszedi és a lakosság között szétosztja. Ugyancsak ő állandóan izgatott a vonat ellen, hangoztatta, hogy tele vagyunk élelemmel, holott a bányahatóság rendelkezett csupán élelemmel sőt élelemmel üzleteket is kötöttek. A polgármester urtól fennyelgetéssel és a nyugták szerinti ajándékkal sikerült is elhatározásra megváltoztatására bírni. Általában az volt a helyzet, hogy a légi és mély támadásokat a sors kegye folytan elkerültük, holott az angol szász gépek állandóan a fejünk felett jártak, előttünk - mögöttünk bombáztak. Ezt a körülmenyt ugy használtuk ki, mert a látszat mellettünk szöllött, hogy az egyesült hatalmak tudnak a létezésünkön túlják, hogy hol állunk, ezért a vonatra vigyázni a vasutasoknak és a lakosságnak épp ugy érdeke mint nekünk, mert erőszakos oselek-mény megengedése esetén a megtorlás nem lesz kétséges. Ebben az időben létezett már az osztrák szabadharcos mozgalom helybeliekkel közöltük, hogy velük együtt dolgozunk, kölcsönösen támogatjuk egymást. Azt tudtak, hogy kezi és nehéz fegyvereink valamint a municiónk megvan. Fentebb már közöltük, hogy a lehető segítséget az osztrák érzelmű vasutasuktól és a lakosságtól magkaptuk, ezt az amerikai hadsereg beérkezéséig fenn is állott. Április 20.-án ismétlődött a D.P. 91.482 sz. vagon fékfülkéjében a vagon tetetet felverték, 4 szám alatt osztolva a vonatkozó Jegyzőkönyv.

Április 22.-án megjelent Galambos Gyula zászlós aki az egyik teherautót, melyen kerestük mentette és felvillagositást kérte. Avar felhívta a figyelmet az összes különnyekre és azt a tanácsot adta, hogy a szerelvényekhez vonuljon be és ne kövesse Toldit St. Antonba. Jegyzőkönyv 4 szám alatt osztolva.

Április 23.-án megerkezett Balog János csendőrszázados Toldi rendelkezésre hozva magával a szolgálati raktárszabadságot, itt a szabadságkládával rendelte el. Mell 6.52 óraval a levelet hatásra (azaz 16.00 órával) közösen mezbeszít akcióból kavartuk.

hogy a nemes értékektől Toldi a vonatot megakarja fosztani, ezért fenyegetései ellenére azt megakartuk akadályozni.

Balogh János csendőrszázadosnak még aznap vissza kellett volna menni. A huza vonával az egész napot eltölöttük. Április 24.-án beérkezett Galambos zászlós teherautóval. Az eről szóló Jegyzőkönyv 7 szám alatt van mellékelve, mely szerint a briliánst tartalmazó egy ládának valamint a házipénztárt képező három kazattának a kiadását dr. Avar megtagadta. A jegyzőkönyv tartalmazza azoknak az értékládáknak a számát, melyeket Balogh János csendőrszázados átvett. A tiszttisztelők abban az elhatározásban hogy értékeket nem adnak ki, egyedül állottak, mert a vonat katonai parancsnoka Balogh János csendőrszázads pénzügyi ellenőrje pedig Ercse János Sándor pénzügyőri biztos volt, akik velünk egyet nem értettek.

Április 25.-én bementünk Kitzbühelbe érintkezést és segítséget keresni a további teendőkre nézve.

Ugy tudtuk, hogy a Landrát igazgatója jelentős szerepet fog kapni az újból felállított Ausztriába. Egy előttünk ismeretlen magyar mérnök közvetítette kérésünket, délutánra azt a választ kaptuk, hogy értesítést fog küldeni, hogy melyik Kitzbüheli szikla pincébe lehetne az értékeket elhelyezni. Erre visszaüzentünk, hogy a vasuti kocsikban való őrzést tartjuk célravezetőnek. A válasz az volt, hogy átgondolás után ő is azt tartja helyesnek és a körülöznyekhez képest fog majd intézkedni. A segítség nyújtásról később még szó lesz.

Április 27.-én Balogh János százados ismét megérkezett Toldi fenyegető leveleivel, mely 8.sz. alatt 9.szám alatt mellékeltve Tolditől postán érkezett levél.

A levél hátlapjára van a Balogh János által átvett értékekéről szóló elismervény.

A kazetták között elküldöttük az egyik irodaládat, és helyette egy briliáns csomagot tartottunk vissza, melyet szoros zár alávettünk. Ugyancsak visszatudtuk tartani egy 100 kg. körülára arany-pénzeket tartalmazó ládákat is.

Április 28.-án este 9 óra felé megjelent Bekény Béla ezredes Anesini vezérőrnagy összekötő tisztje és Toldi után érdeklődött. Avar közölte vele, hogy Toldi a vonatot a sorsára hagyta, és így egyedül vállaták a tiszttisztelőkkel a vonat anyagának megmentését. Bekény Béla közölte, hogy Salzburgba megy, majd intézkedni fog. Április 30.-án ismételten bementünk Kitzbühelbe tájékozódni s ez alkalommal az utcán találkoztunk Imrédi Bélával aki kijelentette, hogy ő se tanácsot se felvilágosítást adni nem hajlandó, mert ő magán emebrékt szerepel. A Grand hôtelben a Földművelésügyi Minisztérium, a Kultusz minisztérium tiszttisztelőivel találkoztunk akik Reményi pénzügyminiszterre vártak. Reményi csoportonként segélyt utalt ki. Mi 15.000 márkát kaptunk tőle, mely összeget 60-90 márka fejenkénti részletekben a csalátagokat is szánítva tiszttisztelők és az őrszemélyzet között szétosztottunk. Tartalékra 3.350 márkát tartottunk a házipénztárban. Itt jegyezzük meg, hogy bennünket márka nélkül engedtek utnak, beváltási lehetőségünk nem volt, márkánk csak az volt, amit egyesek maguknak utkózben szerezni, illetve az osztrák vasutasok az ajándék tárgyak ellenében ellenértékként adtak.

Május 1-én megjelent Vajta Ferencz volt Bécsi fókonzul a vonathál, két Külgüminiszteriumi tiszttisztelők kíséretében. Felmutatta br. Kemény külügyminiszter írásbeli rendelkezését, amely szerint a külügyminiszter a vonaton lévő nemes értékek átvételével Vajta Ferencz fókonzult bizza meg. Avar az értékek kiadását kereken megtagadta, és erőszak esetén fegyver használatot helyezett kilátásba. Vajta erőszakos fellépésű határozott egéniség bevonását tette, mellette erőszakoskedett és fenyegetőzött két külügyminiszteriumi tiszttisztelő is. Vajta a német biztonsági szervek igénybevételevel fenyegetőzött, kijelentette, hogy az egész dologról a pénzügyminiszter is tud,

Közöltük erre, hogy ez lehetetlen, mert a pénzügyminiszterrel tag-nap mi is beszélünk. Erre a azt mondta, hogy a pénzügyminiszter nem játszik szerepet, mert itt külföldön a külügymíniszter rendelkezhet csak. Erre a miniszter tanács fel is hatalmazta. Ekkor követeltük tőle a miniszter-tanács megbizását. Mire a kebegni kezdett, A német biztonsági szervek beavatkozását kikerülendő Avar annak a kérésének eljegyet tett, hogy Kichbúcherbe a pénzügyminiszterhez való bemenjen. Minthogy bennünket korábban figyelmeztettek, hogy Vajtárta vigyázni kell, ezért Avar Sári László tiszttisztviselővel akinél fegyver volt, tilta a kocsiba. A tiszttisztviselőt Vajtáék Kirchenbergben kiszállították. Erra Avar is megtagadta a továbbmenetelt. Huza vona után egyutt mentek be Kichbúcherbe. A pénzügyminiszter Vajtával nem volt hajlandó tárgyalni. Igy Avar Vajta kérését ezuttal is visszautasította, és visszatért Hopfgartenba. Május 2.-án a belügyminiszter meghatalmazásával megjelent Csomai István főispán és az értékek átvételét követelte. Avar nem volt a vonat mellett dr. Mingovits tárgyalta vele. Mell: 10. szám Jkz Majd Avar megérkezte után megtagadtuk az értékek kiadását. Mell: 11. sz. Jegyzőkönyv.

Május 3.-án a környező hegyeben gyűlélékezni kezdtek az ellenállásra készülő SS-katonák. Szóbeszéd tárgyat képezte, hogy ütegek is vannak felállítva. Az állomás és környéke tele volt SS és német katonasággal. Avar figyelmeztette az őrségünket, hogy elérkezett az idő, mikor erőszakkal kell megvédeni a szállitmány. Ársegünk ruhája is levolt rongyolódva, s azért a rendelkezésre álló civil ruhából elismervény ellenében adott ki neki Avar. Erré azért szükség volt, mert a legénység zugolódott hogy a tisztek 3-4 rendbeli civil ruhával is felszerelik magukat és nekik egy sem jut. A nap egyébként állandó készenlétében telt el. A fehér zászlókat elkösszítettük és kiosztottuk. Éjszaka 3 SS-katona feljött Avar kocsijába, értékeket akartak magukhoz venni. Avar vonatmodásra elvitték őt az állomás körül mögé a fatalep farakásai közé. Erőszakra nem került sor, mert Avar emberei követték és két civil ruha és rum kiadása mellett a katonák becsipve eltávoztak.

Május 4.-én reggel Utassy százados civil ruhában szaladt le a vonathoz figyelmeztetett bennünket, hogy a községen megbeszélést tartanak, hogy a vonatot hogyan rabolják ki. Közben a Führer diviziótól egy tiszt jelent meg katonák kíséretében és értékeket akart elvinni. Közöltük vele, hogy az értékeket parancsnunk elvitte St. Antonban. Buzán és szónyegen kívül egyetlen egybűn nincs. A vonathoz egyébként nem tanácsos hozzájutni, mert ellenállásunkba fog ütközni. Erra ő az összes buzát elakarta vinni mire mi a béké és feltunás elkerülése végett 5 zsák buzát kiadtunk azzal, hogy megőrülés és kenyérsütés után a felemennyiséget nekünk tartozik leadni. Délelőtt 10 órakor Utassy százados már másodszor jött le és a készülő megrohanásra ismételten figyelmeztetett. Ekkor elhatározottuk, hogy szembenezzünk a dolgokkal és azért Avar felment az SS-parancsnokságra. Itt a parancsnok közölte, hogy ők a háborút elvezítették, most már csupán az életük megmentésüköt ki lehet szó, anyagra és értékekre lehet szükségük, hogy azt elérhessék. Avar hogy időt nyerjen a parancsnokot arra kérte, hogy jobbjon le a vonathoz és nézze meg, hogy mire van szüksége. A parancsnok kijelentette, hogy a vasutállomás mellett lévő telepen elhelyezett gépkocsikat és vontatókat igénybe veszi. A vonathoz lejöve egyes kocsikat felnyitottuk, megmutattuk, hogy szónyeg és nekik értéket nem jelentő szüsstárgyak vannak, megelégedett. Újra azonban Utassy százados kérte, hogy a parancsnok elismerné. Ezután körülbelül 2 óra lehetséges, amikor az állomási parancsnok közölte, hogy Neubaumer rendelkezésére a szaravénys Schwarzenbachi mellett ahol a gyakna-szalagutba fogják betölteni a mozdonyok 3 órán belül elszállnak. Mell: 12. sz. alatti Jegyzőkönyv.

Az ítézkedést a Kichbúcheri landrat igazgatóságának tulajdonítottuk. Neubaumer kijelentéséig nem tudtuk megállapítani,

A mozdonyok hármaséig időnyerés volt az egyetlen célunk. Délután 4 órakor a füherdivízió parancsnoka tisztek kísérteében ismét megjelen a vonatnál, kijelentte, hogy 6 erőszak árán is komoly értéket akar a divízió részére - amely jelenleg 500 ember ből áll - megszeretheti. A segédtisztje orditvamondotta, hogy családját otthonát elveszítette, semmire nem lehet tekintettel neki már minden. A vonaton voltak használt zsed és karórák az egyik vagonba ahol ezek voltak elhelyezve, Ávar vezette a tiszteket és az egyik olyan lánát nyomta előjük, amelyben felirat szerint használhatatlan órák voltak. Kónyökig turkáltak az órák között és végül mikor látták, hogy itt jó óra nincs, követelőzve már kás órákat kértek. Erre egy másik lánca lett előjük téve. Ekkor közölték, hogy az egyik mozdony már beérkezett. Ávar sürgetni kezdte a tiszteket, hogy ~~xix~~ siessenek, állapodjanak meg, hogy lánca számra nem adhat órát, de 40 - 50 drb. elismervény ellenében kiad.

A tisztek kijelentették, hogy sokan vannak és az egész készletet elviszik. Ez ellen temeszesen tiltakoztunk. Időnyerés céljából Ávar szólt a parancsnoknak, hogy keressen koosít, amibe a ~~xix~~ lánchatát elviteli. Szerencsére beérkezett a másik mozdony is.

A százados közölte, hogy azonnal intzkedik kocsit iránt, és az órák átvételez végett.

Ezekután eltávozott. Mi sürgettük az elindulást. A személyeket vettük számba, mert közben Hopfgartenbe leszálltak és szereztünk volna meglépni az órák kiadása nélkül. Mégis nehogy az értékesebb és már kás órákat vigyék el, elővigyázatosságból három tisztviselő lett megbizva azzal, hogy lehetőleg értéktelen 500 darab órát válasszanak ki. A vonat elindítása előtt érkezett meg parancsnok kiürítője aki, a több lánca órát akarta elvinni, azonban elismervény ellenében áadtuk az 500 órát tartalmazó előre elkészített koffert. Mell: 14.sz. A tisztviselők azután közölték, hogy nagyobbrészt használhatatlan órák szedtek össze. Az átadás után a vonat rövid idő alatt elindult és sikeresen a légféka nélküli koosít is magunkkal vinni. Mell: 15.sz. Jegyzőkönyv.

Hopfgartenben leszállt a vonatról ~~xxxxxx~~ Ercse Sándor pénzügyári biztos, aki a vonat pénzügyi őrzője és az őrségparancsnoka volt, Szotyori Tibor zászlós a tüzérség parancsnoka. Kócsán Elemér pü. számmal lenőr Bognár Mihály pü. díjuk. Leszállt Habiger József és felesége is aki a ~~Ercse Sándor~~ hozzá Schwarzbach M. vezető-be

Az utirányunk célját ekkor még nem tudtuk. Reggel az állomásfőnök közölte, hogy a déli órákban lesz intzkedés. Itt is a teljes felfordulás képe látszott. A raktárakat kifosztották s menekülő katonáság lepta el az állomás környékét. A vasutasok nem igen töredtek szerelvényük sorsával. Kérdésünkre kiterjedő válaszokat adtak. Egyébként is elvoltak foglalva, mert oszimát feherneműt stb. osztottak ki közöttük. Az állomásfőnököt jobb belátásra kellett hangolni. Mell: 16.szám. szerint ajándékot kapott mire távbeszélőn azonnal rendelkezést kérte és amikor Ávar fél liter rumot is adott neki kijelentette, hogy eljön velünk az alugtig, hogy ott az állomásfőnök ne okoskodjon. Később közölte, hogy a szerelvény Bocksteinhez vezető anyagkocsik az alagutba lesznek elhelyezve, a személyeket tartalmazó kocsik pedig az állomáson maradnak. Szerelvényt ennek megfelelően rendeztetett.

A délutáni órákban a vonatok fel is vitték Bocksteinbe az értékkocsikat betolthatók az alagutba kb. 4 km. távolságra. Az őrség ekkor megtagadta a szolgálatot. Egyrészt a 17. sorszámú Jegyzőkönyv szerint eltávozott, a többi eltávozni szándékozókat dr. Mingovics 69 masok igyekeztek lebeszélni ami sikeres volt.

XGX Az örséget az alagutban hosszas rábeszélés után lehetett csak beküldeni, dohányt és rumos feketét kaptak.

Méjus hatodikán 17-es sorszámu jegyzőkönyv szint tájékozódni igyekeztünk. A benyimásunk az volt, hogy a magyar követség bennünket akar felhasználni jó pontok szerzésére. Tárgyalásaink hatodikától tizedikéig tartottak, a magyar követséget ezekből kihagytuk és Németh Sándor, aki vel dr. Touttenui Tibor jött össze, folytassa le azokat svájci és pápai követségekkel. Touttenui jelentése sorszám alatt.

A május 8.-i eseményekre a 19.sorszámu jegyzőkönyv a május 9.8-i eseményekre a 20 sorszám alatti szolgálati Jegy, a 10-ire a 21 sorszám alatti szolgálati Jegy mellékelve. A szükséges intézkedések minden esetben megtétettek. Közben minden nap várta az amerikai megálló csapatok beérkezését. 11-en délelőtt Avar elrendelte, hogy az örség tagjai és a tiszttiselők fehér karszallaggot viseljenek és a kocsiakra tüzzák ki a fehér zászlókat.

A déli órákban az előre beküldött Touttenui Tibor egy amerikai százados kíséretében megérkezett, bementek az alagutba megnézni a szerelvényt. Ugyanis nem akarták elhinni, hogy egy ilyen értéges szerelvény létezik és együtt van. A századosnál volt az írás amit Németh Sándor a sveizi követségen keresztül az amerikai parancsnoksághoz juttatott.

A százados ur ugy rendelkezett, hogy a magyar örség fegyveresen teljesítse tovább szolgálatát, a fehér szállagokat és zásulókat levétele, mert szerinte az csak az ellenségre vonatkozik és intézkedett, hogy az értékeket az alagutból kivontassák. Ennek megtörtént után jelenlétéinkben meggyőződött arról, hogy tényleg értékszállítámy van a vonaton. Ettől a naptól kezdve magyar örség egy nap körülbelül juliust h- 19.ig az amerikaiakkal együtt teljesített szolgálatot. E két örség között barátságos és szívélyes volt a kapcsolat.

Május 11-ről 22 sorszám alatt szolgálati jegy van. Itt jegyezzük meg azt, hogy az amerikai katonai bizottságok jelenlétéink nélkül egyszer sem bontottak kocsit. Aznap Avar a valutákat szedte össze és a házipénztár tartalmát valamint a számvevőségi főnöknél lévő értékeket egy bőröndbe tette szoros zár alá és azt Biró Vilmos miniszteri számvizsgáló őrizetére bizta. A valutamennyiségré nézve a 2 sorszám alatti bejelentés az irányadó,

Május 12-ről kelt szolgálati Jegy 23. sorszám alatt ~~xxxx~~ van mellékelve.

Május 14.-ére virradóra a magyar örs get az amerikai örség elküldötte és lakó wagonjukba rendelte. Az olomzások eltávolítására 24. számu szolgálati Jegyek szolgálnak.

Avar a parancsnokló tisztnél panaszt emelt mire a magyar örséget újból engedték szolgálatot teljesíteni.

A nyitott wagonokból a lerakodás 25.sz. sorszámu jegyzőkönyv szerint történt, ami némi képet ad a vonat rakodásáról is.

Itt jöttünk rá arra, hogy nyitott vaggonban hozott széna megázásának elkerülése végett Brenbergen szénát értékes keleti szőnyegekkel terítették le. A széna megóválott, de a keleti szőnyegek megrövidítők.

15.-én este parancsot kaptunk, hogy másnap reggel el leszünk szállítva, 16.-án d.u. 3 órakor el is indultunk Wefenben való megérkezés után tudtuk meg azt, hogy ez lesz egyelőre tartózkodási helyünk.

Itt hallgattak ki először részletesen bennünket rendelkezésükre álló iratokat átháztek, a kocsik tartalmáról hozzávetőleges tájékoztatást, utunkról beszámolót kertek. Azut alatt elhasznált 4 db szőnyegnek és óráknak kiadását tudomásul vették később a parancsnoktól hallottuk, hogy a Londoni és New Yorki rádió mondta, hogy egy elkes kiz magyar csapat 500 ora ellenében megmentettek egy értékes szerelvényt. Miheztártásra rendelkezést kaptunk. Mozgásunk korlátosa nem volt, ellenben meghagyta a szerelvény felét. Edson ezen redas rendelkezik. Ha valami kívánságunk, vagy panaszunk van, ugy Barlein örnagy keresztül érintkezhetünk vele. Itt kaptunk engedélyt 26.mellé szárra.

A szerelvény a szabad pályán 4-5 m. kőfal mellett lett elhelyezve. A napi őlőmzár vizsgálatok előzetes rendelkezés szerint Paulovits Illés pü. biztos láttá el, azonkívül időnkint vizsgálta az őlőmzárákat Avar és Mingovits. A napok különösebb esemény nélkül teltek el, az élelmézes kezdett lehetetlenne vállni. Már 12 hétet voltunk Ausztriába és sem élelmet, sem pedig élelmiszer jegyet nem kapunk. Werfenben volt egy katonai bizottság, amelynek hallomásunk szerint 32. élelmézesi raktár állott rendelkezésre. Ugy az élelmet, maguknak meg tudják tartani, ám akultak vöröskeresztes bizottságá. Fent jártunk náluk, élelmet kérünk, de a leghatározottabban elutasítottak. Mingovits Tibor rosszul lett az éhségtől felment hozzájuk, de őt is elutasították. Erre kijelentette, hogy az amerikaiakhoz megy és el tudja mondani panaszát, mert angolul is tud. Ezután hivatták Avart és felelősségre vonták, hogy miért nem gondoskodik élelemről. Avar kijelentette, hogy csak onan tud kérni, ahol van. Lopni nem lehet, egyébként a vöröskeresztnek a segítség a feladata. Az amerikai parancsnokra történt hivatkozás után nagynehezen kiadta. 130 fő részére 4 kg. zsirt, 20 kg. babot és 40 kg. lisztet kijelentve, hogy ez egyszer s mindenkorra szóló segítség. Utánna következő nap Ávar ismét felment a parancsnokságra és közölte velük, hogy amennyiben szabályszerű kiatalást nem rendelne el az amerikai katonasággal fogja a dolgot elintézni, tudomásukra hozva a hatalmas élelmiszerkészletet, amivel egyéni célokat követnek.

Ekkor az örség részére adtak élelmet, a ~~magyar~~ civilek részére csak egy hét mulva utaltak ki. Az átmentet csak úgy tudtuk áthidalni, hogy 300 l. benzint cseréltünk el velük élelemért.

Ezután a helyzet élelmézes szempontjából javult, mert minden több panasz futott be az amerikaiakhoz az ellátás silánysága miatt. Tömegek éheztek, amig ők cukrásszal süteményt készítettek. Az amerikaiak élelmiszer kiadását rendelték el, amit meg is kaptunk, a jun. juliusi élelmézesi ~~napra~~ 28 napra, élelmiszer jegyet is kaptunk ki.

Máj. 27.-én történtekről 27. szolgálati szám alatt mellékeltetve, Parancsnoksággal közölve, Máj. 28.-án ismét egy őlőmzár lett megsértve 28.sz. alatt mellékeltve a szolgálati jegy. Avar ekkor kérte a parancsnokságot, hogy a szerelvénnyt a kőfal mellé vigyék kia nyílt pályára, mert az ellenőrzés az örkodés éjjel a sötétben igen nehéz. Ezt teljesítették is.

Jun. 4.-i szolgálati jegy 29. sorszám alatt van mellékeltve. A parancsnokságnál szintén jelentve lett. Intézkedés nem történt.

Jun. 6.-án a magyar bizottság épületében megismerkedtünk dr. Boeskorral. Felvilágosítást és tanácsot kérünk tőle. Lejött a vonathoz, megnézte a kocsikat, de csak kívülről, mert a felnyitáshoz engedélye nem volt. Átnézte az iratokat és kérésére felvettük a 30 sorszám alatti jegyzőkönyvet, amelyik Galambos Gyula zászlós utjára vonatkozik.

Jun. 15.-én kelt szolgálati jegy 31.sz. alatt van mellékeltve.

Jun. 21.-én a Werfenni vasutasok 25.q. szenet kaptak a kaszálójukon okozott károk kiegyenlítésére és apró szivességekért amit részünkre tettek. 32.sz.

Jun. 30.-n. 25q szenet a ~~magyar~~ Dorf-Werfeni gózsütődénak adtunk át, ahonnan kenyéret kaptunk 33.sz. alatti melléklet.

Jul. 12.-éről 2 db. szolgálati jegy 34.sz. alatt mellékeltve 17 zsák buza kivételéről.

Kul. 19.-i eseményekre vonatkozóan 35 sz. alatti jegyzőkönyv fekszik el, amely tartalmazza az értékszerelvénnyel vitelét.

Az értékszerelvénnyel kapcsolatos őrzési feladatunk ezzel véget ért.
 35. sorszám alatt mellékeltve jegyzőkönyv mely szerint az ügyek tisztázása valamint a magyar állam részére az értékek megmentése érdekében minden tőlünk telhetőt megtettünk, egyébként az amerikai főparancsnokság tól kiküldött Amsworth ezredes és Beck kapitány ismételten és többször kijelentette, hogy az értékeket elvenni nem szándékoznak, hanem azok részére akarják visszajuttatni, akiktől elvették. Felhívtuk a figyelmet arra is, hogy az egyik wagonba a győri muzeum anyaga van el helyezve valamint előttünk ismeretlen egyének - aiknek Toldi adott engedélyt a berakodáshoz - személyi podgyászai is vannak a csukott wagonokba.

Fenn előadottakban röviden ismertettük kockázatos szolgálatunkat az átélt izgalmak kiszinezését kerültük.

Kormány megbizott Urhoz egyik kéresünk az, hogy az értékek főtársi sorsáról gondoskodjon, másrészt hogy a szolgálatot teljesítők a vállalt feladat teljesítéséről és elisméréséről megfelelő bizonyítványt kapjanak. Addig mik a leltározás tart - több körülmenyre fejeletet kell adnunk - ezért kéresünk az, hogy erre az időre ami esetleg hónapot tehet ki emberi elhelyezést és élelmet kapjunk. Egyben közöljük azt, hogy a főparancsnokság részéről Julius 28.-án ismét részletesen meghallgattak és több rendbeli felvilágosítást kártek.

Egyébként miheztartásunkhoz rendelkezését és segítségét kérjük.

Pengau 1945. évi augusztus hó 2.-án.

polgármester törvényszéki bíró
szállítmány parancsnok

m.kir.pü. tanácsos

miniszteri számvizsgáló

115413

[Signature]

Az Amerikai Egyesült Államok
Nagykörvetsége

B U D A P E S T.

Nagykövet Ur, Excellenciás Uram !

Mint a Holocaust Áldozatainak Magyarországi Szövetsége vezetői kérjük az Ön segítségét.

Elöljáróban - tájékoztatásul - elmondjuk, hogy Szövetséginket a legfontosabb hazai zsidó szervezetek hozták létre abból a célból, hogy egy sokat szenvedett réteg közös érdekeit képviseljék a hazánkban jelenleg folyó aktuális kárpótlási időszakban. A kárpótlásra - gazdasági helyzetünkkel számoló mórkében - a magyar kormány és országgyűlés kötelezettséget vállalt.

A reális kárigény korrekt megalapozása céljából jelenleg levéltári kutatások /is/ folynak.

Ilyen időszakban jelent meg több hazai napilapon / így legrészletesebben a Népszabadság június 11-i számában / az a hirdetés /ítvéve a Bild Am Sonntag német lap közlését/ mely arról ad - általunk nem ellenőrzött - hirt, hogy a II. világháború után közvetlenül nagymennyiségi magyar kiincs került az amerikai hadsereg kezébe, további sorsa szonban ismeretlen. A jelentős írték járásza a magyarországi deportáltak zsidó áldozataitól szírmazott. A német ujság információja - állítóla; - egy bizonyos Kenneth Alford nevű Richmondban élő / Mrjainia általa/ bankár és amatőr történész kutatói iru /pill. Környezetben azonban nem tudjuk, hogy a címnek van-e valósági alapja vagy csak kirolapított "klotosa", de előszörünk körüljárásban tüstén szeretnénk lítni.

Pisztelettel azt kérjük Öntől Nagykövet ur, a nagykörvetség segítsen abban, hogy - címé felkutatásával és prezentálássával - Szövetségünk közvetlen érintkezésbe léphessen az emki-

urral.

115414

- 2 -

Igy tiszta ható lenne /talán/ az igazság.

Ameről e szerény kérésünk meghallgatásra találna, mely hálára kötelezné szövetségünket.

Válaszát várva maradunk

teljes részletekkel
a HÁMSZ nevében

Budapest, 1991. július 2.

Ungár Lajos

ü.v. elnök

1117. Irinyi József u. 40/C

Sombor György

fotókár

1143. Hungária krt.
89/A

115415

NASA APPROPRIATION

dr.Toldi Árpád
főispán, kormánymegbízott.

dr. Avar László üvh.
polgármester őrnak,

Hopfgarten.

Kedves Barátom !

Rendkívül rosszul esett láhom részéről, hogy személyemet és érdékeimet vagy nem lennél képes, vagy talán nem is akarnék kelléken tiszteletben tartani alárendeltjeim előtt és neg is védeni, ha ennek sajnlatosan szüksége a mostani őldatlan viszonyok között felmerülne. Tegnapelőtt póstán küldöttem egy levelet címre. Az abban írottakat tehát nem ismétlem meg. Ellenben a legutóbbi magánlevelemben kértem szives segítséget, hogy általmat felhasználásával magánçosomagjaim ideküldésére intézkedjél. Sajnos több olyan podgyászt kaptam meg, amit egyáltalán nem kírtam, kihangsúlyoztam kértem élelmiszer csomagjaimat, lisztemet pedig nemhogy nem kaptam meg, de így látom, hogy azt széndékusan ottartotta valaki, sőt még leszegelt ladám is feltörve, nyitva érkeztek. Zajátz áltiszt pontosan tudta, hogy élelmiszerimmel mi van és hol van.

Te fennfiekről, mint bíró és a becsület embere nyilván nem tudsz de kérlek nézz után keményen és állapítsd meg, hogy ki ebben a bűnös és a tettest mint betörőt az én utasításomra azonnal tartóztassa le az ottlevő csendőrségem és adja át tényvázattal statáriális eljárásra az ottani német csendőrségnak. Nem kétséges ugyanis, hogy a betörés, lopás és ciklusztás itt is ép olyan elvetemült buntetendő csekkbeny, mint odahaza. Az illetékesség tekintetében pedig semmi kétség, ezt épen Te jól tudod.

Jelentést kaptam áltisztomnak zajátzának poldatianul faggalmetlen kijelentéseiről és magatartásáról. Addig is, amig másként járok el vele szemben, elrendelem, hogy a vonatról feleségével együtt azonnak el kell távozni és megtíltom, hogy ott megjelenjék. Fizetését pengőben három hónapra ki kell fizetni. Sajnálom, hogy illi súlyosan kellett csalódnom ebben a magyarban is.

Az ott levő Galambos zászlóst beosztottam és kineveztem az őr-ség parancsnokának helyettesévé. Erről szóló rendeletemet itt küldöm.

Ercse főbiztos őrnak, mint a vagyon pénzügyi őrzőjének elrendeltem az ékköves három kazetta ide szállítását. A követendő eljárásra a hozzá intézett rendeletben részletesen intézkedtem. Ezt a szerint hajtsa végre.

A vonat az általános helyzetre tekintettel is ott kell maradjon, egy ideig még Hopfgartenben. Az Inzbruck-i kormányzóval megtárgyaltam az ügyet, s szükség esetén megfelelő intézkedések meg fognak történni.

Balogh százados most ismételten megbiomatott mivel, hogy a nála felirt csomagjaimat hozza el. Légy ebben kérlek ura barátsággal segítségére.

A vonaton szállított barommat ezennel és térités nélkül átadom Neked.

Ismételten kérlek ezután is, hogy támogassatok itt, ilegen országban és annyira megnehezült munkámban tegyelmezetten és becsületesen. Hiszen a szájjártató hitványok nem is képzelik, milyen hallatlanul néhánysz a feladatom, illetve feladatunk. Affeljől pedig biztosak lehettek, hogy minden megteszek az értékek meg és átmentése érdekében a jövő számára és én ki fogok tartani ebben a türekvésemben a végigkig. Erré kérlek benneteket is elősorban Tégedet, mint magyar bírót és helyettesemet.

Köszöntelek benneteket magyar testvéri szeretettel
St.Anton, 1945.évi április hó 27.-én.

dr.Toldi s.k.

A fenti rendelkezés értelmében dr.Balogh János m.kir.csendőrszázados dr.Toldi Árpád csendőrezredes részére való átadás végett átvettetem

115416

NARA APPROVED

115417

a dr.Zolnay Béla frizetére bizott értéktárgyakat: 1 db.fül nélküli vaskazetta, 1 db. brillianssal és drágakő felirassal ellátott vaskazetta.

Hopfgarten, 1948.aprilis 27.-én.

dr.Atar László s.k.

dr.Balogh János szds.s.k.

dr.Zolnay Béla s.k.

Jeszenjí István s.k.

Medalt a Molnár János p.u.sz műsz kltal készített raktársi jegyzákról

- 1./Drb.69142.E.1-95.
2./MÁV.134.715.E.96-109.
3./MÁV.144.000.E.200-270.
4./IT.1.132.599.E.271-374.
5./FR.268.738.E.375-452.
6./DRB.35438.E.459-623.
7./MÁV.174.137.E.624-694,PB.5 1. szájai, 1 ir. személyesek.
8./MÁV.130.064.E.625-830, 17 ktg. sétacott. MÁV.3.5.F.1-2 18 4 zsinór suza.
9./FR.207.557.E.231-280.E.tégla 1.
10./Belga.121.307.E.981.1118, 13 drb.irá, "szemlőgőp és körb.faliéra.
11./MÁV.123.550.E.1119-1272, sétacott 26, 34, 15-65 drb.
12./MÁV.127.260.E.1273-1441.Np.3.
13.Drb.6533.E.1442-1560.sétacott ktg.Pb.ur által berakott szna, végyszeru.
14.It.1.027.391.R.-1-26.Gyjr várós tulajdon, városi muzium Gyjr, lo lada
1 ktg.zs szlá, kék kötögenkint 21,29,17,15,16,20,11,11,43,11,lo,14,24,14,
22,17,12,20,22,23,24,11,14,18-26 kötögen.
15./DRB.21482.Az nem vallogatott értékek szombathelyről és Pb.ur által b.
erakott ~~xxxxxxxxxxxxxx~~ ruha, óra stb.targyak, özonkivál R.107142.
16./MÁV.113.513.P.1-115,E.c.1-5, 2a.o.1-5,k.o.1,kosz.13.F.o.13.irúgáép5,
kcs.oó,távcső 1,36.1-7,kép 1-2,rágiség 3,fényg.3,erfen 1,
17./MÁV;129.052.9.251.364 ig.zs.ó.7-12,f.o.1-3,E.o.9-13,k.o.1..kcs.z.1-7
eksz.1.fg.1-2,zsé.6.ebr.ó. 6638.
18./Caeh S.2.17013.A kocsiba berakott P.113-2 o t lada és a többi targya
polgármester Ur parancsara kirekva, zsé.13-16,kó.3 éss f.ó.9 és 12,é.6.
16,17,12,19,21,kzsé.6-8,távcső3,éksz.2-12,fényg.4-5,bé.9-13,radio 1,
szemüveg 1-3, porcellnak jelezett távcső és 18 zsák tuza elnevezve a
19/ Fr.75054. számú kocsiba.Hiradó szerv miniszter rendeletére.2.365-542
ig.kitíve.
20./Drb.7303.R.96-127 ig 106 és Pb.ur által berakott targyak.
21./Drb.78155.860 drb. magyar perzsaszöveg /vallogatott.
22./MÁV.156.633.825.drb.magyar gyűjtőz.é.2.azszenyegeg /vallogatott/ 16. suza
17 zsak és műv.kipek.
23./129.711.Fr.1018 drb.keleti gerzeaszöveg vallogatott, ebből polgármes-
ter ur a szemölyek befogadása céljából kirokott Borsnyen
24./Drb.24014.f.1ligrekva át nem vallogatott szinél, 1 karuvul p.órésg van be.
25./ EMB.6.63016.széna, szönyeg és csőráság élelmészés.
Wilhelmsburg, 1945.április 1.én Molnár János s.k.személysz.P.d.Más leltár
jegyzék nem volt. Ezt Molnár személysz saját igazolására készítette, így ne-
tartalmazza a szörmeárut se... Dr.avar s.k.

Másolat az aranytárgyak raktárijegyzékéről.

- 1./M.A.V.125.158.csö.hadnagy 11,Ar.6.24,23,20,19,-4.
 2./Drb.24014.p.őr:8.Ar.6.26,1,31,29,- 4.
 3./ Drb.7303.Ar.6.9,22,2,27,- 4.
 4./Drb.6533.lo.sz.láda p.urnák kiadva.Ar.6.15,5,12,10,- 4..
 5./MAV.130.324.Pb.13.Ar.6.32,6,2,25,-4.
 6./Fr.75.395.püör.lo.Ar.6.29,11,17,16,13,18,4,14,- 4.
 7./ Drb.78155.csö.10.szem.1.Eksz.10,15,27,22,25,17,20,21,24,Ep.1.-9.-1.
 8./Drb.55438.Ar.6.3.34,7,33,30,21,35,XXXX Eksz.13.- 7.-1.
 9./Má.V.113.513.Eksz.26.23.14.16.19.12.11.18.- 8.
 Összesen Ar.6.:35.Eksz.18.Ep.1.- 34 lida összesen,- arany éenz 1 lada,1
 kovács fémére

A tuloldalon felsorolt wagonokban elhelyezett értékladakból a mai napon
az alább felsorolt jelzésű lánkokat raktuk át a 191307 számú wagonba: ar.6.
16,6,32,11,18,14,29,2,13,4,17,25,31,23,19,20,20,10,Ar.9.Ezüst pénz 1 lán
féméra 1 kör. Eksz.17,22,21,27,24,25,20,10,15. 1 lán aranypénz és 1 lán
aranyaké ar.24., mely a jegyzőkönyv szerint ar.6.28.számú jelzéssel. Bíró
Vilmos min.számvizsgáló őrzésére volt bizva átadatott. Werfen, 1945. Május
26. Án. Jelzései I. István ak.k. Bíró Vilmos s.k.

Másolat a készpénz vagyónról készült kimutatásról.

Magyar Polgári Bizottság. Térben. Kimutatás a m.kir. Belügyminisztérium
XI. Ügyosztálynak készítésében levő készpénzről valutákról. L. fol. címzés
államvagyok a tiszteletük fizetésének biztosítására pengő 260.484,75.
amerikai dollár 44.639. sveiczi frank 52.36. angol font 84. fnt 70 schi
palesztinai font 1c faint 3.500 millireasz. kanadai dollár 66. svéd koron
5. reichs marka 15. Jegyzet. Készpénz vagyont is az amerikai hadsereg
rendelkezésére bocsátotta, így a tulajdonjog és ez igénybevétel tekintet
ben az Amerikai hatóságok fognak rendelkezni a nemzetközi jog és megalia
podások alapján. Dr. Avar László s.k. Dr. Mingovits s.k.p.ü. tanácsos. Biro
Vilmos s.k.min. sz. miniszteri

Másolat hitelesül:

Karlsruher

115419

NAGY APPROVAL

Yad Vashem M61/35
JG

Ádelmi miniszter.

igénylés

2

/megjelent a H.K.Szab.rend.1940.éviolyam 33. számában:/ rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával az illétékes pénzügyigazgatósággal együtt rendezi és a téritési összeg átutalásáról a fent megállapított módon intózkedik.

3./ Az alakulat az átvett vagyontárgyakat, árukat és anyagokat a megfelelő anyagleltárba bevételezi és a 14.776/M.III. Csfsg.-1944.sz.rendeletre felterjesztendő anyagi helyzetjelentésbe felveszi /betudja/.

4./ A jelen rendeletem alapján nem lehet olyan vagyontárgyakat, árukat és anyagokat igényelni, amelyek a zsidó vagyonokból külön rendelkezés folytán már igénybe vétettek, vagy a jövőben esetleg igénybe vétetnek. /Ilyen vagyontárgyak ezidő szerint a gépkocsik, a kerékpárok és rádiók./

5./ Az egyes alakulatok ezentul csak a jelen rendeletben előírt módon igényelhetnek zsidó vagyonokból vagyontárgyakat, árukat és anyagokat, az egyes honvégi személyek igénylését megtiltom.

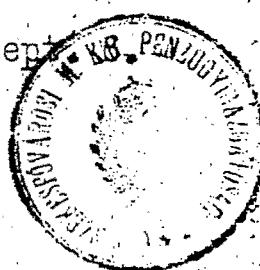
6./ A hdt./ker./ pság-ok gondoskodjának arról, hogy a jelen rendeletben foglaltakról az alárendelt alakulatok sürgősen tudomást szerezzenek és ahoz szigoruan alkalmazkodjanak.
1 drb.melléklet.

A miniszter helyett:
Ruszkiczay Rüdiger s.k.
vezérrezredes

A másolat hiteléül:

Budapest, 1944 évi szeptember

pü.irodatiszt.

115420

NATHA APPROVING

Vereinbarung.

über die Verbringung ungarischen Staatsvermögens nach Deutschland.

Auf dass Ersuchen der kgl.Ung.Regierung erklärt sich die Deutsche Reichsregierung bereit, dem ungarischen Staat gehörende Werte, vornehmlich Edelmetalle, Teppiche und Pelzwaren, insgesamt etwa 50 Eisenbahnwaggons einschliesslich des für die Bewachung erforderlichen Personals nebst Familienangehörigen in Deutschland so lange Unterkunft zu gewähren, als es die Kriegsverhältnisse erfordern, und danach ihre Rückführung nach Ungarn zuzulassen.

1. Die Verlagerung erfolgt gemäss den allgemeinen zwischen der Deutschen Reichsregierung und der Kgl.Ungarischen Regierung vereinbarter oder noch zu vereinbarenden Bestimmungen über die Verlagerung staatlicher und anderer Organisationen so wie über die Aufnahme von Flüchtlingen im Reich. Dies gilt insbesondere für die Versorgung und finanzielle Ausstattung des Verwaltungspersonals und ihrer Angehörigen.

2. An den Eigentumsverhältnissen der eingebrachten Werte durch die Verlagerung keine Änderung ein.

3. Die Deutsche Reichsregierung erklärt sich bereit, den Transport, die Verlagerung und Unterbringung der Werte nach Massgabe der vorhandenen Möglichkeiten weitgehendst zu unterstützen.

Ödenburg, den 28. März 1945.

Seiten der Ungarischen Regierung

dr.Toldi m.p.

Seiten der Deutschenreiches

Boden m.p.

A másolat hiteléül:

dr.Toldi
belügymintiszteri osztályfőnök.

115421